

კვირის პალიტრა

№ 45 (506) ◆ 8 - 14 ნოემბერი, 2004 წ. ◆ ფასი 50 თეთრი ◆ დაარსებულია 1995 წ.

„როდესაც ხან ილოველს შეახიან და ხან სეპხანს, პეჩინს“

გვ. 7, 13

„სააკაშვილი მალე ლომიას მოხსნის და მე დამნიშნავს“
სულაც არ ვარ ვალდებული, მას თავი მოეწონო, რა, საფვარლად კი არ მინდა...

„ქარულს არ ესიამოვნა, მის „უინაურ“ საქმეებში რომ ჩავიხელო“

„პარამუტითაც რომ დაშვებულებიყვნენ, ჩვენი მოქალაქეების დეპორტაციის უფლება საქართველოდან არაფერს ჰქონდა.“
როგორც კი ტელევიზიით განაცხადე ცხინვალში კონტრაბანდა შედის-მეთქი, მეორე დღეს სავსებით შეწყდა ტვირთის ნაკადი. დარწმუნებული ვარ, ჩემს ნათქვამს სეპარატისტები და მათი მთავრობა აინუნშიაც არ ჩააგდებდნენ და ამის გამო არ შეწყვეტდნენ კონტრაბანდის შემოტანას. ვფიქრობ, ქართული მხრიდან მოახდინა ვიღაცამ ამაზე გაფლანა, ამ საქმეში ქართველებიც არიან ჩართული, ეს არ არის მხოლოდ ოსების მიერ კონტროლირებადი ტვირთი.

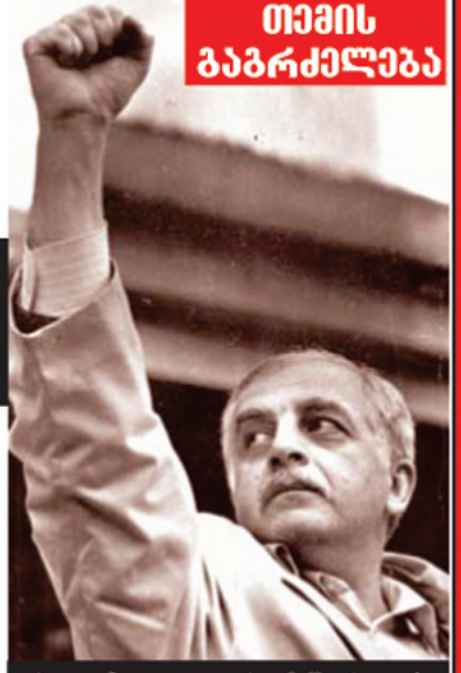
„გაგალი“ გიგები და ღიჯლოშიანი „შეკაქილები“ ქართულ ფსიქიატრიაში

„ეგ მამალი გიგია, მანანა შევარდნაძე უყვარსო...“
მან მანანა შევარდნაძის ნახვა მოისურვა და თავი უფრო კრწანისის რეზიდენციაში მიაკითხა. დაცვამ მანანა შევარდნაძესთან არ შეუშვა, რის გამოც დაცვის წევრებთან ჩხუბი მოუვიდა. სასტიკად სცემეს, მალე კი ექსპერტ-ფსიქიატრებმა მას შურაცხადობა დაუდგინეს... გადავირე კაცი, სიყვარული თუ სიგიჟის მჩვენებელი იყო, არ მეგონა. ბოლოს სილაგაძე გამოტყდა, რომ დაეწერი ნორმალურია, სამსახურიდან მოხსნიან(!).

გვ. 24, 33

„ჩვენ ცოცხლები ვართ და ვერ ელირსებიან, რომ ხელები შეგვანოსონ!“

თავის გაგრძელება

თვითმხილველის მოგონებები

„ბაგონო ვალგერ, ამ წერილის გამოქვეყნების შემდეგ ნამდვილად სამარცხვინო მღვთმარეობაში აღმოხნდებით...“

„თქვენ ის კაცი არ ხართ, სამეგრელოს ავტონომიის გამოცხადებას რომ აპირებდით?“
„აბსანძეც უღალატა ზვიად გამსახურდიას და ქობალიმაც თავის „ქვეშევრდომებთან“ ერთად... გადამწყვეტ მომენტში ერთი მოსკოვში გაიქცა, მეორე აფხაზეთში...“

სამხადრო თეაზა: შავ ზღვაში „ყინული“ პართლას დაიძრა

გვ. 8, 9

სინიდან გაქცევის ახალი ქართული პეთოლი

გვ. 5

გვირაბის გათხრა წარსულს ჩაჰბარდა...
არც გვირაბების თხრა დასჭირვება და არც ბღრაგის მოსყლეა... ცინის თანამშრომლებმა დაუბრკოლებლად თავად მიაცილეს ცენტრალურ გასასვლელამდე(!).

რამომ ჩაიშალა ერთი ბიჭუნასა და მისი ორი დედის შეხვედრა

გვ. 20

ახალმონათენი „განძის მოკარვა რომ ენდოვებოდა, ჩაიივა ხელით ალჟუნსხავლი?“

გვ. 12

მთელი სინოდი 1 წელი ციხეში იყო გამომწყვდეული...
იმ დროს რომ ქართული ტადრებიდან ხატები მოხსნეს და წაიღეს, მათ ნაცვლად ციხიბრიდან აფუფასანი, უბრალო ციხიბრიული ქვებით შეკეული ხატები ჩამოიტანეს.

ფალსიფიცირება და ვადაგასული პელიკაგენგები ანუ გოლივი, თქვენ გელით მოწაგვლა?!

ვის დაეჯახება ამერიკის ელჩი საქართველოში?!

თქვენს გაზეთს მთელი საქართველო კითხულობს!

C M Y K

პატარა უფლისწული დიდი ხანია პატრონს ეძებს...

მას შემდეგ, რაც მრგვალ ბაღში პატარა უფლისწულს უკანასკნელი ოქროს ვარდი მოპარეს, მას მხოლოდ სევდა დარჩა... დილაობით აღარც მზეზე ამღვრებული მადრევიანი აღვიძებს, — ქვეყანა მოანსერიგო (აქ გაჭირდები, რადგან მეც პატარა უფლისწულის სევდა შემომაწვია)... ამიტომ ძნელი წარმოსადგენი სულაც არ არის, რას განიცდის მოქანდაკე ირაკლი ჟვანია, რომელსაც ხშირად სევდათა თავისი უფლისწული გაძარცვული. მან რამდენიმე წელი მოანდობა, ბავშვებისთვის რომ სენტ ეგზიუპერის პრინცი გაეცოცხლებინა... თანაც, ეს ახალგაზრდა მოქანდაკის ერთადერთი ნამუშევარია.

მისი მეორე სერიოზული პროექტის განხორციელებას კი, როგორც ჩანს, კიდევ დიდხანს მოუწევს ლოდინი. ეს გახლავთ ჯერ კიდევ 1996 წელს დამტკიცებული გმირთა მოედნის კომპლექსი შადრევანით. ეს იქნებოდა 15 მ-იან ქანდაკებათა კოლონადა, ქართველების ბრძოლების სცენებს დღისით შადრევანის ტალღები გააცოცხლებდა, ღამით — განათება... შადრევანს სიმბოლურად „დაიცავდნენ“ ვანის ნაქადაქარში ნაპოვნი ლომების იდენტური გამოსახულებანი... კომპლექსის აშენებას 250.000 ლარი დასჭირდებოდა... კანცლარის კულტურის განყოფილებაში თითქოს გამოიძებნა შადრევანის მშენებლობის დასაფინანსებელი თანხა, მაგრამ იგი... საქართველოს სახელმწიფოებრიობის 3000 წლისთავისათვის დაისარჯა(?) დღეს მერიის კულტურის სამსახურსა და ვაკის რაიონის გამგეობას დიდი შადრევანის მოსახლეობა თანხა კი არა, მრგვალ ბაღში, პატარა უფლისწულის დადუმებული პატარა შადრევანისთვის 600-ლარიანი ძრავაც ვერ შეუქმნია. რამდენიმე წლის წინ „კვირის პალიტრა“ შადრევანზე და მისზე შემოსულებულ პატარა უფლისწულზე წერდა. მაშინ შადრევანიდან გეოგრაფის სკულპტურა მოიპარეს. დღეს კი ნაგებობიდან სხვადასხვა ფიგურები გამოდგებით ქრება.

ირაკლი ჟვანია ღამის 15 წელია, თავისი პატარა უფლისწულის „გუშაგად“ იქცა — ხან მძარცველებს დასდევს, ხან პოლიციაშია, ხანაც ელიავას ბაზრობაზე, რომ ქანდაკება როგორმე შეუნარჩუნოს ქალაქს. ვინ იცის, სად არ იპოვა მოპარული და ჯართში ჩაბარებული ქანდაკების ფიგურები... 5 წელია თბილისის მერიის სთხოვს, პატარა უფლისწული თქვენს ბაღანსზე აიყვანეთო, მაგრამ...

მერი ყიფშიძე (მრგვალ ბაღთან მცხოვრები):
— 4 წლის შეილიშვილს რომ ჩავატარებ მრგვალ ბაღთან, აქეთ მე ვქაჩები, იქით ის მქაჩავს... როცა შადრევანი იყო, მეც ბავშვებით მიმინევდა გული იქითკენ... მერე რამხელა სიკვით მოდის ამ პატარა ქანდაკებიდან — არ შეიძლება ეს სახე ბავშვს დაავიწყდეს... რა გვირდა, მაინცდააინც ტელევიზორში ბოევიკების ცქერით გამოვატყინოთ ბავშვები? ამისთანა რამეს როგორ ვერ უნდა მოუაროს ქალაქმა...

ირაკლი ჟვანია:
— სხვათა შორის, მრგვალ ბაღთან მცხოვრებმა თბილისელებმა დამირეკეს, ქუჩას გადავტყავთ, მოვლენ მერიიდან და ბოლოს და ბოლოს, ამ ქანდაკებას მოხედავენო. უარი ვთქვი. ისედაც არ გვაქვს დალბნეილი ცხოვრება და ქანდაკებისთვის ქუჩა როგორ გადავკეტოთ! „პატარა უფლისწული“ პირველად რომ გაძარცვეს, პროკურატურამ იკითხა, დაზარალებული ვინ არისო, მე ვარ-მეთქი... ჯერ პოლიციაში ვირბინე, მერე სასამართლოში და ბოლოს, წარმოიდგინეთ, მძარცველებსაც კი ვიცავდი. არ გაგიკვირდეთ. პროკურატორს ხელზე იმხელა ოქროს საათი ეკეთა(!), სინდისმა შემაწუხა, ამ გასაცოცხლებელ ხალხს მ წელიწადს რომ უსჯიდა... იმათი დამცველიც მე ვაფხი — რა უნდა მოსთხოვო კაცს, რომელიც უნივერსიტეტიდან ილია ჭავჭავაძის ქანდაკებას მოიპარავს, წმ ლარად ჯართში ჩაბარებს და ეგზიუპერის „პატარა უფლისწული“ გმირებს 37 ლარად გაყიდის?! ის კი არა, ქვის ბურთებიც ბრინჯაო ჰგონებიათ... სპორტის სასახლემდე უთრევიათ და როცა უთქვამთ, ქვას ვერ ვიყიდითო, იქვე დაუყრიათ. იმათ თავისი გაჭირვება ცუდადაა... მერე ციხიდან შემომითვალეს, რომ გამოვალთ,

კაცურად გადაგხდითო. სხვათა შორის, მრგვალ ბაღთან, იქვე გაეროს შენობაა. იმათაც ვთხოვე, ეგებ უფლისწულიც გაანათო-მეთქი... არა, ამის უფლება არ გვაქვსო... უცხოელებს რას ვერჩი, ჩვენებს არ სჭირდებათ არაფერი... მერიის კულტურის სამსახურში ისიც კი მითხრეს, არ გვჭირდება შენი უფლისწული, ნაილე, სადაც გინდაო...

— გამოდის, არც მეორე შადრევანისთვის შეინუბებს ვინმე თავს...

— არ ვიცი! ისე, ავლობებდა, დედაქალაქის მერიამ კონკურსები მაინც ჩაატაროს ნიჭიერი არქიტექტორების გამოსავლენად. რაც შეეხება გმირთა მოედნის შადრევანს, მერწმუნეთ, 250.000 ლარი მინიმალური თანხაა ამხელა კომპლექსისთვის... როგორც წესი, ჩვენთან ერთი მცირე ზომის ქანდაკება 30-50 ათასი ლარი ჯდება (კომპლექსში ასეთი უმარავი იქნება)... ისე, 600 ლარი ვერ გამოიყვებს ძრავისთვის და... დავიჯერო, თბილისი არ უყვართ? ეს ქანდაკებები ხომ სამუდამოდ თბილისისა იქნება... უცხოეთში მცხოვრებ ქართველებს უპატიჟებიან, ჩამოდიოთ, სამშობლო გვაქვს ასაშენებელიო! — ა, ბატონო, აქა ვარ და რატომ არაფერს მაკეთებინებთ?!

ეთერ ერადე

თბილისში პუტინის იყიდება

პრემილენგი და ექსპრემილენგი სანაპიროზე თავს მშვენივრად გრძობენ

ერთ მზიან კვირა დღეს სანაპიროზე, მშრალ ხიდთან მოხვდით. ღია ცის ქვეშ გამოფენილი იყო ათასნაირი ნახატი და ნივთი. ხის ყუთში ერთმანეთის გვერდით თავს მშვენივრად გრძობდნენ მიხეილ სააკაშვილი და ედუარდ შევარდნაძე, ნინო ბურჯანაძე და ზურაბ ჟვანია, ბადრი პატარკაციშვილი და ვლადიმერ პუტინი. მოკლედ, ცნობილი პოლიტიკოსების თიხის ასლები დამთვალეირებლის ყურადღებას იქცევდა და, რაც არ უნდა დაუფერებლად მოგეჩვენოთ, ხალხს ორ-ორი და სამ-სამი მიჰქონდა. თიხის „პოლიტიკოსების“ ავტორი, მხატვარი **ზაზა სუთიაშვილი** აშკარად კმაყოფილი ჩანდა.

— თქვენ ფერმწერი ხართ და ამ თიხის კაცუნების ძერწვით რატომ დაინტერესდით?

— „ვარდების რევოლუცია“ ახალი მომხდარი იყო. ნვიშა. შინ ვიჯექი და თიხით რაღაცას ვერწავდი. ბოლოს, მინი-ედუარდ შევარდნაძე შემრჩა ხელთ. კი გამოიკვირდა, მაგრამ უცებ გამოიღვა, — მოდი, სხვებსაც გამოიქვინავ და გავყიდი-მეთქი. ასე შევქმენი მიმა სააკაშვილიც. ნ-ნ ცალი გავიტანე გასაყიდად. დამესია ხალხი, განსაკუთრებით უცხოელები, რიგი დამიდგა, თან სხვა პოლიტიკოსების მინიატიურებიც შემიკვეთეს. ასე გაჩნდა ბურჯანაძე, ჟვანია... პატარაკაციშვილის კაცუნაც მაგრად იყიდება. ზოგი მოდის, თავის თავს მაქერწვენებს. აქ იმდენ უცნაურ მყიდველს ნახავთ, რომ...

— ყველაზე უკეთ რომელი კაცუნა იყიდება?

— შევარდნაძე და სააკაშვილი.
— პუტინიც გამოგიქვინავთ. აქვს გასაყიდი?

— ისე რა. პუტინი ქართველებში და უცხოელებში უფრო ფასობს, ვიდრე რუსებში. ის უცხოელები ყიდულობენ პუტინს, ვისაც რუსებთან აქვთ საქმე. ეგვერი პრიმაკოვსაც კი არ იყიდა პუტინი, რამდენიმე შევარდნაძე ნაილო და კმაყოფილიც ჩანდა — ამათ სათუქრად დაგარიგებ და მეგობრებს გაუგებრობა ალბათ ახლა ბუმსაც გაუკეთებ, უკვე მთხოვენ...

— ქართველი პოლიტიკოსები თუ ყიდულობენ „საკუთარი“ თიხის კაცუნებს?

ცუნებს?
— პროტოტიპები თვითონ არ მოსულან საყიდლად, მაგრამ ვიცი, რომ აქვთ. ამას წინათაც ორმა პარლამენტარმა იყიდა რამდენიმე ცნობილი კაცუნა — ამა და ამ პოლიტიკოსისთვის გვირგვინი.

— ეი, ხელოვნება თქვენთვისაც ბიზნესად იქცა?

— ნათქვამია, რაც ხელიდან გამოგდის, იმან გარჩინოსო. მეც ეს მარჩენს. ისე, როგორც ყველა მხატვარი, ნახატებს ვყიდი. ბიზნესია, აბა, რა. კარგია გალერეებში, სალონებში გამოართული გამოფენები, მაგრამ არც ღია ცის ქვეშ გამოფენა-გაყიდვაა ურიგო. ბოლოს და ბოლოს, მშრალი ხიდის გამოფენა საფრანგეთის მონმარტრიდან, ნიუ-იორკის მანჰეტენიდან და ბერლინიდან შემოვიდა.

— სალონურ გამოფენებს მიჩვეული თქვენი კოლექციონერები გამიგონია — ღია ცის ქვეშ უნიჭო მხატვრები დგანანო, თუმცა მათ ნამდვილად ვერ დაგვეთანხმები...

— მაგას მხოლოდ უნიჭო თუ იტყვის. ფიროსმანიც იდგა ქუჩაში, მოდილიანიც, ვან გოგიც... საბჭოთა კავშირის დროს ვინ გამოიტანდა თავის ნამუშევარს. ბოლოს, გორბაჩოვმა ბრძანა, — მხატვრები გადასახადებისგან გაათავისუფლეთ და ნამუშევრების გაყიდვის საშუალება მიეცითო. ამის შემდეგ გამოჩნდნენ მხატვრები ქუჩაში. უნიჭოს გალერეაშიც შეხედები და ღია ცის ქვეშაც.

— თქვენ დიდი დროს ატარებთ ქუჩაში. როდისღა ხატავთ?

— ესატავ, როცა მუზა მოდის... თითქმის 20 წელია მშრალ ხიდთან ვდგავარ. თავიდან სამნი ვყავით, მერე შემოგვემატა ხალხი და კონკურენციაშიც იმატა.

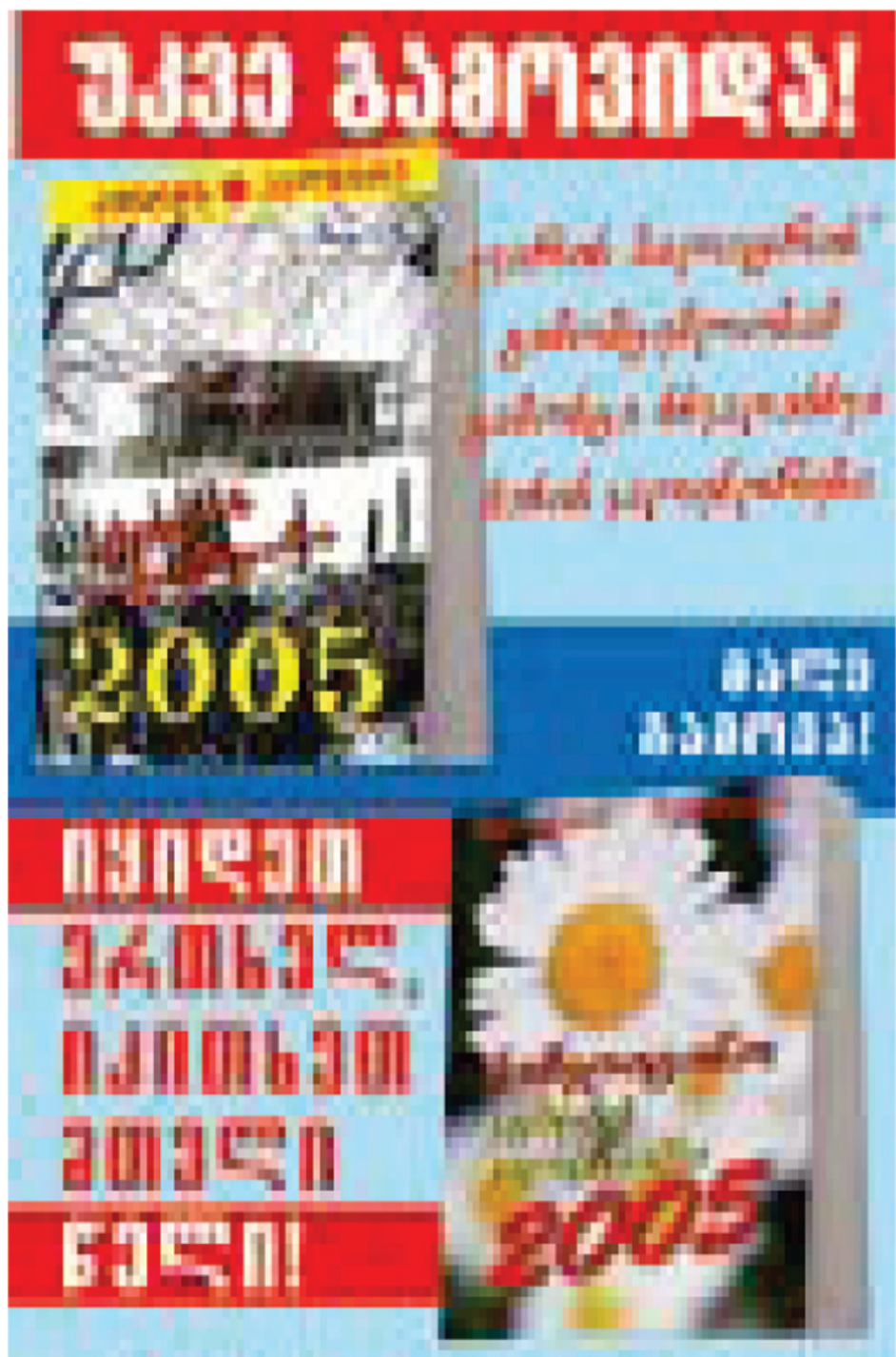
— უცხოელი მყიდველი მეტია თუ ქართველი?

— ქართველიც ბევრი მოდის და უცხოელიც, მაგრამ უცხოელი ყიდულობს, ქართველი — ვერა... არადა ყველაზე გემოვნებიანი მყიდველი ქართველი იყო და არის.

— ზაზა, აქ ხშირად მინახავს მოქიფე მხატვრები. ღვინო მუზასთან სიხლოვეში გეხმარებათ თუ ყოფის ერთფეროვნებისგან თავის დაღწევაში?

— მხატვრები ღვინოს იმიტომ სვამენ, რომ გულის კარი რაც შეიძლება ფართოდ გახსნან და მეტი სიყვარული ამოაფრქვიონ. გახსოვთ ნიკალას ოცნება ერთი დიდი სახლისა და სამოკრის შესახებ? ჩვენც ხშირად გვიოცნებია მაგაზე, მაგრამ მერე გადაგვიფიქრებია, რადგან სიყვარულისა და ერთად ყოფნისთვის, თუ გული გულბს, ღია ცის ქვეშ ყოფნას არაფერი სჯობს, ღმერთი დაგერებია ციდან და მადლს გიგზანის. სამოვარი კი მხატვრის საქმე არ არის, ნიკალას რომ ის სახლი აეშენებინა, კი შეიკრიბებოდნენ ხელეწიფებზე სალაპარაკოდ, მაგრამ სამოვარი უქმად იდგებოდა. სამოვარი ქართველის საქმე არ არის, თანაც ხელოვანის. ხელოვანმა ღმერთების სახელი — ღვინო უნდა სვას. აი, ამიტომ ვსვამთ ჩვენც...

ეკა ლომიძე

ქრისტიანული გადარჩენა!

რამდენად რეალურია დემილიტარიზაცია?

სავარაუდოდ, ჟურნალისტების მახლობლად ასეთი ხელყუმბარა აფეთქდა

კიდევ ერთხელ მტკიცდება, თუ რამდენად სახიფათოა ჟურნალისტის პროფესია. 6 ნოემბერს, სამაჩაბლოში, სოფელ ქურთის მახლობლად, აფეთქდა ხელყუმბარა. დაიჭრნენ ტელეკომპანია „რუსთავი 2“-ის ჟურნალისტი თენგიზ გოგოტიშვილი და ტელეოპერატორი ლევან დგებუაძე. საბედნიეროდ, ჭრილობები მსუბუქი აღმოჩნდა; მაგრამ ეს შემთხვევა კიდევ ერთხელ მოწმობს, რამდენად საშიშია იმ ტერიტორიაზე სიარული, სადაც ცოტა ხნის წინ შეიარაღებული კონფლიქტი მიმდინარეობდა.

კონფლიქტის ზონაში დანაშაული ყველა ის ადგილი, საიდანაც მოსალოდნელია შეტევა ან თუ იმ მიმართულებით და დანაშაული ოპერაციებს, მათ შორის, „სიურპრიზების“ გამოყენებით, არა მარტო ოსური მხარე აწარმოებს. ქვეითსანიშნაობის ნაღვლები რაოდენ არააუზუნურადაც უნდა ითვლებოდეს, სამწუხაროდ, მაინც რჩება ეფექტიანი თავდაცვის იარაღად და მათი საშუალებით გარკვეული მიმართულებების ჩაკეტვა შეიძლება.

„რუსთავი 2“-ის ჟურნალისტები ბენზეზ გადარჩნენ უფრო ტრაგიკულ ბედს, რადგან შემთხვევის ადგილზე დამალული ხელყუმბარა მათ სულ ერთ მეტრში აუფეთქდა. როგორც ჩანს, ტელეოპერატორმა ვეზი დაადაგა მორის ნატებს, რომლის ქვეშ იმალებოდა დამცველმოსანილი ხელყუმბარა. მორის გადაადგილებისთანავე ხელყუმბარის აფეთქება 3-4 წამში ამოქმედდა და აფეთქების

ინიცირება მოახდინა. სავარაუდოდ, ეს შეტევითი ხელყუმბარა PGD უნდა ყოფილიყო, თორემ ბევრად უფრო მძლავრი თავდაცვითი ხელყუმბარის Φ-1-ის ამოქმედების შედეგი უფრო სავალალო იქნებოდა.

სანამ ცხინვალის რეგიონში დაძაბულობა გრძელდებოდა, რუსეთის სამხრეთში, სოჭში, ქართული და ოსური მხარეები შეთანხმდნენ კონფლიქტის ზონის დემილიტარიზაციის შესახებ, რაც ან 20 ნოემბრამდე ამ ზონიდან სამშვიდობო ძალების გარდა, სხვა შეიარაღებული დანაყოფების გაყვანას ითვალისწინებს.

თუკი ეს შეთანხმება განხორციელდა, მაშინ 20 ნოემბრისთვის კონფლიქტის ზონაში მხოლოდ სამი, თითო 500-კაციანი, სამშვიდობო ბატალიონი უნდა დარჩეს, ერთი ქართული, ერთი ჩრდილოოსური და ერთი რუსული.

იბადება კითხვა, მაშინ სად წავა ოსი სეპარატისტების ენ თავდაცვის სამინისტროს დანაყოფები, ოსური „ომონი“ და სხვა სეპარატისტები? წესით, ისინი გაყვანილი უნდა იქნენ კონფლიქტის ზონის ზემოთ, ჯავის რაიონში, მაგრამ ცოტა ძნელი დასაჯერებელია, შესრულდება თუ არა ქართული მხარის ეს მოთხოვნა. ცხინვალში ამის შემომხმების შესაძლებლობას ქართველ სამშვიდობოებს ნაკლებად მისცემენ.

სოჭის შეხვედრაზე ვერ მიაღწიეს შეთანხმებას როკის გვირაბის ერთობლივ გაკონტროლებაზე (რაც მეტად მნიშვნელოვანია ოფიციალური თბილისისთვის), მიუხედავად იმისა, რომ თბილისსა და სეპარატისტულ ცხინვალს რამდენიმე საინტერესო და, ამასთანავე, მომგებიანი ერთობლივი ეკონომიკური პროექტის განხორციელება შესთავაზა. ცუდი არაფერია იმაში, რომ ხელი მოეწერა დოკუმენტს ცეცხლის შეწყვეტისა და ბრძოლების არგანახლების შესახებ, მაგრამ რას იზამს თბილისი, თუკი ქართული სოფლებიდან, განსაკუთრებით კი დიდი ლიხვის სოფლიდან, კვლავ გაგრძელდება ქართველი მოსახლეობის თუ მათი საქონლის გაზაფხობა, ხოლო ცხინვალზე გამავალ გზაზე ყველა ქართველი დაკავება და ფიზიკური შეურაცხყოფა?!

ირაკლი ალადაშვილი

„ჩვენ სოცხლავი ვართ და ვერ ელირსებთან, რომ ხელავი უეზვანოსონ!“

„თქვენ ის კაცი არ ხართ, სამეგრელოს ავტონომიის გამოცხადებას რომ აპირებდით?“

ბაჩუკი გვანცელაძე

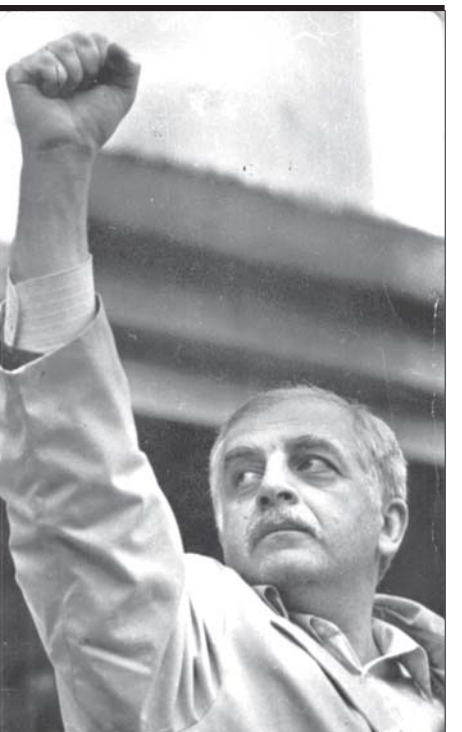
„კვირის პალიტრის“ წინა ნომერში გამოქვეყნებულმა მასალამ, რომელიც ზვიად გამსახურდიას სიკვდილი შეეხებოდა, საზოგადოების დიდი დაინტერესება გამოიწვია. ამიტომ გადავწყვიტეთ, უფრო ჩავერმავებოდათ ყველასთვის მტკივნეულ და პრინციპულ ამ თემას. შევეცდებით, შემოგთავაზოთ ყველა იმ ადამიანის განცდები და ნაზრები, ვისაც მეტად თუ ნაკლებად კავშირი ჰქონდა ამ მოვლენასთან. მიგვაჩნია, რომ გაზუბის ფურცლებზე დაფიქსირებული ეს დოკუმენტური მასალა (არა მარტო დღევანდელი) მომავალი თაობებისთვისაც იქნება მრავლისმთქმელი და ჭკუის სასწავლებელი.

„ის ადამიანები შევიკრიბნენ ერთ გუნდად, ვისაც სინდისი ქენჯნის და ცდილობენ ყველაფერი ჩვენ, ზვიადის უერთგულეს ადამიანებს, გადმოგვაბრალონ. იცინა, პრეზიდენტმა მათი ლაღაბის გამო რომ მოიკლა თავი!“ — ბაჩუკი გვანცელაძე.

ბაჩუკი გვანცელაძე ზვიად გამსახურდიას პირადი დაცვის წევრი, 1989 წლიდან პრეზიდენტის სიცოცხლის ბოლო წუთამდე მასთან ერთად იყო...

„კვირის პალიტრა“ მასთან ინტერვიუს გადავხვებით: — ვადასტურებ, თავად ვაპირებდი თავის მოკვლას და არა ისე, „კვირის პალიტრის“ წინა ნომერში რომ ამტკიცებდა მერაბ რაფაე — კეკელიძე აპირებდა მარგველანისა და გვანცელაძის დახოცვას. კეკელიძე ასეთ რამეს არასოდეს დაადასტურებდა, შემოძლია დაგაკავებოდა და თავად გეტყვით ყველაფერს. მართალია, მერაბ რაფაე არ ესწრებოდა ჩვენს დაკითხვას, მაგრამ როცა პრეზიდენტის მიერ შექმნილი საგამომიბო კომისიის წევრი ხარ და მხოლოდ სიმართლის თქმა გევალება, ნარმოდგენილ მასალებს მაინც ხომ უნდა გეცნოდ, რომ საქვეყნოდ ლაბრაკის უფლება მისცე თავს? ვეჭვობ, მას არც ნაუკითხავს ჩემი, რობიზონის, გოჩასა და ზაზას ჩვენებები და ჩემი ნათქვამის გადაკეთებული ვარიანტი მიაწერა რატომღაც კეკელიძეს...

მერაბ რაფაეას მიერ „კვირის პალიტრისათვის“ მიცემული ინტერვიუ სიმართლის თქმის სურვილს არაფრით ჰგავს. ქართველ ხალხს თავს ახვევს თავის ნაზრებს და ვერსიებს, რომლებიც სიმართლისგან შორს დგას — ფაქტებს კი არ აფიქსირებს და თვითმხილველთა ჩვენებებს კი არ ეყრდნობა — ეს ასე იქნებოდა და ალბათ ასე იყო! ჯერ ერთი, სანამ ძიება არ დამთავრდება, ვინ მისცა ლაბრა-

„ბატონო ვალგერ, ამ წერილის გამოქვეყნების შემდეგ ნამდვილად სამარცხვინო მდგომარეობაში აღმოჩნდებით...“

აკის უფლება და ისიც, „მე ასე მგონია“ დონეზე...

ათასჯერ ითქვა და დაინერა იმის შესახებ, რაც მოხდა და არა მგონია, ხალხისთვის სიახლე იყოს ის, რომ ზვიადმა თავი მოიკლა. სამწუხაროდ, მას ამისთვის ჰქონდა საფუძველი. მერაბ რაფაეა კი ხშირად იმეორებს სიტყვას „მკვლელობა“ და ირიბად მიანიშნებს, რომ ბატონი ზვიადი ან მის თანმხლებ პირთაგან მოკლა ვინმე, ან მათი ხელშეწყობით და ხალხი შეცდომაში შეგებულად შეჰყავს...

ლურსთავის ოჯახში რომ გადავდივით, ზვიადმა ყველაფერი გააკეთა ჩვენი ყურადღების მოსაღწევად, წინასწარ გათვალა ყველაფერი: წინა დღეებში ძალიან ცუდად იყო, არაფერს ჰქამდა, რომ ვეხვეწებოდით — შემოგვჩივდა: ჩანჩქერი რომ გადმოდის და შიგ დიდი ლოდი ჩააგდო, ისე მაქვს კუჭი გადაკეტილი, ცუდად ვარო! პირველად თვითონ შეეპარა ეჭვი, რომ მოწამლეს, მაგრამ სად შეიძლება ეს მომხდარიყო, არც თავად შეეძლო თქმა, — ოჯახიდან ოჯახში გადავდივით, სულ სხვადასხვა კაცს მოჰქონდა ჩვენთან საჭმელი. ბატონი ზვიადი იმასაც ამბობდა: შეიძლება ფსიქოტრონიული ნივთიერებით მომწამლეს, რომელიც თანდათან შედის სისხლთან რეაქციაშიო!.. ჩვენ ვნუხდით, წუთით არ გტოვებდით უყურადღებოდ... იმ აზრებით ღამეს დაქანცულნი ვიყავით, მაგრამ არ გვეძინა, გვიანიც არ იყო, მაგრამ ზამთარში, ხუთ საათზე რომ აღმდებოდა, უსასრულო გეგვენება ღამე. ძილ-ბურანში ვიყავით, რომ რალაც ბრახუნმა გამოგვაფხიზლა, ისეთმა, გასროლის ხმას რომ ვერც მიაშვავებდ. ბესარიონ გუგუშვილიც კი, რომელიც პრეზიდენტის გვერდით იწვა, ვერ მისვდა, რომ მან თავი მოიკლა და ჩვენთან შემოვარდა — პრეზიდენტი ცუდადააო... ჩემს სიცოცხლეში არ დამავიწყდება, რაც ვნახე. ცრუობს მერაბ რაფაეა, რომ ამბობს: იარაღიანი ხელი ზვიადს გულზე ედო, რასაც თავის მომკვლევი კაცი ვერ მოახერხებდაო!..

დამიჯერეთ, ზვიადს ყველაფერი წინასწარ ჰქონდა გათვლილი და ისეთი პოზა ჰქონდა შერჩეული, რომ მის სხეულში გავლილი ტყვია შემთხვევით გუგუშვილს არ მოხვედროდა: გვერდულად იყო მისხვენილი, ნახევრად იჯდა.

(გაგრძელდება იხ. გვ. 27)

ხიზიან გაქვანის ახალი ქართული პეიოლი

გვირაბის გათხრა წარსულს ჩაჰბარდა...

ციხიდან გაქცევის ტრადიციული მეთოდები, ჩანს, ისე მოძველდა, რომ დამნაშავეთა სამყაროში ახალ „ტექნოლოგიებზე“ დაიწყეს ფიქრი. გვირაბის გათხრა, ბადრატის მძევლად აყვანა და ამგვარი „მამაბაბური“ მეთოდები ციხიდან გასაქცევად უკვე ეფექტიანი აღარ არის. სამაგიეროდ, ტუსაღობიდან უმტკივნეულოდ თავის დაღწევის ორიგინალური მაგალითები ქართულ სინამდვილეში უკვე გამოჩნდა.

ხელმოწერის გაყალბება ჩვენს ქვეყანაში დიდ სირთულეს არ წარმოადგენს, მაგრამ გაყალბებული დოკუმენტის სასჯელთაღსრულების სისტემაში შეპარება სათანადო ცოდნასა და ოსტატობას ნამდვილად მოითხოვს. თუმცა, ვინ არის ამ ნოვაციის ავტორი, უსაქმოდ დარჩენილი, ფიქრებში გართული პატიმარი თუ სამართალწარმოების სისტემაში კარგად გარკვეული პერსონა, ცნობილი არ არის.

2004 წლის 1-ელ ოქტომბერს პირველი საყრობილიდან ყაჩაღობაში ბრალდებული დავით მიქავა გაიქცა. მიქავა ივნისის თვეში გლდანინაძე-დავითის სისხლის სამძებროს თანამშრომლებმა ყაჩაღობაზე დააკავს. იმისათვის, რომ დავით მიქავას ციხიდან თავი დაეღწია, არც გვირაბების თხრა დასჭირვებია და არც ბადრატის მოსყიდვა. ყაჩაღობისთვის რამდენჯერმე ნასამართლევი მიქავა ციხის თანამშრომლებმა დაუბრკოლებლად თავად მიაცილეს ცენტრალურ გასასვლელამდე! სასჯელთაღსრულების დეპარტამენტში პატიმრის გაქცევის ამბავი შესაძლოა სრულიად ვერ შეეჭმინათ, რომ არა ვაკე-საბურთალოს რაიონში სასამართლოს თავმჯდომარის, მამუკა ნოზაძის შეტყობინება, მიქავას საპატიმრო ღონისძიება არ შემცვლია და სასამართლოს ბრძანება ყალბაია!

ამაშაი ნოზაძე: „მიქავას შესახებ ინფორმაცია სასჯელთაღსრულების დეპარტამენტს მე მივანოდე. ვუთხარი, ბრძანება ალკვეთის ღონისძიების შეცვლის თაობაზე ჩემი ხელმოწ-

ერილი არ არის, სიყალბესთან გვაქვს საქმე-მეთქი.“ ანალოგიური ხერხით ციხიდან გაქცევას აპირებდა მიქავას პარტნიორი ყაჩაღობის საქმეში შაკაიაც. ყალბი ბრძანება მისი ციხიდან გათავისუფლების თაობაზე სასჯელთაღსრულების დეპარტამენტში უკვე მისული იყო! შაკაიას მიქავასავით აღარ გაუმართლა, რადგან ამჯერად დეპარტამენტმა ბრძანების ნამდვილობა გადაამოწმა (აქამდე სად იყვნენ?).

ქვეყანაში, სადაც კოლინ პაუელის ხელმოწერას აყალბებენ (უცხოელ ინვესტორთან დავაპირებულ დავაში ადვოკატმა კოლინ პაუელის „ხელმოწერილი“ დოკუმენტი წარმოადგინა, როგორც მოგვიანებით გაირკვა, აშშ-ის გენერალური მდივნის ხელმოწერა ყალბი ყოფილა), მოსამართლის ხელმოწერის გაყალბება სირთულეს არ წარმოადგენს, მაგრამ საკითხავი ის არის, როგორ აღმოჩნდა ყალბი ბრძანება სასჯელთაღსრულების დეპარტამენტში. წინასწარი მონაცემებით, ბრძანება დეპარტამენტამდე ფოსტით მივიდა. საქმეს კრწანისი-მთაწმინდის რაიონული პროკურატურა იძიებს, თუმცა გამყალბებლის ვინაობის დადგენა, ჯერჯერობით, ჭირს. მოსამართლის განცხადებით, როგორც წესი, ბრძანება ალკვეთის ღონისძიების შეცვლის თაობაზე ფოსტით არ იგზავნება და ამ საეჭვო გარემოებას რატომღაც სასჯელთაღსრულების დეპარტამენტში ყურადღება არაფერი მიუქცია. თავად ნოზაძის ყურამდე ეს ამბავი მიუღიცილებლად მიიტანეს, რადგან მოსამართლის „ქმედება“ (ორი ყაჩაღის პატიმრობიდან გათავისუფლება) პოლიციელებს ცოტა უცნაურად მოეჩვენათ.

ძნელი სათქმელია, ციხიდან გაქცევის ეს ორიგინალური მეთოდი თავად მიქავამ შეიმუშავა, თუ მას გარედან დაეხმარნენ, მაგრამ ფაქტია, რომ მოსამართლის ხელმოწერის გაყალბებამ გაქცევის ყველაზე ნაცად ხერხებზე უფრო გაჭრა.

ხათუნა პიჭხაძე

მოსმინეთ ამერიკის ხმის

გადაცემები ქართულ ენაზე

ყოველდღიურად 19:30-დან 20:00

სათამდე "მიქავარი რადიოს"

და "რადიო 2-ის" ტალღებზე

MORE > www.VOAnews5.com

„როდესაც ხან იელოველს შეახიან და ხან სეპანებს, მწყინს“

— როდესაც დღევანდელი ხელისუფლების წევრები შევარდნაძეს ფეხსაცმელებს უპრობლემოდ ვეხმობით, მე მას მთავრობის სხდომაზე „უფიქრად ვდებოდი“.

„საკაშვილი მალე ლომიას მოხსნის და მე დამნიშნავს“

გამსახურების შეხედულებები ჩემსას არ შესაბამებოდა, მის მხარდამხმარებთან კარგი ურთიერთობა როგორ შექმნებოდა? ალბათ ამიტომაც იყო, რომ ეს „კარგა ხნის ნაცნობი“ და ჩემი მეუღლის კურსელი ჯავახია ქუჩაში საღამოს არ მაძლევდა.

— რატომ მოინდომა ლომიამ ბუენა ჯავახიას დანიშნვა თქვენს ადგილზე, ალბათ, გეცოდნება?

— რაღაც ეჭვი მაქვს, მაგრამ ზუსტად ვერაფერს ვიტყვი. ჯავახიას ვერ იტყვი, გაუნათლებელი კაციო, მაგრამ ენის პალატის ხელმძღვანელობა მისთვის იგივეა, რაც ნეიროქირურგიის ინსტიტუტის დირექტორობა. შესაძლოა, ფიქრობენ, ჯავახია კი არის ისტორიკოსი, მაგრამ ორგანიზატორად ივარგებსო და ამიტომ შესთავაზეს ეს პოსტი.

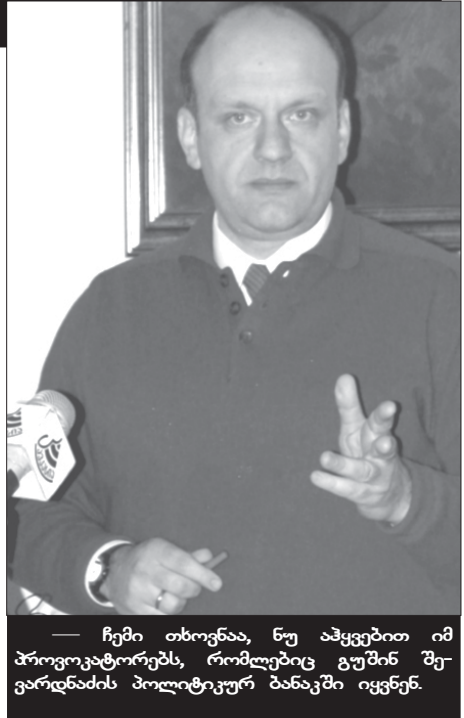
როდესაც ლომიამ ჩემს შემცველად ჯავახია დაასახლა, განათლების მინისტრის მოადგილემ, ალექსანდრე დიდბულოძემ (რომელიც თურმე სოფლის მეურნეობის აკადემიკოსი ყოფილა, მაგრამ რომ გავიგე, ლომია სანტენიკოსი ყოფილა, მის მოადგილედ რა უჭირს სოფლის მეურნეობის აკადემიკოსს?) დამირეკა. ბატონმა კახამ შემოვიტვალათ — ჩვენ ალბათ ერთად ვერ ვიმუშავებთ და უმჯობესი იქნება, თუ განცხადებას დანერგოთ. ვკითხე, ვისთვის იქნება უმჯობესი-მეთქი და თქვენთვისო. ეს პასუხი შეპარულ მუქარად მივიღე. დიდბულოძეს ვუთხარი — ტყუილს ვერ გაკადრებთ, ვერ ჩაწერს განცხადებაში, რომ ენის პალატის თავმჯდომარეობა არ მინდა, ამიტომ იქნებ თქვენ დანერგოთ ბრძანება და გამათავისუფლოთ-მეთქი. ეტყობა, გაიკითხეს და გაარკვიეს, რომ კანონმდებლობით ჩემი გათავისუფლების შექმნილი არ არსებობს, თუ ამას არ „დავიმსახურებდი“. ძნელი აღმოჩნდა ენის პალატის თავმჯდომარის გათავისუფლება შენობაში და კომპრომატის გარეშე. ამის შემდეგ განათლების მინისტრომ ჩემთან საუბარი შეწყვიტა და დანიყო სხვა რანგის ომი. ლომიამ გამოსცა ბრძანება, რომ თანამშრომლები გაგვეფრთხილებინა სამსახურიდან შესაძლო დათხოვნის შესახებ. მერე კი უკვე შენობის იმ ფართზე დაგვიყვანა დავა, რომელიც ენის პალატას 10 წლით აქვს აღებული (2007 წლამდე) უზუსტესად წესით. აქ უკვე საქმეში ჩაერთო უშიშროების სამინისტრო, რომელსაც პრეტენზია ჰქონდა ამ ფართზე, რადგან ჩვენს შემოსვლამდე აქ იყო სახელმწიფო საიდუმლოების დაცვის ინსპექცია, რომელიც გაუქმდა, მისი ფუნქციები უშიშროების სამინისტროს გადაეცა და მერაბიშვილმა ჩათვალა, რაკი ასეა, ფართობიც ჩემიო.

გადმოვიყვანე ენის პალატას, მერე კი, როცა უკვე ჩვენთან გვეყოლება, ღვინჯილიას ჭკუას ვასწავლითო.

— რამე ხომ არ აწყენით ლომიას, რომ ასე დაგიპრობადო?

— შესაძლოა, არ მოვწონვარ, არ უნდა ჩემთან ურთიერთობა და საჭიროდ არ მიიჩნევს, განმარტოს ამის მიზეზი. როდესაც თანამშრომელს განცხადებას აწვდის, არგუმენტიც უნდა უთხრა — რით არ გაკმაყოფილებს. თორემ სულაც არ ვარ ვალდებული, მას თავი მოვანოხო, რა, საყვარლად კი არ მინდა... მთავრობაში კახა ლომიას არ გასჭირვებია ჩემი მონიშნულების მოქმედა. კახა ბენდუქიძე თავის დროზე უხამსი სიტყვებისა და გინების გამო გაგვარტივეს, ამის საჯაროდ თქმა როგორ შეიძლება-მეთქი, გოკა გაბაშვილს კი მაშინ ვაწყენინე, როდესაც ჰიმნის ტექსტთან დაკავშირებით ქვა ქვაზე აღარ დავტოვე და სამარცხვინო ვუნოდე... მიუხედავად იმისა, რომ ენის სახელმწიფო პალატა განათლების სამინისტროს ექვემდებარებოდა, არც ერთ ღონისძიებაზე არ გავიწვევდნენ. როდესაც პრეზიდენტი ეწვია სამინისტროს, არც მაშინ გავხსენებია. როცა მიზეზი ვკითხე, მიმანიშნეს, ასეთია მინისტრის ნებაო. მიგვხედავდა, რომ ლომიას არ უნდოდა მის გვერდით ვინმეს ვენახე. მისი საქციელი ნიშნავდა — მაინც ჩემს მეგობარ ბუენა ჯავახიას დავსვამ მაგ სკამზე და ვნახავ, რამდენ ხანს გაგვიძლებს. სულ ვფიქრობ, რატომ არ ინდომა კახა ლომიამ ჩემთან მუშაობა. შესაძლოა, მინისტრამდე ის ამბავი მივიდა, რომ მე პრეზიდენტისადმი ლომიას მამის ღია წერილები არ მომეწონა, რომელიც პრესაში გამოქვეყნდა. „ჩემო დიდო მთავარსარდალოო... ასე ინებებოდა წერილი, რომელშიც ასეთი აზრიც იყო — შევარდნაზე დასაჭერია, იოსელიანი კი დიდუბის პანთეონიდან უნდა ამოიხაროს, მისი ადგილი იქ არ არისო. ბორის ლომია იმუქრობდა, თქვენ თუ არ ამოხრით ჯავა იოსელიანს, მე ამოვხრებო. ამის შემდეგ კი ამოვიკითხე ფრაზა, რომელმაც სასტიკად განმარტოვა (და ეს ვერ დავფარე, ლამის დასაბმელი გავხდი) — აქვე შეგახსენებთ, რომ მეგრელებს ტრადიციულად გვაქვს მიცვალებულის საფლავიდან ამოთხრო (კომონიების“ სიუჟეტზე მიგვანიშნა, თუმცა არასწორად). ქრისტიან ხალხს როგორ დაგვანაბა ასეთი კაცობრიობა და ბარბაროსობა-მეთქი, ამაზე განვიხილავ და რამდენიმე ადგილას ვთქვი, — განათლების მინისტრის მამა ამას არ უნდა ამბობდეს-მეთქი. შესაძლოა, ეს უთხრეს კახას.

— განათლების რეფორმას თუ უჭერთ მხარს?

— ჩემი თხოვნაა, ნუ აპყვებით იმ პროვოკატორებს, რომლებიც გუშინ შევარდნაძის პოლიტიკურ ბანაკში იყვნენ.

— რეფორმისტული ღონისძიებების კონკრეტული გამოვლინებების წინააღმდეგი ვარ და არა — რეფორმის. თუმცა, ეს ბოლოს გამოვალაქვნი. როდესაც ლომიას უკვე „არ მოვწონდი“, რეფორმაზე აზრი გამოთქმულიც არ მქონდა. ეტყობა, უთხრეს, მოხვედრეთ შევარდნაძის დროინდელი ყველა მოხელე, გადაყარეთ და მათ ადგილზე ახლები დასვითო. როგორც ჩანს, ლომიას ჩემი სახე დაძვლებულად მოეწონა. რაკი ჩემი სამსახური შევარდნაძის დროს შეიქმნა, ჩანს, იფიქრა — აჰა, ეს შევარდნაძისტი იქნებაო და არ მოინდომა ჩემთან მუშაობა.

— ბატონო ლევან, თქვენ ამ თანამდებობაზე დიდი ხანია მუშაობთ, სამსრულო საქართველოში მცხოვრებ სომხებსა და ქვემო ქართლში აზერბაიჯანელებს რატომ ვერ ასწავლეთ ქართული? არ იყო ეს თქვენი კომპეტენცია?

— რა თქმა უნდა, ენის პალატის კომპეტენცია იყო, მაგრამ იცით, სასახლის მშენებლობის პროცესში ამ შენობაში ბალმასკარადს ვერ მოაწყობ. ენის პალატა 1997 წელს შეიქმნა. ეს და შემდგომი 4 წელი ე.წ. ფინანსური გამყინვარების წლები იყო.

(გაგრძელება იხ. გვ. 13)

პროკრედიტის ბანკი
ფაქტობა სთავაზობს

100\$-დან 100000\$-მდე
ახალი სესხები

ახსაბადი მთავრობის დასაფინანსებლად

სესხის ვადა: 18 თვემდე - საბიზნესო საშაინაგებისათვის (სათესლე მასალა, შხამქიმიკატები, სასუქები, ჰიხუტყვი, ცხოველთა საკვები და ა.შ.)
 სესხის ვადა: 36 თვემდე ძიხითადი საშაინაგებისათვის (ს.ს. ტექნიკა, ფეხმის შენობები და ა.შ.)

ბადახის ბიფინი: სეზონიხი ან ინდივიდუალეხი

ბანკის ფილიალი:	ბანკის ფილიალი:	ბანკის ფილიალი:
ბანკის ფილიალი ქახეთის გზატკეცილი 112 ტელ.: (995 32) 26-50-20	ბანკის ფილიალი თამაშ მეფის ქ. 85 ტელ.: (995 231) 4-14-14	ბანკის ფილიალი ნმინდა ნინოს ქ. 6 ტელ.: (995 231) 4-87-05
ბანკის ფილიალი თაბუკაშვილის ქ. 1 ტელ.: (995 215) 5-11-23	ბანკის ფილიალი ქავჭავაძის ქ. 10 ტელ.: (995 270) 2-16-09	ბანკის ფილიალი ჩოლოყაშვილის ქ. 3 ტელ.: (995 257) 2-16-00, 2-16-50

დაქირავებული ჯარ კიდევ არ ნიშნავს პროფესიონალს!

„წვრთნისა და აღჭურვის“ ახალ პროგრამაში ძველი შეცდომები აღარ უნდა გავიმეოროთ

ახალი ბატალიონების დაკომპლექტება პირადი შემადგენლობით უფრო გულდასმით და სერიოზულად უნდა განხორციელდეს, რათა იქ შემთხვევითი ადამიანები არ მოხვდნენ...

რამდენიმე დღის წინ აშშ-ის ხელმძღვანელობამ ოფიციალურად განაცხადა, რომ აგრძელებს დახმარებას ქართული არმიის გასაძლიერებლად, რაც, დამატებით, ექვსი-რვა ბატალიონის მომზადებასა და აღჭურვას ითვალისწინებს. ეს ახალი პროგრამა ამერიკელებს 37 მლნ დოლარზე მეტი დაუჯდებათ, მაგრამ თეთრ სახლს უღირს ხარჯის განევა, რადგან, სამაგიეროდ, საქართველო ზრდის თავის სამხედრო კონტინგენტს ერაყში, თუმცა ეს სხვა სტატიის თემაა.

ამერიკელი სამხედრო ინსტრუქტორების მიერ „კომანდოს“, საჩხერის მე-16 სამთომსროლელი, 111-ე თელავის, 113-ე შეანაბარის და ჯავშანსატანო ასეულის მომზადების გარდა, უახლოეს ხანში აღიჭურვება და მომზადდება კიდევ ის ბატალიონები, რომელთა ნაწილი საბოლოოდ შეავსებს მე-11 ბრიგადას, ხოლო დანარჩენებით სრულად დაკომპლექტდება ქუთაისის 21-ე მოტომსროლელი ბრიგადა.

ამის შემდეგ ქართულ არმიას ეყოლება თანამედროვე დონეზე აღჭურვილი და მომზადებული, მუდმივად საბრძოლოდ შემართული ორი ანგარიშგასანევი ბრიგადა როგორც აღმოსავლეთ, ისე დასავლეთ საქართველოში. ეს მართლაც მოსაწონი საქმეა, მაგრამ თავს უფლებას მივცემთ, მაინც რამდენიმე კრიტიკული შენიშვნა გამოვთქვათ.

ჩვენ აღარ უნდა გავიმეოროთ ის შეცდომები, რაც „წვრთნისა და აღჭურვის“ პროგრამაში დაუშვით; უპირველესად, ეს ეხება ბატალიონების დაკომპლექტებას პირადი შემადგენლობით.

რალა დასამალია და, მაშინ ამ ბატალიონებში ძირითადად ის ხალხი ეწერებოდა, რომელთაც შედარებით მაღალ ფულად ანაზღაურებაზე ეჭირათ თვლი. შევარდნაძის რეჟიმის დროს ეს კატეგორია დარწმუნებული იყო, რომ მათ ბატალიონებს უმთავრესად საჩვენებელ წვრთნებში თუ აღლუმებზე გამოიყენებდნენ. ხელისუფლების სათავეში სააკაშვილის გუნ-

დის მოსვლამ კი ყველაფერი შეცვალა. რეალური გახდა პრინციპის განხორციელება — ძალით დაკარგულს ძალით იბრუნებენ! ამის მცდელობა ოფიციალურ თბილისს აგვისტოში ცხინვალის მისადგომებთან პქონდა. სხვა საქმეა, რამდენად სწორად იყო იქ ყველაფერი დაგეგმილი და ორგანიზებული, მაგრამ ფაქტია, რომ „წვრთნისა და აღჭურვის“ პროგრამით მომზადებულმა ბატალიონებმა ბოლომდე ვერ გაამართლეს ის იმედი, რასაც მათზე ვამყარებდით.

ეს არცაა გასაკვირი, რადგან ჯარში — დაქირავებული, თუნდაც გულადი და მონდობილი კაცი ჯერ კიდევ არ ნიშნავს პროფესიონალს.

ზუსტ ციფრებს არ მოვიტანთ, მაგრამ ხომ ფაქტია, რომ აგვისტოს დღეებში სწორედ „წვრთნისა და აღჭურვის“ ბატალიონებმა გახარჯეს რამდენიმე მილიონი ვაზნა და შეუჭრებელი სროლით რამდენიმე ასეული ავტომატი-სა და ტყვიამფრქვევის ლულა „დანვეს“...

მონინალმდევე იყვნენ მარტივ ტაქტიკას: ღამით, სიბნელეში, როდესაც უძრავ და მტრისთვის ნაცნობ პოზიციაზე მოულოდნელი თავ-

დასხმის შიში მატულობდა, მისი რამდენიმე მეავტომატე ათიოდე ტყვიას ისროდა ჩვენი პოზიციისკენ და თავს შველოდა. ჩვენი მხრიდან კი იწყებოდა საათობით შეუსყვეტელი სროლა, რითაც სარგებლობდნენ სეპარატისტების სნაიპერები და ქართველი მეომრების ავტომატების მოელვარე ლულების მეშვეობით სიბნელეში ადვილად პოულობდნენ სამიზნეს.

ცხინვალის მოვლენებმა ბევრი ისეთი პრობლემა გამოავლინა, რაც სამ თვეში, თუნდაც ამერიკელების მიერ მომზადებული ქართული ბატალიონების მებრძოლებს პროფესიონალურად ვერ აქცევდა.

მეორე მხრივ, ამ ბრძოლებს დადებითი შედეგიც მოჰყვა — ბატალიონები გაიწმინდა შემთხვევითი ხალხისგან, რომლებმაც, პოლიგონისგან განსხვავებით, მტრის ტყვიებიც ნახეს და მიხვდნენ, რომ მათი მომავალი და პროფესიონალი სამხედროს კარიერა სხვადასხვა მიმართულებით მიდის.

სამაგიეროდ, ბრძოლაგამოვიღებ ბატალიონებში დარჩენ მემორები, რომლებმაც პირველი, ნამდვილი საბრძოლო ნათლობა მიიღეს და იციან, რომ ხვალ თუ ზევ სასტიკ ომში მოუწევთ ჩაბმა.

„წვრთნისა და აღჭურვის“ პროგრამით მომზადებული ბატალიონებიდან იმ სამხედროების გადინება, რომლებზეც უზარმაზარი თანხა დაიხარჯა, იმითაც იყო გამოწვეული, რომ თავის დროზე ჯარისკაცთა შერჩევა ნაუცხადეკად მოხდა, რათა რაც შეიძლება მალე შეეცნათ ბატალიონები და პრეზიდენტ შევარდნაძისთვის ეტაკათ — „წვრთნისა და აღჭურვის“ პროგრამას ქართული მხრიდან ჩავარდნა არ ეშუქებო...

მალე დაიწყება ახალი ბატალიონების დაკომპლექტება და თუ ამჯერადაც, უკვე პრეზიდენტ სააკაშვილის სამხედრო, მათ შევსებას სწრაფად და კანდიდატთა ზერეულ შერჩევით დაიწყებენ, მაშინ უახლოეს მომავალში უარესი და შეიძლება კატასტროფული შედეგი მივიღოთ.

ცალკე აღსანიშნავია ამერიკული მხარის მიერ განხორციელებული ბატალიონების პირადი შემადგენლობის დაკომპლექტება და აღჭურვა.

2.000-დოლარიან აღკაზმულობაზე ვერაფერს ვიტყვით, ის მართლაც საუცხოოა, მაგრამ ურიგო არ იქნებოდა, მათ სათანადო დროს ჯავშანილებიც მოჰყვებოდა, რის უდიდეს ნაკლებობას განიცდიდნენ ცხინვალთან მებრძოლი, ამერიკელთა მიერ მომზადებული ქართველი მეომრები.

განსაკუთრებული ყურადღება კი მაინც შეიარაღებულ უნდა გავამახვილოთ — ცხინვალთან, მთაზე, ქართველი მეომრების დიდი ნაწილი 1959 წელს გამოშვებულ ჩეხურ „კალაშნიკოვებს“ ისროდა. ვილაც შეიძლება ასუფთავებს NATO-ში განეგრებულ პოსტკომუნისტური ქვეყნების არმიების არსენალებს ნახევარსა-უკუნოვანი ცეცხლსასროლი იარაღისგან და მათ საქართველოში აგზავნის. მაგრამ ეს ავტომატები ხომ ქართველი მებრძოლების სიცოცხლის განაღებია. ამის შესახებ სტატიის ავტორმა კითხვა დაუსვა საქართველოში აშშ-ის სრულუფლებიან ელჩს, რომელიც უდიდეს როლს თამაშობს აშშ-ის მიერ საქართველოსთვის დახმარების განხორციელებაში; პასუხი დაახლოებით ასეთი მიიღო: „ნაჩუქარ ცხენს კბილებს არ უსინჯავნო“.

სამაგიეროდ, ქართველი მეომრები უსინჯავდნენ 30-40 წლის ავტომატებსა და სნაიპერულ შაშხანებს ლულებში ხრახნილებს („ნარეხს“) და ვერ პოულობდნენ. თითქმის ნაშლილხრახნილიანი სნაიპერული შაშხანით უზუსტესი გასროლა და რამდენიმე ასეულ მეტრში მყოფი მონინალმდეგის დაზიანება კი შეუძლებელია.

ამიტომაც ვთხოვთ „ამერიკელ ძიას“ — ბარემ დოს მარტივი მოაყარეთ და ქართული არმიისთვის თუ მართლაც მებრძოლი ბატალიონების განვრთნა გასურთ, კარგ აღკაზმულობას კარგი იარაღიც მოაყოლოთ, მით უმეტეს, რომ თქვენს მომზადებულ მეომრებს, ისევე თქვენი თხოვნით, ერაცა თუ ავღანეთში ვგზავნით!

აქსისი

ახალი მშენებარე სახლი მსხეთის ქ.17

(„მრუვალი ზღაპარი“)

არაყიზვილის ქ.№14 ტელ: 25 34 34; 91 25 34

სანთელ-საქაველი

პაპა იოსების სახე მის შთამომავალს, პროფესორ ავთანდილ კვიციანიშვილს მცირე ფრაგმენტად დაამახსოვრდა. მათი შეხვედრა ერთმა ფოტომატე შემოინახა — იქ ერთი, 70-ს გადაცილებული მქრქალი მილიანი თეთრწვერა მოხუცი — იმ დროის ძალიან გამორჩეული სულიერი მოღვაწე, არქიმანდრიტი იოსებ მირიანაშვილია, ხოლო მეორე, მის კალთაში მჯდარი მოლიმარი ჩვილი — თავად ბატონი ავთანდილი, რომელმაც ის ეპიზოდის ასე გაიხსენა: ფერად გავლევებდ ჩამჩნა, როგორ ამოძრავებდა ჩემს შესაქცევად პაპა იოსები ფანერისაგან გამოჭრილ ნაცრისფერ კურდღელსო.

ამ ფოტოს გადაღებიდან მოკლე ხანში იოსებ მირიანაშვილი დახვრიტეს. 1937 წელი იდგა და ვინ დაინდობდა მისნაირებს? მისი შინაგანი მდგომარეობა თითქოს ფოტოებზეა „შეიგრძნეს“ (აქვე დავძენთ, რომ ფოტოები ლუარსაბ ტოგონიძემ მოგვანოდა, მანვე მოგვამბობს იოსებ მირიანაშვილის შთამომავლები, რისთვისაც მადლობას მოვასხენებთ).

სხვა დანარჩენი კი, რაც ბატონმა ავთანდილ კვიციანიშვილმა თავის ღირსეულ წინაპარზე იცის, ასე მოგვითხრო:

— „რა მასხოვს პაპა იოსებზე და

წლის ივლისის 11-დან 1912 წლის მაისის 20-მდე ტფილისის მიქაელ მთავარანგელოზის ეკლესიის წინამძღვარია, მას შემდეგ — დიდუბისა. 1908-1918 წლებში ტფილისის პირველი მთავარსუცესია, 1920 წლიდან — საკათალიკო საბჭოსა და სინოდის წევრი, ტვილი-მგრძობიარე მქადაგებელი“.

ჩვენებურებიდან ვიცოდი, რომ პაპა იოსები იმ დროის ერთ-ერთი გამორჩეული და საინტერესო ავტორი, ძალზე განსწავლული, უკომპრომისო, პრინ-

ციპალი, პატროსანი და მართალი კაცი გახლდათ. იცით, რა ბიბლიოთეკა ჰქონდა? 1917-ში დაუწვეეს... — მისი ბიბლიოთეკიდან არაფერი გადარჩა? — რა თქმა უნდა, გადარჩა, მაგრამ გადარჩენილი წიგნებიდან ყველაზე მეტად ერთმა დამინტერესდა — რუსულენოვანმა „კომუნისტური პარტიის ისტორიამ“, რომელშიც პაპას მონიშნულ ადგილებს ნახავთ. იცით, სულ მიკვირდა და დედაჩემს ვეკითხებოდი — ამ წიგნს მართლა კითხულობდა-მეთქი? დეიდამ მიხსრა, მამა ასე გვზრდიდა: „შვილებო, ნაიკითხეთ ყველაფერი, რომ იცოდეთ, თუ რა არის კარგი და რა — ცუდი, რა — სწორი და რა — არასწორი“.

პაპას უფროსმა შვილებმა — ვლადიმერმა და ნინომ მოსკოვის უნივერსიტეტის მათემატიკის ფაკულტეტი დაამთავრეს. ამ ოჯახში გაზრდილმა კარგად ვიცოდი, რომ მისი შვილობა იმ დროისთვის დიდი უბედურება იყო — მთელი ცხოვრება შიშში მარტო გატარებული — ყველაზე დამქონდა რეპრესირებულის შთამომავლის დამლა. იცით, რა მითხრეს რაიკომში და სამხედრო კომისარიაში? — არა უმჯობეს, შენიანები კი ხალხის მტრები იყვნენ, მაგრამ მათი ღალატი შენ უნდა გამოასწორო... ბავშვობაში ხშირად მიტერია ღამით, საშინელი და მძიმე უღელი იყო... უფროსებიდან მასხოვს, როგორ დააპატიმრეს 1924-ში საქართველოს ეკლესიის წმიდა სინოდი. მაშინ ხომ რუსეთმა საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალია ისევ ხელყო.

ული ქვევით შემკული ხატები ჩამოიტანეს.

დახვრეტამდე (1937 წლამდე) პაპა იოსები დიდუბის ეკლესიის წინამძღვარი გახლდათ.

მასხოვს, სტალინის სიკვდილის შემდეგ მე და დედა (მაშინ ბავშვი გახლდით) აკადემიკოს კორნელი კეკელიძესთან მივედით, რომ პაპა იოსების რეაბილიტაციაში დაგვეხმარებოდა. ბატონი კორნელი ადრე პაპას დიაკვანი გახლდათ... მასხოვს, რა უთხრა დედადი ნინოს: „— რომ არა მამათქვენი, მე, ალბათ, გაუნათლებელი დავრჩებოდი“.

პაპა იოსებზე კიდევ ის ვიცი, რომ ქიზიყში გაიზარდა და ძალიან განათლებული მშობლების შვილი იყო. ასეთივე ოჯახის შთამომავალი გახლ-

რას გვყვები, მამა?

— როდის არის ტაძარში დრო გალობისა — „შენ გიგალობ“?

— გალობა „შენ გიგალობ, შენ გიგალობ, შენ გიგალობ, უფლო და გვედგები, შეგვიდგე ჩვენ“ — წირვის ყველაზე ამაღლებულ მომენტში გაიხსენა. ამ გალობის დროს საკურთხეველში ღვთისმსახურის ლოცვით ალესრულდა პურის და ღვინის უფლის სისხლად და ხორცად გარდაქმნის უდიდესი საიდუმლო. ამის შემდეგ იწყება ზიარება.

— რა არის საჭირო, ღვთისმსახურმა კვეთის დროს რომ გარდაცვლილი მოიხსენოს?

— წირვაზე კვეთის დროს, საკურთხეველში შეწირული სეფისკვერებიდან ტარიგისა (განასახიერებს იესოს) და წმინდანთა სახელებს წმინდა ნაწილების ამოკვეთა ხდება. წმინდა ნაწილები ტარიგთან ერთად ფეხსუშზე დაბრძანდება. ამ დროს მოიხსენიებიან ანგელოზებს, წინასწარმეტყველებს, პატრიარქს და მთავრობას, ცოცხლებსა და მიცვალებულებს. წმინდა ნაწილები უდიდეს მადლს მიანიჭებენ მოსხენიებულთ. კვეთის დროს თქვენი ახლობლების მოხსენიებისათვის წირვა-ლოცვაში მონაწილეობაა საჭირო. ეკლესიაში უნდა მიბრძანდეთ წინა საღამოს, როცა ლოცვა აღევლინება. იმ დღით კი, როდესაც წირვა იწყება, უნდა შეიძინოთ სეფისკვერი ცოცხალთა და გარდაცვალებულთა სახელებზე, ვისი მოხსენიებაც გასურთ და შეგზავნოთ საკურთხეველში. თუ რაიმე მიზეზით ტაძარში მისვლას ვერ ახერხებთ, შეგიძლიათ სეფისკვერი საკურთხეველში ახლობლებს შეგზავნიოთ. მაგად კი თქვენს ზრუნვას დიდი მადლი ექნება მოხსენიებულთათვის, თუ ეკლესიურად იცხოვრებთ და წირვა-ლოცვაზე ხშირად მიბრძანდებით.

— რით მოვეროო ქედმაღლობის ცოდვას?

— ქედმაღლობის ცოდვა არა მარტო იმ ადამიანს ამძიმებს, რომელსაც ეს ახასიათებს, არამედ სხვებზეც დამორგუნველად მოქმედებს. ჩაიხედოთ საკუთარ თავში, — რა მოგვწონს, რა გვაქვს ჩვენ ისეთი, რომ სხვებზე უკეთესად მივიჩნიოთ თავი? ყველაფერი, რაც ჩვენ გავაჩნია, უფლის მოცემულია და უფლის ნაბოძარიც ამპარტყვენის უფლება არა გვაქვს. ქედმაღლობის მკურნალი სიმდაბლვაა. სიმდაბლვა და ყოველივე სათნოებას კი ადამიანის გულში ეკლესია ააღორძინებს. იარეუტ ეკლესიაში და ის სათნოება, რითაც უფალმა დაგასაქურათ, იმარადუნებს. მაშინ მხოლოდ ქედმაღლობას კი არა, ბევრი სხვა ცოდვის სიმძიმესაც მოიშორებთ.

— რას ნიშნავს ფარული მონაზონი?

— კომუნისტური მმართველობის დროს, როდესაც ტაძრები გააუქმეს და ღვთისმსახური მონასტრებიდან გამოდევნეს, ბევრმა მონაზონმა ასეთი გზა აირჩია — ისინი ალკველი იყვნენ, მაგრამ ამის გამხელას ერიდებოდნენ და ფარულად მოღვაწეობდნენ. სამონაზონო კანონებს ალასრულდებოდნენ, მაგრამ მათი ღვანლი დაფარული იყო. მაგალითად, ბუთანიის მონასტერში ორი ასეთი ბერი — გიორგი და იოანე (ამჟამად წმინდანებად შერაცხულნი) საყდრობდა, ისინი სახელმწიფო წესით, ოფიციალურად მონასტრის დარაჯებად იყვნენ გაფორმებულნი.

— გარდაცვლილის ვალი დამარჩა გაუსტუმრებელი და ძალიან განცდილ, როგორ მოვიქცე?

— ფული დაუბრუნეთ მის ახლობლებს. თუ გარდაცვლილს ახლობელი არ დარჩენია, ან უცხოეთში ცხოვრობენ და ზუსტად არ იცით მათი საცხოვრებელი ადგილი და ფულის გაგზავნას ვერ ახერხებთ, მაშინ ეს ვალი შეჭირვებულ ადამიანებს გადაეცით ანდა ეკლესიაში მიიტანეთ და მღვდელს უამბეთ თქვენი განცდის შესახებ.

მთელი სინოდი 1 წელი ციხეში იყო გამოწყვედილი

„განძის მოაკრვა რომ გნდობოდა, ჩაიივე ხელით აღვსუსავლი?“

საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, კირიონის დაკრძალვა ტფილისში, 1918 წელი

პროცესიის თავში არქიმანდრიტი იოსები

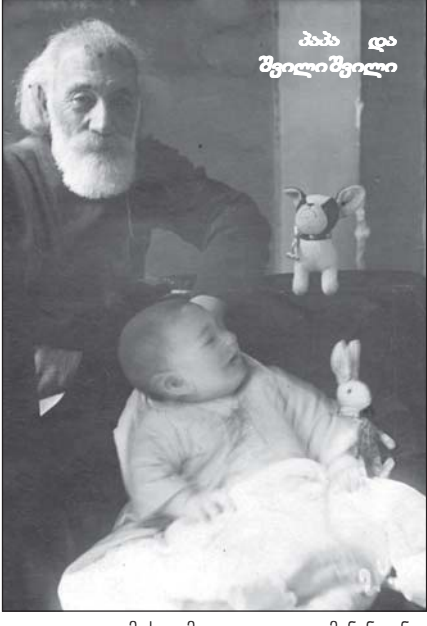
არქიმანდრიტი იოსები მეუღლესთან ერთად

ჩემიანებზე? პაპა იოსების შვილები რომ იყვნენ, მათ მხოლოდ ამიტომ ავიწროებდნენ. მაგალითად, დედაჩემსა და დედაჩემს გიმნაზიდან მღვდლის შვილობის გამო უპირებდნენ გარიცხვას, მოგვიანებით სწორედ ამ მიზეზით გამოგადეს უნივერსიტეტიდან დედაჩემი.

გამდოცემით ვიცი, რომ პაპა იოსები 1920 წლიდან მღვდელმთავარი ბრძანდებოდა. აი, რას წერდა მასზე კალიგრაფი ცინცაძე, „ქართული ეკლესიის ისტორიის“ ტომში: „განსწავლული ეკლესიის წინამძღვრად იყო დეკანოზი იოსებ დიმიტრის ძე მირიანაშვილი, ერისაგანი, დაბადებული 1868 წელს. დამთავრებული აქვს ტფილისის სასულიერო სემინარია 1889 წელში. 1893 წლის იანვრამდე მსახურობდა ტფილისის სათავადაზნაურო სკოლაში აღმშრდელად.

აღნიშნული წლის თებერვლის ორში ხელდასმულია ზემო მანჩანის წმინდა გიორგის ეკლესიის წინამძღვრად, საიდანაც 1893 წლის ივნისის 24-ს გადაყვანილი იქნა ბოძბის წმინდა ნინოს მონასტრის ეკლესიის მღვდლად. განაგებდა ორკლასიან სკოლას და ეწეოდა მასწავლებლობას. 1907

რომის პაპისადმი მიწერილ წერილზე, რომელიც განძის გადამაღლის თარიღს დაეხსება. ეს წერილი რომის პაპს 1924-ში გენუის კონფერენციაზე უჩვენებია რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი ჩიჩერინისათვის — თქვენ ხალხთა გათავისუფლებაზე საუბრობთ და ეს წერილი რაღას ნიშნავს, უძველეს ეკლესიას ავტოკეფალიას არ თმევთო? მეორე დღესვე დაატყვევეს მთელი სინოდი. იცით, სად მოუწყო ეს სამარცხინო სასამართლო? ახლა რომ კინოთეატრი „საქართველო“ დგას, იმ დროს იქ ტრიალი მინდორი იყო, სადაც ერთი პატარა კლუბი ყოფილა. ჰოდა, იქ შეგზავნეს მომავალი შირლები, რომლებიც, ამ ვითომ სასამართლოს დროს, ხელმძღვანელის ნიშანზე იწყებდნენ სტვენას და ხმაურს.

პაპა და შვილი შვილი

საკლესიო განძეული საკანცელარიო დაფარში პაპა იოსების აღუნუსხავს. პროკურორის ბრალდებით, თურმე სწორედ ამ განძეულობის მითვისებას აპირებდა სინოდი. ნარმოვიდგენიათ? თურმე სინოდმა განძი საკუთარ თავს მოჰპარა!

პაპა იოსებს უთქვამს: — კი, მაგრამ განძის მოპარვა რომ მნდომებოდა, როგორ ფიქრობთ, ჩემივე ხელით აღვსუსავდიო? რომ არ ელაპარაკებინათ, კომკავშირლები სტვენას იწყებდნენ. სამარცხინო პროცესი იყო, მაგრამ იმდენი სამარცხინო ფურცელი აქვს ჩვენს ისტორიას, სანამ მათ ბავშვები სკოლაში არ ისწავლიან, ვერასოდეს მიხვებიან, თუ რას ნიშნავს დემოკრატია, თავისუფლება, ადამიანის უფლებები და ის, რომ შენს ისტორიას შავი ფურცლებიც აქვს.

ეს ფარსი კი იმით დასრულდა, რომ მთელი სინოდი ერთი წლის განმავლობაში ციხეში იყო გამოწყვედილი, ხოლო დიდ ყუთში მოთავსებული ჩვენი ეკლესიის სინმინდები თავის ნუსხიანად სადაც გაქრა... — მაინც, სად შეიძლება გამქრალიყო ასეთი მნიშვნელობის მქონე ამდენი სინმინდე?

— რამდენადაც ვიცი, ასეთ მნიშვნელოვან ნივთებს მაშინ ერმიტაჟის საცავში, უფრო ზუსტად, სამალავში გზავნიდნენ ხოლმე. იმ დროს რომ ქართული ტაძრებიდან ხატები მოხსნეს და ნაიღეს, მათ ნაცვლად ციმბირიდან იაფფასიანი, უბრალო ციმბირ-

დათ მისი მეუღლეს — მანანა ნადირაშვილი. მანანას მამა, ალექსანდრე ნადირაშვილი პირველი გილდის ვაჭარი ყოფილა და ევროპასა და ამერიკაში ხშირად მოგზაურობდა. პირველი გილდის ვაჭარს მაშინ მინისტრზე მალაი მდგომარეობა ჰქონდა. გამმოცემით ისიც ვიცი, რომ ალექსანდრე ავსტრიის იმპერატორ ფრანც-იოსებსაც შეხვედრია. დეიდაები მიყვებოდნენ, მამა იმდენად მდიდარი კაცი იყო, სიღნაღში რომ სახლი გვექონდა, იმის აივნად ძვირფასი ქვებით ვთამაშობდითო.

პაპა იოსებს 7 შვილი ჰყავდა — ვლადიმერი, გოგი (რომელიც ბავშვობაში გარდაცვლილა), ნინო, ელისაბედი, ვერა, ნადია და დედაჩემი — ელენე. პაპა ძალიან ნათელი კაცი იყო და ეს ნათელი მის შვილებსაც გადმოჰყვა.

№10, ნოემბერი, 2004 ფასი 80 თეთრი

ქართული კალიგრაფია

მართლმადიდებლური ჟურნალი

გაეოვილა ნოემბრის ნომერი

მომზადდა მანანა ტუვათა

P.S. მკითხველს ვთხოვთ, მოგვანოდოს დოკუმენტური თუ ფოტომასალა სარწმუნოებისათვის წამებულ და ღვანლოსილ ადამიანებზე. საკონტაქტო ტელეფონები:

899-93-48-40
899-54-82-29,
წინასწარ გიხდით მადლობას.

თქვენთვის საინტერესო კითხვები მოგვანოდეთ „ვიკის პალიტრის“ ყუთების საშუალებით. მათი განლაგების შესახებ იხ. გვ. 36.

მკითხველთა შეკითხვებზე უპასუხებთ მართლმადიდებელი მამები.

„როდესაც ხან იელოველს შეახსიან და ხან სეპტანს, მხუინს“

(დასაწყისი იხ. გვ. 7)

საქმე რომ ევეთებინათ, ჩვენი თანამშრომლები საკუთარი ჯიბიდან დებდნენ ფულს, ფინანსთა მინისტრს დღესაც 10 ათას ლარზე მეტი მართებს ჩემი თანამშრომლებისა. სამცხე-ჯავახეთისა და ქვემო ქართლის ყველა რაიონში გავსენით ქართული ენის შემსწავლელი ნრეები მოხელეებისთვის. მაგრამ თუ იქაურმა გამგებელმა და მისმა მოადგილემ არ ინდომეს ენის შესწავლა, რატომ შეინუებდნენ თავს რიგითი თანამშრომლები? პრეზიდენტს უნდა დაევალებინა გამგებლობიდან და მის ადგილზე ქართული უცოდინარი ამპარცუმიანი დანიშნა, ამის გამო ვუსაყვედურე. როდესაც დღევანდელი ხელისუფლების წევრები შევარდნაძეს ფესვსაც-მეღებენ უპირილობისთვის — ქართული ისწავლეთო. როდესაც შევარდნაძემ ქართულის შესანიშნავი მცოდნე გენო მურადიანი მოხსნა ახალქალაქის გამგებლობიდან და მის ადგილზე ქართულის უცოდინარი ამპარცუმიანი დანიშნა, ამის გამო ვუსაყვედურე. როდესაც დღევანდელი ხელისუფლების წევრები შევარდნაძეს ფესვსაც-მეღებენ უპირილობისთვის — ქართული ისწავლეთო. როდესაც შევარდნაძემ ქართულის შესანიშნავი მცოდნე გენო მურადიანი მოხსნა ახალქალაქის გამგებლობიდან და მის ადგილზე ქართულის უცოდინარი ამპარცუმიანი დანიშნა, ამის გამო ვუსაყვედურე.

როგორი მწვავე ურთიერთობა მქონდა მაშალაქთან იმის გამო, რომ ის აფინანსებინებდა სახელმწიფო ენის პროგრამას, რომელიც შევარდნაძეს არ ჰქონდა დამტკიცებული. ამაზე წლობით ვებრძოდი, ახლა კი მეუბნებიან, ის 700 ათასი ლარი, რომელიც ლევან მაშალაქმა და გიგლა ბარამიძემ გაინაწილეს (შევარდნაძის ბრძანებულების საფუძველზე, 350-350 ათასი ლარი ტრანსფერის სახით გადასცეს გუბერნატორებს, ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლების დასახმარებლად), ენის პალატამ გაფლანგაო. მე რა ვიცი, სად წავიდა ის ფული, აგერ არიან სამართალდამცველები და გამოიკვლიონ.

— რას აპირებთ, ბატონო ლევან, ნახვალთ თუ „ბოლომდე“ დადგომის აპირებთ?
— ლომიათს შევეჯიბრო? ეს არაფერში მჭირდება. გაგიმხელთ, ერთხელ, როდესაც პირადად შევხვდი, დავეუქურე — თუ სუფრაზე გადაგყვები, ვნახავ, როგორი მომღერალი (ასე ამბობენ) და მსმელი ხარ-მეთქი. ქართველ კაცებს შორის ეს მუქარა არ არის საშიში. მეგონა, ესამოგონებოდა კიდევ და მოხდებოდა ეს შეხვედრა. მას რომ ჩემთან თანამშრომლობა მოეწოდებინა, ღირსეულ პარტნიორობას გავუწყებდი, მაგრამ ეტყობა, ჩვენ არ ვიყავით ის ადამიანები, რომელთაც ერთად უნდა გვეკეთებინა საქმე.

მომავალში განათლების მინისტრობას ვაპირებ. სააკაშვილი ალბათ მალე მოხსნის ლომიას. მის ადგილს შემომთავაზებს და მე ჩემი გუნდი მზად მყავს. პირობას გაძლევთ, საქართველოს მოსახლეობისთვის ბევრად უფრო მისაღები მინისტრი ვიქნები, ვიდრე დღევანდელია. რა თქმა უნდა, ვუმბრობ... ამბობენ, ჩვენს მინისტრებს ათასობით დოლარს სოროსი უხდისო. ხომ იცით, ვინც იხდის, მუსიკასაც ის უყვით და სამწუხაროდ, იმ რესტორანში დაპატივებულიც არ ვარ. იმ რესტორანში არათუ არ მამღერებენ, თავიანთი სიმღერის მოსმენის საშუალებასაც არ მომცემენ. რა ვენა, იმღერონ და იყვნენ...

„სააკაშვილი მალე ლომიას მოხსნის და მე დამნიშნავს“

პასა ლომია: — ამა თუ იმ სტრუქტურისა და ორგანიზაციის მუშაობაზე შედეგებით უნდა ვიმსჯელოთ. ენის სახელმწიფო პალატას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს ჩვენი ქვეყნისთვის, მაგრამ სამწუხაროდ, მისი მუშაობის შედეგები არ არის ისეთი შთამბეჭდავი, როგორც გვინდოდა, ყოფილიყო. ვგულისხმობ არაქართულენოვანი მოსახლეობის მდგომარეობას განათლებისა და სახელმწიფო ენის დაუფლების სფეროში. წლები გადის და მდგომარეობა გაუმჯობესების ნაცვლად უარესდება. ბუნებრივია, ეს არ იყო მხოლოდ ენის სახელმწიფო პალატის ბრალი, მაგრამ ამ ორგანიზაციამ იმ საქმესაც ვერ გაართვა თავი, რაც მისი უშუალო მოვალეობა იყო. ენის პალატას ჰქონდა სხვა ფუნქციაც — ლიტერატურული ენისა და ნორმების დამკვიდრება და არა მგონია, ამ მხრივაც რაიმე წინსვლა გვექონდა (ვგულისხმობ ქუჩაში გამოკრულ სარეკლამო აბრებსაც, რომელიც ლიტერატურული ნორმების დაცვით არ კეთდება).

ჩვენ გვინდა გამოვიყენოთ ენის პალატის გამოცდილება და საუკეთესო სპეციალისტები, რომლებიც იქ მუშაობენ. გვინდა, ენის პალატა ქმედით ორგანიზაციად ვაქციოთ, უპირველესად კი არაქართულენოვან მოსახლეობასთან მუშაობის თვალსაზრისით. სხვათა შორის, სახელმწიფო ენის შესწავლას სულაც არ ვახვეთ თავს არაქართულენოვან მოსახლეობას, პირიქით, თავად გვთხოვენ — მოგვეცი თქვენთვის შენაღობა, რომ სახელმწიფო ენას დავეუფლოთო. სომხურ და აზერბაიჯანულენოვან რეგიონებში დაახლოებით 40 სკოლაა, სადაც 8-10 წელია, ქართული ენის პედაგოგს არ უმუშავია. ეს განათლების სამინისტროს ბრალიცაა, მაგრამ არც ენის პალატას შეუძლებია თავისი მოვალეობა. მე არც ვიცი ბატონო ლევანს, პირადად მასთან პრეტენზია არ მაქვს, მას მხოლოდ ერთხელ შევხვდი. უბრალოდ, მე, როგორც მინისტრმა, საზოგადოების განწყობიდან გამომდინარე ჩავთვალე, რომ ის არაფერქტიანად ასრულებდა მასზე დაკისრებულ ფუნქციებს.

— ანუ თქვენთვის მნიშვნელობა არ ჰქონია, რომ ის შევარდნაძის დროინდელი კადრია?

— სამსახურში პოლიტიკურ სიმპათია-ანტიპათიებს არავითარ მნიშვნელობას არ ვანიჭებ, ჩემთვის მთავარი კვალიფიკაცია და პატიოსნებაა. სხვათა შორის, არც კი ვიცი, ლევან ლეინჯილიას პოლიტიკური სიმპათია ვისკენ იხრება.

— რამდენად ვიცო, რეგიონებში ქართული ენის შემსწავლელი კურსები არსებობს, მაგრამ ისინი დაუფინანსებლობის გამო ვერ მუშაობენ.

— ახლა სახელმწიფო ენის პროგრამის სისტემურ შემოწმებას ვინყვებთ. აქა-იქ წინასწარი შემოწმებით გამოვავლინეთ ისეთი მასწავლებლები, რომლებიც ენის სახელმწიფო პროგრამაში მონაწილეობდნენ და სახელმწიფო ენა კი თავად არ იცოდნენ. როგორც ჩანს, ენის სახ-

ელმწიფო პროგრამა ზოგიერთი ჩინოვნიკისთვის სერიოზული კორუფციის წყარო იყო.

— ბევრი მონიშნავდათ გაიჩინეთ. ბევრი გაკრიტიკებთ. ხომ არ ფიქრობთ, რომ ამის მიზეზზე თქვენ ხართ?

— კრიტიკის არასოდეს მშინებია. რაც მთავარია, რეფორმის განხორციელებისთვის ათასობით უპატიოსნესი, კვალიფიციერებული პედაგოგი და პროფესორ-მასწავლებელი გვიჭერს მხარს. რეფორმა აუცილებლად მოგვეცემს შედეგს სულ რამდენიმე წელიწადში. როდესაც ოპონენტებზე მელაპარაკებინა, მათ ორ კატეგორიად ვყოფ. ერთი არიან ადამიანები, რომელთა ყურამდე ამ რეფორმაზე გავრცელებულმა ჭორმა უფრო ადრე მიაღწია, ვიდრე რეალობამ. მაგრამ ესეც არ არის პრობლემა — თითოეული მათგანის გულამდე მივიტან ამ რეფორმის არსს, გასაგებს გავხდი მათთვის და მიხედობან, რომ ეს რეფორმა არის სწორედ ის, რაზეც მათ წლობით უფიქრიათ. არ მოვისვენებ მანამ, სანამ თითოეული პროფესორისა და მასწავლებლის არ მივეწვევებით...

არის ოპონენტთა მეორე, მცირე ბანაკიც, ე.წ. შევარდნაძის კუდები. ხომ დავინახეთ, ვინ გამოვიდა დღეს ავანსცენაზე ჩვენთან დაპირისპირების ლოზუნგით — იმერეთის ყოფილი გუბერნატორი თემურ შაშიაშვილი. გვიპირისპირდება „ახალი მემარჯვენეების“ ნაწილიც, რომლებიც 23 ნოემბერსაც შევარდნაძის გვერდით აღმოჩნდნენ. არადა, ამ ხალხს შეილება ევროპის საუკეთესო სასწავლებლებში ჰყავთ და სინამდვილეში ეს რეფორმა არც აინტერესებთ და არც ის, რა ხდება საქამიასურის სკოლაში. გამოჩნდა ვაჟა ლორთქიფანიძე — ბლოკ „ახალი საქართველო“ პირველი ნომერი... რა თქმა უნდა, ჩვენ მათ არ შევეუბნებით. არ მინდა, ყველა ჩემი ოპონენტი ერთნაირად მოვიხსენიო. მათ, ვინც შეცდომამა შეყვანილი, დიდ პატივს ვცემ და ვეცდები, სიმართლე გაიგონ...

მერწმუნეთ, მომავალი სასწავლო წელი გამოირჩეული იქნება. მინდა თქვენი გაზუთის საშუალებით მივზაროთ პედაგოგებს და დირექტორთა უმრავლესობას: — თქვენ გააქმელით ყველაზე მძიმე წლებს, როდესაც განათლებისთვის არავის ეცალა. ახლა ჩვენი ქვეყნის ისტორიის უარესი წლები უკან დარჩა და სახელმწიფო განათლების სისტემისკენ შემობრუნდა, დაიწყო დავალიანების გასტუმრება და მომავალი წლის პირველ ნომერს ეს პრობლემა საბოლოოდ მოგვარდება. ჩემი თხოვნაა, ნუ აყვე-

ბით იმ პროვოკატორებს, რომლებიც გუმინ შევარდნაძის პოლიტიკურ ბანაკში იყვნენ. შესაძლოა, ვინმეს ფანტაზიორად მოეჩვენო, მაგრამ სულ მალე საკუთარი თვლით ნახავთ ამ რეფორმის შედეგს. როდესაც ჩვენს ყველა რესურსს ავამოქმედებთ, დარწმუნებული ვარ, მსოფლიოში ნებისმიერ ენს გავეჯიბრებთ ცოდნაშიც, განათლებაშიც და ტექნოლოგიების ათვისებაშიც...

— თქვენ გადადგომის მოთხოვნით ხელმოწერის შეგროვება მიმდინარეობს, რამდენად უნებთ ამ ყველაფერს ანგარიშს?

— როდესაც ხელმოწერებს ის პოლიტიკური ჯგუფი აგროვებს, ვინც 2 ნოემბრის არჩევნებზე შევარდნაძის გუნდთანაც გარიგებული იყო და აბამიძისთანაც, უკვე ეჭვით ვუყურებ ამ ხელმოწერებს. თურმე გორში სკოლის მოსწავლეებსაც აწერიდნენ ხელს... თუმცა, რა თქმა უნდა, ეს ადამიანურად მოქმედებს ჩემზე. ქართულ ტრადიციულ ოჯახში გავიზარდე და როდესაც ხან იელოველს მეძახიან, ხან სეპტანტობას მაბრალბენ და ამის თაობაზე ხან ჩემს შვილს ეკითხებიან სკოლაში და ხანაც მეუღლეს, მწყინს. ხალხს ეს მთავრობა იმიტომ არ აურჩევია, რომ ვიღაც ვიღაცას გაეუბტოს ან გაუნაწყინდეს — ამის დრო ჩვენ არ გვაქვს, თითოეულ დღეს ოქროს ფასი აქვს ჩვენი ქვეყნისთვის.

— დასასრულ, ბევრს ჯავახთა რა პირობით დარჩით?

— 1991 წელს ზვიად გამსახურდიამ საქართველოს პირველ ელჩად დამნიშნა რუსეთში და რამდენიმე თვე ამ პოსტზე ვიმუშავე, მაგრამ როდესაც დავინახე, როგორ პასუხობდა მისი მთავრობა ოპოზიციის პროტესტს, გადავდვი. თუმცა, რაც ამ პროტესტს მოჰყვა (ხელისუფლების დამხობა), სრულიად მიუღებელი იყო ჩემთვის. ჩვენმა საზოგადოებამ გადაფურცლა ჩვენი ისტორიის ეს მძიმე გვერდი მაშინ, როდესაც ეროვნული შერიგების პროცესი დაიწყო. ყველა იმ ადამიანს, ვინც თავის დროზე უსამართლოდ დაინგრა, უნდა გამოეხსოს ადგილი ახალ სტრუქტურებში და ბეჟან ჯავახის დანიშნვაც ამ პოლიტიკის ნაწილია. ბეჟან ჯავახის ცნობილია თავისი განათლებით, უკომპრომიზობით, ის ძალზე კარგი ისტორიკოსი და მოქართულეა და ჩავთვალეთ, რომ ყველა ამ თვისების ერთობლიობა სავეტით შესაფერისი იყო ქართული ენის სახელმწიფო პალატის თავმჯდომარისთვის, რომელმაც უპირველესად არაქართულენოვან მოსახლეობას უნდა ასწავლოს სახელმწიფო ენა.

იზო რიკაძე

უმაღლესი ხარისხის ნედლეულისგან დაგზავნილი ქართული ნარგობის

ხელსაწმენდები

EKO

სუპერ Super Napkins

100%-იანი ცელულოზა

100%-იანი სალულოზა

გაალაგაჯათ თქვენი სუფრა

შპს „დავა“-ის პროდუქცია

საუსიალური წინადადება

განსაკუთრებული უსახეი

50%-იანი უსადაკლაბა

ქართული ნარგობის პროდუქციის რეკლამირებისას

„კვირის პალიტონა“ მიესალმება ყველა ქართველ მენარმეს და უსურვებს წარმატებებს!

ქართული ნარგობი დროებით უნდა სარგებლობდეს

ტელ. 33-78-07

ქვირფასო მშობლებო და ჩვენი პატარებო!
 კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. გმადლობთ, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ პარასკე ვინახავთ და შევუცვლებით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომერებში შემოგთავაზოთ.

პატარები გენიოსობენ

პატარა თეონას ეხვეწებიან:

- ჭამე, შვილო, ანანასია.
- ანანამ გამომიგზავნა? — კითხულობს თეონა.

3 წლის გიორგიმ ბებოს ჩანთა გამოართვა — მე წავიღებო. ერთმა ხნიერმა მგზავრმა ბიჭის დანახვაზე მეორეს უთხრა:

- ნახე, რა კარგი ბიჭია, ნამდვილი ვაჟკაციო.

— ბებოებს ეხმარება! — დაუმატა მეორემ.

ბებომ ოჯახის წევრებს უამბო ეს ამბავი. გიორგიმ ღიმილით თქვა:

— მე კი ამაყებული მივდიოდი.

5 წლის თაფუნა ძათაგაძემ ტელევიზორში ნახა ახალ მანტიებში გამოწყობილი მოსამართლეები და დაიძახა:

- ბებო, ბებო, მოდი, ტელევიზორში მღვდლების პარლამენტიო.

ქიანჭველა და ფუტყარი

მოთხრობები

ქიანჭველას ოთხი თავისი ოდენა ტვირთი წამოეკიდა და თან სწიოდა:

— ჩემოდენა ჯაფაში სულიერი არ არის, მაგრამ ქება კი არავისგან მსმენია. აი ულონო და ბუზილა ფუტყარი კი მარტო ყვავილებზე დაფრიალებს, მაგრამ ყველა იმის ქებაშიაო.

ფუტყარმა ეს გაიგონა და უპასუხა:

— ძამიავ, შენ მარტო შენი თავისთვის ზრუნავ, ჩემი შრომა კი ჩემთვისაც სასარგებლოა და ქვეყნისთვისაც, ამიტომ მაქებენო.

მახადმნვანე ხეები

შემოდგომა დადგა. ფრინველები თბილი ქვეყნებისკენ გაემგზავრნენ. ერთმა შოშიამ ფრთა მოიტეხა და ამხანაგებს ველარ გაჰყვა. ფრთამოტეხილი შოშია მიფრინდა მუხასთან და სთხოვა:

— ძლიერო მუხავ! ფრთა მოვიტეხე, ჩემს ამხანაგებს თბილ ქვეყნებში ვერ გავყვები. ნება მომეცი, ზამთარი შენს ტოტებში გავატარო.

— ვერა, — მიუგო მუხამ, — ზამთარში მე ვტიტვლდები და ჩემი ტოტები ბინად ვერ გამოგადგება.

დალონებულმა ჩიტუნამ ცაცხვისკენ გასწია. ცაცხემა ფოთლები ააშრიალა და გადმოსძახა:

— მეც ფოთლები მალე ჩამომცვივა და სიცვიისაგან ვერ დაგიცავ.

საბრალო შოშია ძალიან დალონდა.

— მოდი ჩემთან, ჩიტუნა, — ალერსით ჩამოსძახა ნაძვმა, — ჩემს ტოტებში გაატარე ზამთარი.

— მეც გიშველი, — დააიმედა ღვიის ბუჩქმა, — ჩემს ნაყოფს ზამთარში საზრდოდ მოგანვდი. ჩიტებმა იცინა, რა გემრიელიც არის ჩემი ხილი!

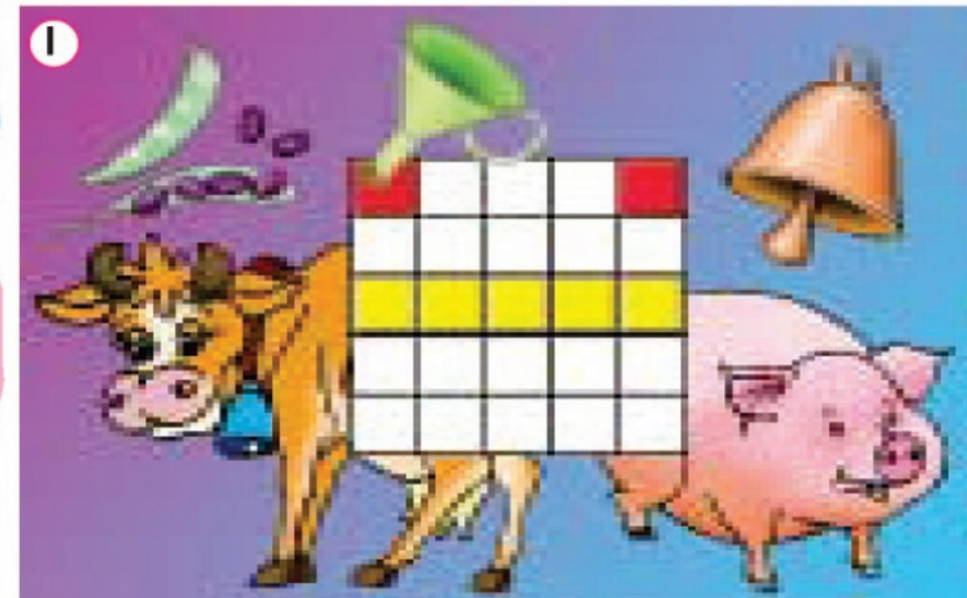
მალე ცივმა ქარმა დაუბერა. მუხის და ცაცხვის ფოთლები ქარს აქეთ-იქით გაჰქონდა. ნაძვი კი მთელ ზამთარს მწვანედ მოჩანდა. ღვია შოშიას საზრდოს აწვდიდა.

იაკობ გოგებაშვილის „დედა ენიდან“

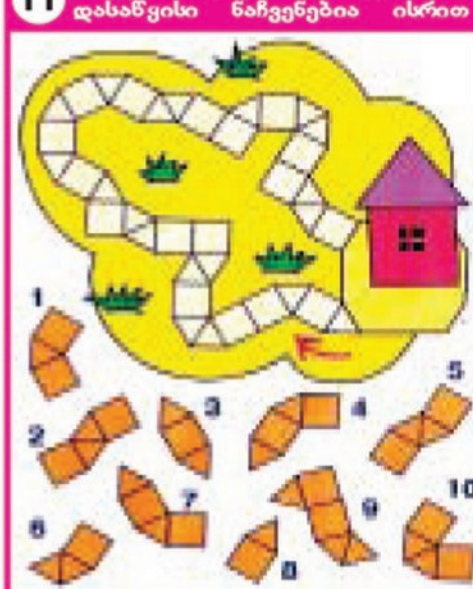

ერთი ნივინი-ზღაპარი
 1 ლარი და 20 თეთრი ლირს

„კვირის პალიზის“ „ზღაპრების
 სახლმა“ უკვე 50 ქართული და
 უსხოური ზღაპარი გამოსცა

II ანწვე ბილიკი ნანილებისგან, დასაწვისი ნაწვევებია ისრით

III ანა, გამოიყვანი

- 1) ვინ იყვნენ თამარ მეფისთვის დაფით VII ულუ და დაფით VI ნარინი?
 ა) ძმისშვილები; ბ) შვილისშვილები; გ) ბიძაშვილები; დ) ძმები.
- 2) ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან რომელ სახელმწიფოს უკავია ყველაზე დიდი ფართობი?
 ა) პოლანდიას; ბ) დანიას; გ) ბელგიას; დ) საქართველოს.
- 3) ანდაზის მიხედვით საიდან გატყდება ციხე?
 ა) გარედან; ბ) შიგნიდან; გ) ზემოდან; დ) კარიდან.
- 4) რა არის კომპრომისი?
 ა) რაიმე საგანთა ერთობლიობა; ბ) დასველებული ტილო, რომელსაც ადებენ მტკვან ადგილას; გ) ურთიერთდათმობის გზით მიღწეული შეთანხმება; დ) აირის საკუმშავი და შეკუმშული სახით მიმწოდებელი მანქანა.

იპოვე 10

განსხვავება

პასუხები იხილეთ 31-ე გვერდზე გვერდი მოაზრება მამუკა ხუციშვილმა

სამსუქ-დედუქი

ჩვენი ზვრები და მარანი

ზაფხული რომ მიინახება და მტევანში ოქროსფრად ჩაღვრილი სხივი გამოანათებს, კახელი გლეხი ჩამოუვლის თავის ნაამაგარს და რთველის თადარიგს დაიჭურს. ამასობაში ყურძნის კრევის დროც დადგება. კახეთში რთველი სექტემბრის შუა რიცხვიდან იწყება. იმერეთში — ოქტომბრიდან, ანუ მწიფობისთვის და ნოემბრის შუა რიცხვებამდე გასტანს. ძველად გურიასამეგრელოში კიდევ უფრო გვიან კრევენდნენ ყურძენს, დეკემბრამდე დაუკრეფავ ვაზებს ზოგჯერ დაათოვდა კიდევ (გვიან მოკრეფილი ყურძნის ღვინო უფრო მაგარი გამოდისო, ამბობდნენ).

სამი კაცი და დანიყება დიდი მონდომებით მარცვლის ჭყლეტა-წურვა.

ქვევრს დანურული ტყბილით იმ დონემდე ავებენ, რომ ჭაჭის, ანუ „დედის“ ჩაბატების შემდეგ, პირამდე ერთ-ორი მტკაველი დააკლდეს. ასე „სადულზე დაყენებულ“ ქვევრიდან დუღილის დროს წვენი არ დაიღვრება. ტყბილს ქვევრში ჭაჭა მთლიანად დაყრება. ნითელიცა და თეთრი ღვინოც მთლიანად ჭაჭაზე დუღდება. ოღონდ საფერავის ტყბილს ჭაჭას დანურვისთანავე ამატებენ, თეთრი ყურძნის წვეს

შეთვალდება თუ არა ყურძენი, კალათებისა და გოდრების დანვანს იწყებდნენ სოფლად. ქართლ-კახეთში უმთავრესად გოდრებს წნავენ, თუმცა ბოლო ხანებში მტკალისა და პლასტმასის ჭურჭელიც შეერია მამაპაპურ გოდორ-კალათებს. რთველამდე ერთი ორი კვირით ადრე ქვევრების რეცხვას შეუდგებიან. აღმოსავლეთ საქართველოში ქვევრის სარეცხად გრძელ ტარზე დამაგრებულ კრანხანის ან თაგვისარას კონებს იყენებენ. დასავლეთ საქართველოში სარცხი ბლის ქერქისგან მზადდება. ყურძენს ახლა ძირითადად მექანიკური მანქანებით წურავენ, თუმცა არც ძველებურ, მამაპაპურ სანახაღს გასვლია ყავლი. სანახაღის ძირში სანურიცა გამართული. გარდამარტყმით გადაწყობილ ჯოხებზე გადადებულია წმინდად დანწული ლასტი, რომელზედაც ჩადუნას ან ვაზის ფოთოლია გამოსული. გაიყვება სანახელი, ჩადგება ერთი ან ორი-

კი — მეორე დღეს. სანახელში ჭაჭას ნაბირზე მიტყუნიან და დილაზე დატოვებენ. ამ ხნის განმავლობაში ჭაჭა გაყვითლდება. დილით მას აქეჩავენ და ტყბილში ჩაბატებენ. ამით, გარდა იმისა, რომ ღვინო სასიამოვნო ფერს იძენს, უფრო გემრიელიცაა.

დუღილისას განსაკუთრებული ყურადღებაა საჭირო. დღეში ორჯერ მაინც უნდა ამოვიროს გრძელტარისანი ამოსარევი, რომელსაც ბოლოში ჯვარედინად აქვს გაყრილი ჩხირები. ეს საშუალებას იძლევა, ზემოთ ამოსული ჭაჭა ჩაგაბრუნოს. ჩაბრუნება აუცილებელია იმისათვის, რომ ღვინო გემრიელი გამოვიდეს, თანაც, საკმარისია ამოიქვია დააგვიანო, რომ მაშინვე ძმრის სუნი ედება ჭაჭას, რაც დაუშვებელია.

დანურვიდან მეცხრე-მეთორმეტე დღეს მაჭარი „დამოშინდება“. უკანასკნელად დაურევენ ჭაჭას და ფსკერისკენ ჩაბრუნებენ, ამის შემდეგ კი ორსამ დღეში ღვინო უნდა გადაიღოს. ნითელი ღვინო დადუღებისთანავე უნდა მოაცილოთ ჭაჭას, რომ კლერტმა ფერი არ დაუკარგოს. თეთრი ღვინო, მაგალითად რქანითელი, შეგიძლიათ ერთ-ორ კვირას დატოვოთ ჭაჭაზე. „ჭაჭაზე ღვინო კეთდება, მაგარიც არის და სათვალისო!“ — ამბობენ კახელები.

წლის განმავლობაში ღვინოს 4-5-ჯერ მაინც სჭირდება გადაღება. პირველ გადაღებაზე ჭაჭას გამოვირდებთ, შემდეგ ლეუი უნდა მოსცილდეს. ღვინოს მეორედ ერთი თვის შემდეგ იღებენ, მესამე გადაღება აუცილებელია ადრე გაზაფხულზე, მეოთხე — ზაფხულში. ერთი სიტყვით, სანამ ლეუი მთლიანად არ მოშორდება, მანამდე საჭირო გადაღება. „რაც ჩქარ-ჩქარა იღებენ, უკეთესია. ღვინო რომ იღლება, უფრო კარგი გამოდის!“ — ამასაც კახელები ამბობენ...

ერთი სვენი შეითხვავისთვის

სოსოები... გალიაში!

— სად შეიძლება შევიძინოთ სოსოსის წველი. შეიძლება თუ არა მათი გალიაში გაზრდა? ნატო კაშია, ვანი

— თქვენ წარმოიდგინეთ, შეიძლება. ოღონდ ეგაა, რომ სამისოდ ჩვეულებრივ დიდი გალისის შეძენა (უფრო სწორად, დამზადება) მოგიწევთ. თანაც, სოსოები ადვილი გამოსაკვებაა. ძირითადად მცენარეული საკვები უყვარს. როგორც ჩვენი რუბრიკის მკითხველებმა უკვე იციან, სოსოები ბუდობს ტყის მდინარისპირა ბუჩქნარში, ჭალაში. ბუდეს მინაზე იკეთებს, ამრიგად დებს 20-მდე კვერცხს, რომელთა ინკუბაცია გრძელდება 22-24 დღე-ღამე. სოსოების ახალგაშობილი წინაშე 2-3 საათის შემდეგ შეუძლიათ სირბილი და საკვების აკვნა. 1 თვის წინააღმდეგობა, 2 თვისა — 450-500 გრამს, 4 თვის ასაკში უკვე კარგად შეიძლება მამლის გარჩევა დედლისგან. მამალი სოსოები ხომ დედალზე გაცილებით ლამაზია!

როგორ და სად შეიძინოთ სოსოსის წველი, ამაზე კონსულტაციას გაგიწევენ ზოოპარკის თანამშრომლები.

ქედანი

მსოფლიოში მტრედისნაირთა რიგი 400-მდე სახეობით არის წარმოდგენილი. მათი უმრავლესობა ტროპიკული ქვეყნების ბინადარია. საქართველოში მხოლოდ 4 სახეობა ბუდობს: ქედანი, გარეული მტრედი, გვრიტი და გვიძინი ანუ გული.

მტრედების ოჯახის წარმომადგენლები წყალს ისე კი არ სვამენ, როგორც ყველა დანარჩენი ფრინველები — ნისკარტში რომ იგუბებენ, თავს მალა სწევენ და ყლაპავენ, არამედ ნისკარტს წყალში ყოფენ და სანამ წყურვილს მოიკლავენ, მანამდე მიირთმევენ.

ჩვენში, მტრედისებრთა ოჯახიდან ყველაზე დიდი (გამორჩეულად მონადირეები ინტერესდებიან) ქედანი, რომლის წონა ზოგჯერ 600 გრამსაც აღწევს. დედალ-მამალი სიდიდით და შეფერილობით ერთნაირია. ქედნის შეფერილობა მტრედისფერია, ზურგის მხარე ნაცარა, კისერზე მომწვანო და მენამულ-ნითელი ელვარებით. ჩიჩასვი და მკერდი მოვარდისფროა, მუცელი — მოთეთრო-რუხი, ნისკარტი ძირში ნითელია, წვერზე — ნარინჯისფერ-ყვითელი. ფეხები ნითელი აქვს. აი, ასეთი ლამაზად მოხატული ფრინველია ჩვენი ანუ ევროპული ქედანი.

ბინადრობს ნაირგვარ ტყეში, მეტწილად კი ჭალის ტყეებში, სადაც ეტანება ვერხვიან ადგილებს, განსაკუთრებით ზამთარში, როცა იგი ვერხვის კვირტებით იკვებება. ქედანი ძირითადად იკვებება ველური და კულტურული მარცვლოვნებით, პარკოსნებით, ნიფლის ნაყოფით, კენკროვნებით.

მისის პირველ რიცხვებში დებს 2 კვერცხს, რომლებზეც დედალ-მამალი 17-18 დღის განმავლობაში რიგრიგობით კრუხობენ. ქედნის ხუნდები მალე ტოვებენ ბუდეს და იწყებენ დამოუკიდებელ ცხოვრებას.

მოზაიკა

საოცარი კრუხობა იციან ტროპიკული ტყეების ბინადარმა ფრინველებმა, რომელთაც ასევე უცნაური სახელი — მარტორქა ჰქვია. მარტორქები „ნებაყოფლობით პატიმრობაში“ არიან 3-4 თვის განმავლობაში. დადებს თუ არა დედალი კვერცხებს ზის ფულუროში, მამალი, თინის, სკორესა და ნაყოფების რბილობის ნარევით ამოულესავს „კარს“. იმდენზე, რომ მხოლოდ ნისკარტი ეტოვდეს შიგ. მათელი ამ ხნის განმავლობაში, მამალი დიდი გულმოდგინებით კვებავს „ცოლ-შვილს“, მართლაც რომ ცივ ნიაქს არ აკარებს და რაც მთავარია, მისი ოჯახი დაცულია გველებისა და მამულებისგან...

არაქისს ნუ ეხუბრებით...

ალბათ ძალიან ცოტად თუ იცის, რომ არაქისს პარკოსანი კულტურების მეფეს უწოდებენ. მისი ზეთი არაფრით ჩამოუვარდება ზეთუნისას. გარდა იმისა, რომ არაქისი 60%-მდე ზეთს შეიცავს, მასში 20-37% ცილებიცაა. ზეთი ღია ფერისაა, აქვს კაკლის ზეთის გემო და სამკურნალო თვისებები. ზეთის გამოხდის შემდეგ დარჩენილ კოპტონს იყენებენ პალვის, შოკოლადის და კანფეტის წარმოებაში. ღერო, ფოთლები და პარკები საუფეთესო საკვებია პირუტყვისთვის.

არაქისი ამერიკული წარმოშობისაა. სამხრეთ ამერიკაში უხსოვარი დროიდან მოჰყავდათ ეს კულტურა ადგილობრივ ტომებს. შემდგომ გავრცელდა ჩინეთში, ხოლო ჩინეთიდან მსოფლიოს დანარჩენ ქვეყნებში.

საქართველოში არაქისი დიდი ხნის წინ შემოიტანეს. იმდენად დიდი ხნის, რომ არსებობს ჩვენებური — „ადგილობრივი ქართული“ ჯიში.

თუ დააპირებთ ამ შესანიშნავი პარკოსანი კულტურის გაშენებას, გაითვალისწინეთ, რომ: — არაქისი სითბოს მოყვარული მცენარეა, თესლის გაღვივებისთვის აუცილებელია ნიადაგის ტემპერატურა იყოს +10-15 გრადუსი.

— წყლისადმი საშუალოდ მოთხოვნილია. ყველაზე მეტი წყალი მას სჭირდება ყვავილობის დასაწყისში.

— საუკეთესოა ფხვიერი, ტენით უზრუნველყოფილი და საკვებით მდიდარი ნიადაგი. დიდი მნიშვნელობა აქვს ნიადაგში კირის არსებობასაც. არაქისი შეიძლება დაითესოს გარჩეულიც

და პარკიანიც. გარჩეული უფრო ადრე ამოდის, მაგრამ მწერებისგან მისი დაზიანების შანსი მეტია. ითესება 50-60 სმ-იან მწკრივებში, მცენარეთა შორის მანძილი 15-20 სმ-ია, ჩათვისის სიღრმე — 6-8 სმ. დათესვამდე ნიადაგი გაასუფთავეთ, ხოლო დათესვისთანავე დატყუპეთ, ოღონდ ზედაპირი მაშინვე გააფხვიერეთ ფოცხით. თესლის გაღვივება-აღმოცენებას საკმაოდ დრო სჭირდება, განსაკუთრებით პარკიანად თესვისას. ამიტომ, სარეველები ასრებენ ამოსვლას. უნდა შეეცადოთ, რომ სარეველები-სგან გაასუფთავოთ ნათესი.

პირველი გათოხნიდან ორი კვირის შემდეგ უნდა ჩატარდეს მეორე გათოხნა-გაფხვიერება. მესამე გათოხნისას (15-20 დღის შემდეგ) საჭიროა ძირების ირგვლივ მიწის შემოყრა, რომ ნიადაგის ფხვიერი ფენა დაეყვას ღვინოთ ღეროზე ყვავილების გამოტანის ადგილს, რათა ნასკვების მეტი რაოდენობა მოხვდეს ნიადაგში — პარკი ხომ ნიადაგში ვითარდება და რაც მეტი ნასკვი მოხვდება მასში, პარკიც მეტი განვითარდება. მეოთხე გათოხნაც 15-20 დღის შემდეგ ტარდება, ასევე მიწის შემოყრა. მორწყეთ ზომიერად. სასურველია მეორე თოხნისა და ყვავილობის დასაწყისში რიგთაშორისებში შეიტანოთ წყალში გახსნილი ფრინველის ნაკელი და ნაცარი. მოსავლის აღების პერიოდი როგორც აღმოსავლეთ, ისე დასავლეთ საქართველოში, ოქტომბრის შუა რიცხვებია.

ბუჩქების ამოღება ფხვიერი, სიღნარჩი ნიადაგიდან ხელითაც შეიძლება, ჩვეულებრივ კი ბარფინალს ხმარობენ.

და ამავე დროს, როგორც ჩანს, ეს პრობლემა ხშირად უწყდება თუთიყუშის პატრონებს. ამიტომ, განმეორებთ განგიმარტავთ, რომ ბუმბულის ცვენი მისეზი შეიძლება იყოს ფრინველის ცუდი ზნე. ასევე ისიც, რომ ფრინველს არა აქვს სრულფასოვანი ცხოველური და მინერალური საკვები (რის საკომპენსაციოდ ისინი ჯერ ერთმანეთის ბუმბულს წინწიან, ხოლო შემდეგ ხორცსაც). თუ თქვენ თუთიყუში გალიაში მარტოა, შესაძლოა ჰყავდეს პარაზიტები-ბუმბულისჭამია. ამიტომ, სანამ მთლად არ გამოიშვებულა, მიაკითხეთ ვეტერინარს. არ არის გამორიცხული, რომ სათანადო კონსულტაცია მიიღოთ ზოომალაზიაში ან ზოოპარკში. მანამდე კი გირჩევთ, გააუტულადგებულზე ზეთი და ქონი ნუსვით.

როდის გალავრებოთ კაპელია?

— ძალიან გთხოვთ მორჩილთ როდის არის ყველაზე შესაფერისი დრო კამელიის გადასარგავად. პატივისცემით, ნ. გიორგბელიძე

— ნებისმიერი მცენარის და მათ შორის კამელიის გადარგვა შეიძლება შემოდგომით და გაზაფხულზე. მარადმწვანე ფოთლოვანი და წიწვიანი მცენარეები ირგება ბელტიანად, ამიტომ კამელიის გადარგვა შეიძლება ნებისმიერ დროს, გარდა ყვავილობის ფაზისა, ოღონდ, აუცილებლად ბელტით ანუ მიწიანად. მიწიანად გადარგვისას მცენარე წინასწარ მორწყეთ, თუ ღია გრუნტში გიდგათ, ისე ამოიღეთ, რომ ბელტი არ დაუშვლოთ და წინასწარ გამზადებულ ორმოში ან ქოთანში გადაიტანეთ. დარგვისთანავე კარგად მიუტყუპეთ მიწა და მორწყეთ.

თუ თუთიყუშს ბუმბული სვია

— ჩემს თუთიყუშს ბუმბული სვია, სულ გაუშვალა თავი და მკვრი. როგორ მოვიქცეთ? წინასწარ გისდით დიდ მადლობას. ნინკო თ., თბილისი

— ამის შესახებ ჩვენ ადრეც ვწერდით. მაგრამ როგორც ჩანს, ეს პრობლემა ხშირად უწყდება თუთიყუშის პატრონებს. ამიტომ, განმეორებთ განგიმარტავთ, რომ ბუმბულის ცვენი მისეზი შეიძლება იყოს ფრინველის ცუდი ზნე. ასევე ისიც, რომ ფრინველს არა აქვს სრულფასოვანი ცხოველური და მინერალური საკვები (რის საკომპენსაციოდ ისინი ჯერ ერთმანეთის ბუმბულს წინწიან, ხოლო შემდეგ ხორცსაც). თუ თქვენ თუთიყუში გალიაში მარტოა, შესაძლოა ჰყავდეს პარაზიტები-ბუმბულისჭამია. ამიტომ, სანამ მთლად არ გამოიშვებულა, მიაკითხეთ ვეტერინარს. არ არის გამორიცხული, რომ სათანადო კონსულტაცია მიიღოთ ზოომალაზიაში ან ზოოპარკში. მანამდე კი გირჩევთ, გააუტულადგებულზე ზეთი და ქონი ნუსვით.

აკითხველის ფოტო

რედაქციისათვის:
ბატონო მკითხველო! მოგვწერეთ ამ რუბრიკიდან გამომდინარე, რა გაინტერესებთ. გთავაზობთ, აგრეთვე, გაგიზაროთ თქვენი პირადი დაკვირვება, გამოცდილება; მოგვანოდეთ საკუთარ მამულ-დედულში გადაღებული უცნაური, საინტერესო ფოტოები (ამ ნომერში კიდევ ერთ ფოტოს გებქდავთ). წერილები გამოგვიგზავნეთ „კვირის პალიტრის“ ყუთების საშუალებით და რუბრიკის მითითებით.

გვერდი მოამზადა სწავლულმა აგრონომმა, ბიოლოგის მეცნიერებთა კანდიდატმა, ფიტოთერაპევტმა ნიკოლოზ იოსებძემ

— მე და ჩემი ჩოჩორი...

„იპირული ესკიზები...“

— ნუ ეწყინებათ ჩემი „ჯამუშობა“...

მიუხედავად იმისა, რომ ჩემი პროფესიის წყალობით საქართველოს ყველა კუთხე-კუთხუთე მოვიარე, კვირა არ გავა, ქალაქგარეთ გამგზავრება არ მომიწიოს. მაინც ვერა და ვერ შევეჩვიე ბენზინის თუ მტვრის სუნს. მხოლოდ იმ შემთხვევაში ვგრძობო თავს კარგად, თუ სულ წინა სავარძელზე ვზივარ და გზას პირდაპირ გავცქერო...

...იმ დღესაც თბილისიდან ქუთაისისკენ მიმავალ იმ ავტობუსში მოვხვდი, „ხონი“ რომ ეწერა დიდი, ნითელი ასოებით... ვინც ხონლებს იცნობს, ისიც ეცოდინება, რა მახვილი გონების და კვიპატი ენის პატრონებიც არიან. იმის შიშით — რაიმე არ გამომჩინებ-მეთქი, წინასწარ მოვამზადე დიქტოფონი და საგულდაგულოდ დავმალე პიჯაკის სახელოში.

...ერთის ნაცვლად სამი მძლოლი ჰყავდა იმ დღეს ავტობუსს და რადგან თავიანთ სათადარიგო ადგილზე მე დამსვენებ, ბუნებრივია, თავად ფეხზე დგომა მოუწინათ რიგრიგობით. როცა მგზავრებიდან თუ სალაროდან წამოკრეფილი ფული გადაითვალეს, ისე „ჩაუმთავრებ“ სახეები (სალონში სიხალავათ იყო იმ დღეს...) კარგა ხანს აღარ გასჩენიათ ხმის ამოღების სურვილი და მეც ლამის ხელი ჩავიქნიე, რომ რაიმე საინტერესო გავიგონებდი. მაგრამ სწორედ ამ დროს გადმოვიდა წინ ტანსრული ახალგაზრდა ქალი, რომელსაც, არცთუ ისე თბილი ამინდის მიუხედავად, დეკოლტედან მკერდის ნახევარი უჩანდა და ნაქსოვი მოკლე კაბიდან შემოტანსნილი გამომწვევი „კოლგოტებით“ იწონებდა თავს... ისე მიესალმა მძლოლებს, აშკარად იცნობდა ყველას და არც იყო ალბათ გასაკვირი, ხელისგულისოდენა პატარა ხონში ხომ ყველა ყველას ნაცნობი და ახლობელია?!

— ე-უპ, ადგილი რომ არ გვაქვს ახლა წმინტის, ცოტა ადრე ვერ მოდი? — კითხვას ქალს, მაგრამ აშკარად „ცალყუბად“ და იქვე მივიჩინე, თუმცა იგი ზორბა სხეულით ისე ქანაობდა აქეთ-იქით, გვერდით სავარძელზე მჯდომმა ახალგაზრდა მამაკაცმა შეიდიოდნენ წლის ბიჭუნა კალაში ჩაისვა და ადგილი დაუთმო...

ნითელი პომადითა და კონტურით გადიდებული ტუჩებით კმაყოფილმა გავიღი-მა და დაჯდა. მისმა ნაქსოვმა კაბამ კიდევ მეტად აინია და... დავინახე, ჩემ წინ როგორ მოიმძინარა თავი შუახნის ქალბატონმა... მეც მას მივბაძე და ლამის მთელი გზა „მეძინა“...

— ამ მთავრობის რა ვთქვი მე! — გულიანად შეიკურთხა გამხდარმა „სათადარიგო“ მძლოლმა.

— რა იყო, კუსა, რამ გაგამწარა? — შეუბასუხა მეორე, რომელიც ისე მალამალ აპაჭუნებდა თვალებს, მივხვდი, რატომაც შეარქვეს კუსა...

— რაი და, რამ დააგლახავა ჩვენი კაცები! გვივსო თბილისი სახლიდან გამოყრილი ქალებით — ნაით და რაცა გინდათ, ის ქენით, ოღონდ ფული მეიტანეთ სახლშიო! — ეუბნებოდა ქმრები. ამ ქალების 80%-ს თბილისი არც ჰქონდა მანამდე

ნანახი და დეიბნა ამხელა ქალაქის დანახვზე, თან რაის საუშაო, ვის ჭირდები, ვის დაკარგვისარ, — გაბობდენ... ამგენის შემხედვარე იმფერი ეჭვიანი გავხვთი, ქალაქში ნამყოფი ყველა სოფელი ქალი ბოზი მგონია...

— საცოლე ბიჭი მაინც არ მყავდეს სახლში, გასკტა გული! — დაიწუნუნა მეორე მძლოლმა.

— საცოლე არაა ჩემი, მარა, ნეტავი წიგნი იცოდეს ისეთი, პორნოფილმებში რომ ერკვევა მეშვიდეკლასელი ლანჩირაკი. რაცხა ჭირათ კაბელური ტელევიზია შევიყვანე, 100 არხიდან 90-ზე იმფერ ფილმებს უჩვენებენ, სირცხვილით ვინც. ეს ჩემი ლანჩირაკი კი პირდაღებულ მიჩერებია და განითლებულს რომ მიყურებს, გოიშს მიძახის. იღლიაში ხომ არ ამევიჩრი, ბიჯო, იმ ტელევიზორს და თან ხო არ ვატარებ, სადაც წავა?!

— სეიფში ჩავეტე, სეიფში! — დააკვალაინა მეორემ და დაელმებული თვალებით ანიშნა იმ სავარძლისკენ — პომადიანი ქალი რომ დაჯდა წელან...

— რავა, კუსა, იმ შენი ბიძაშვილის საქმე, მეიკიდა ფეხიამერიკაში? — ახლა სხვა „თემაზე“ გადაიტანეს ლაპარაკი.

— არ მკითხოთ მისი ამბავი, აქეთ გვეხვენება, ფული შემომამშველეთ, ნუ მომკლავთ შიმშილითო... რას მიდიოდა, რომ მიდიოდა, რომელი ბიძის ივანიშვილი ის მყავდა... ე-უპ, ნეტავი ამ კაცს შემახვედრა და არ მინდა მეტი არაფერი!...

— ნამეტანი უყვარს თურმე ქართველები!...

— ნამეტანი რომელია... ხომ გახსოვს, ათი კაცი რომ წვეიდა და ემიგრანტებად აპირებდნენ პარიზში დარჩენას მუშობელი რაიონიდან. გოუგია ბიძინას და შუტყობინებია საემიგრაციო სამსახურისთვის — ასე აპირებდნენ და დროზე გააბრუნეთ უკანო!

— მაი რა კიკაცობაა, მერე! — მაცალეთ, გითხრათ რაფრა დამთავრდა მაი ამბავი: გაკოჭეს თურმე ეს ქართველები და მიიყვანეს თვითმფრინავამდე. გამოუნერეს საქართველოს „პუტიოკვები“... სკტებიან თურმე გულზე, იგინებიან და არიან ერთ ამბავში. ამ დროს შემოვიდა ვიღაცა და დოკუმენტათი სათითაოდ კონვერტები — ეგო ბიძინამ გამოგიგზავნათო! — გახსნენ და არაა ყველაში დოკარი! იქვე პატარა ბარათიც — „თქვენ საქართველოს ჭირდებით, ბიჭებო!“

კიდევ ბევრ ტყუილ-მართალს მოჰყვინენ, მერე ის მილიონური ქართველები გაიხსენეს, ოქროს ზოდები რომ მოიტაცეს და ხალხისთვის დაბრუნება არ უნდათ, მარტო მათი კი არა, შევარდნაძის დაჭერაც მოინდომეს — მისი ბრალია, ყველაფერიო!... და ისე ილაპარაკეს პოლიტიკაზე, რომელი მათგანიც არ უნდა ჩავესვით პრეზიდენტის სავარძელში, არ შეგვემინდებოდეთ, თორიულად ყველამ მშვენივრად იცოდა ქვეყნის მართვაც და ნაღმა შემოტრიალების გზა და კვალიც, შიგადაშიგ კი მართლა „შოფრებივით იგინებოდნენ“...

— სირცხვილია, ქალბატონია აგერ! — თქვა ერთი-ორჯერ კუსამ და ჩემზე ანიშნა მეგობრებს.

— მაგას მთელი გზა ძინავს, გვეკითხა მაინც, სად ჩადის, სახლში წასაყვანი არ გავგვიდეს! — დამცინა ერთმა.

დროზე გამახსენდა, რომ „მეძინა“, თორემ მეც ვაპირებდი შეპასუხებას. დიქტოფონი კი ტრიალებდა და მშვენივრადაც შეასრულა თავისი „სამსახურებრივი მოვალეობა“.

ქუთაისში ჩამოსულმა ბედნიერი მგზავრობა ვუსურვე ხონისკენ მიმავლებს და რატომღაც გავიფიქრე, ნეტავი, ოდესმე კიდევ თუ შეხვდებით-მეთქი ერთმანეთს...

P.S. თუ ეს მასალა გაზეთში დაიბეჭდა, ნუ ეწყინებათ ჩემი „ჯამუშობა“ ხონელ მძლოლებს, მით უმეტეს, რომ მხოლოდ სიყვარული მაკეთებინებს ყველაფერ ამას!

ინგა ჯაყელი

გათავისუფლდით სასსრების ჭრილისაგან

ნატურალური ტკივილგამაყუჩებელი და ანთების საწინააღმდეგო საშუალება „ბლუპოზამინ მსმ“

- ამცირებს ტკივილს დააფადებულ სასსრებში და აუმჯობესებს მათ მოძრაობას;
- ამცირებს სასსრების ანთებას და მის თანმსლებ პროტესულურ სიმპტომებს;
- ხელს უწყობს სასსრების სრტილოვანი ნაწილის აღდგენას;
- არ აღიზიანებს კუჭს;
- უსაფრთხოა პიპერტონიკებისათვის.

სასსრების კომპლექსური მკურნალობისათვის ასევე გთავაზობთ:

- კალციუმით გამდიდრებულ პრეპარატს „კალსი ნაითი“.
- „კალსი ნაითი“ აღადგენს ორგანიზმში კალციუმის ბალანსს. საუკეთესო საშუალებაა მოტენილობებისა და ოსტეოპოროზის სამკურნალოდ.
- ძლიერ ტკივილგამაყუჩებელ მალამოს „ვეფხვის ბალზამი“.
- „ვეფხვის ბალზამი“ მსოფლიოში ცნობილია როგორც საუკეთესო ტკივილგამაყუჩებელი მალამო კუნთებისა და სასსრებისათვის.
- „ვეფხვის ბალზამ“-ს ეფექტურად გამოიყენებენ სპორტსმენები.

კომპანია „ნუტრიმენტ ჰაუს“-ში თქვენ გელით ექიმების გულისხმიერება და მზრუნველობა. კვალიფიციური ექიმები დაგეხმარებნენ პრეპარატების სწორად შერჩევასა და დანიშვნაში.

მის. დ. აღმაშენებლის 150; ტელ: 95-65-03; 96-06-67

ნუტრიმენტ ჰაუსი NUTRIMENT HOUSE

სამუშაო საათები: ყოველდღე, კვირის ბარდა 10.00 - 18.00

საქართველოს ბანკის განცხადება

ბანათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს ბაცნოგებთ!

განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო და შეფასებისა და გამოცდების ეროვნული ცენტრი, რომელიც პასუხისმგებელია საგამოცდო ტესტების მომზადებაზე და მისაღები გამოცდების ჩატარებაზე, გაცნობებთ:

- შეფასებისა და გამოცდების ეროვნულმა ცენტრმა გამოსცა კრებულები „როგორ მოვემზადოთ ერთიანი ეროვნული გამოცდებისთვის“;
- კრებულები შეიქმნა ყველა საგამოცდო საგნისათვის — ქართული ენა და ლიტერატურა, უცხოური ენები (ინგლისური, ფრანგული, გერმანული, რუსული), მათემატიკა — აგრეთვე ზოგადი უნარების გამოცდისათვის;
- დამამთავრებელი კლასის მოსწავლეებმა, რომლებიც აპირებენ უმაღლეს სასწავლებელში სწავლის გაგრძელებას და სურთ კრებულების შექმნა, დეტალური ინფორმაციის მისაღებად და კრებულების შექმნის პროცედურის დასახულებლად უნდა მიმართონ თავიანთ სასწავლებლებს;
- კრებულების ღირებულების (თითოეული კრებული ღირს 2 ლარი) შესაბამისი თანხის გადახდა ხდება ბაზისბანკის ან სახალხო ბანკის ნებისმიერ ფილიალში;
- მოსწავლეები კრებულებს მიიღებენ გადახდის ქვითრის წარდგენის შემდეგ.

ბანათლებისა და მეცნიერების სამინისტროსა და შეფასებისა და გამოცდების ეროვნული ცენტრი გაშრობილებთ!

- ნუ ენდობით სარეპეტიტორო ფირმების მიერ გავრცელებულ არაკეთილსინდისიერ სარეკლამო განცხადებებს, რომლებიც განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროსა და შეფასების ცენტრის სახელით სპეკულირებენ!
- ჩვენ მიერ მომზადებულ ნაბეჭდ პროდუქციას აქვს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს, პროექტ ილია ჭავჭავაძისა და შეფასებისა და გამოცდების ეროვნული ცენტრის ლოგოები. ამასთან, შეგახსენებთ, რომ თითოეული კრებულის ღირებულება 2 ლარია.
- განსხვავებული ფასისა თუ დიზაინის მქონე ტესტების ნიმუშები არ წარმოადგენს ჩვენ მიერ მომზადებულ პროდუქციას და, შესაბამისად, მათ შინაარსსა და ხარისხზე განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო პასუხს არ აგებს!

რატომ ჩაიშალა ერთი ბიჭუნასა და მისი ორი დედის უხვად...

მალე ერთ ცნობილ მსახიობს ვუმზადებთ სიურპრიზს

ერთობები, მათი ცხოვრების საინტერესო და უჩვეულო ეპიზოდები.

— თურმე თქვენ გადამღები ჯგუფი ისევე ლეღავს გადაცემის მსვლელობას, როგორც დარბაზში მყოფი მაყურებელი.

— გარდა იმისა, რომ გადაცემის ტექნიკურ მხარეზე ვმუშაობთ საოპერატოროში, იმავედროულად მაყურებლებიც ვართ და ჩვენს სტუმრებს

სად იყავი მამინ, მამა, რატომ არ იბრძოდით. „არ იდარდოთ“ გადაწყვიტე ჩემი სათქმელისა და ტყვილის გამხელა. ხალხისთვის ჩემი აზრის გაცნობა: რომ ქართველსა და აფხაზს შორის უფსკრულის ამოხსნება მხოლოდ მიტევებითა და სულიერ ფასეულობებზე აგებული ურთიერთობით შეეძლება.

— როგორც ვიცი, აფხაზეთის თემაზე მუშაობისას თქვენ იბოვით ერთი პატარა ბიჭი, რომელსაც ორი დედა ჰყავს. ეს სიუჟეტი ვთქვამთ მდომარე რატომ დარბაზში?

— ომის დროს აფხაზმა ქალმა სოხუმში, დაღუპული მამის ცხედართან ორი წლის ქართველი ბიჭუნა იპოვა. ნაიყვანა და შეიღვივთ

მას შემდეგ, რაც ბიჭი პირდაპირი ტელეწამყვანის ამპლუაც შესანიშნავად მოიხრგო და გადაცემა „არ იდარდოთ“ არაერთხელ აღვარდევინა ცრემლი მაყურებელს, განდა აზრო, რომ რუსული გადაცემის „Жди меня“ მსგავსი პროექტის განხორციელების ინიციატორიც და ავტორიც ბატონი გივია არადა, როგორც იგი ამბობს, ამ გადაცემაში გარდა იმისა, რომ ნამყვანია, სხვა „ბრალი“ არ მიუძღვის. „კვირის პალიტრა“ „არ იდარდოს“ ავტორსა და რეჟისორს ირაპალი ჯარუჭილას ესაუბრა, რომელმაც ეთერს მიღმა დარჩენილი საინტერესო ამბებიც მოგივითხრო:

— მაინცდამაინც ასეთი პროექტი რატომ შეარჩიეთ, როგორც ამბობენ, „არ იდარდოს“ რუსული გადაცემა „ჟდი მენია“ მიხედვით არის მომზადებული.

— რუსულსა და ჩვენს გადაცემას შორის არის პრინციპული განსხვავება — „არ იდარდოს“ არ არის დაკარგული ადამიანების მოძებნის საშუალება, ჩვენთვის მთავარია ადამიანური ისტორიები, რაც დიდი ხნის უნახავი ახლოვებულ-ნაცნობების შეხვედრის საფუძველი ხდება. სწორედ ამიტომაც გადაწყვიტე ხორცი შექმნა იმისთვის, რაც არა მარტო მე, არამედ თითქმის ყველას ენატრება — ეს არის ჩვენი მშობლების, ბაბუა-ბებების დროინდელი ურთ-

ომის დროს აფხაზმა ქალმა სოხუმში, დაღუპული მამის ცხედართან ორი წლის ქართველი ბიჭუნა იპოვა. წაიყვანა და შეიღვივით გაზარდა. რამდენიმე წლის შემდეგ ნამდვილმა დედამ, რომელიც სოხუმში აფხაზური სახელით და გვარით ჩავიდა, იპოვა შვილი. ბავშვს არ ახსოვდა ნამდვილი დედა, არც ქართული იცოდა. ახსოვდა მხოლოდ მამის სიკვდილის სუნა. ბიჭი ქართველ დედას შვილის მონატრება ტანჯავს. ახლა მხოლოდ ორი დედას შორის მიმონერა რჩება უკეთესი მომავლის იმედი. ჩვენ გადაწყვიტეთ ორივე დედა და ბავშვი ერთმანეთისთვის შეგვეხვედრებინა. შეხვედრა გასულ ზაფხულს, ენგურის ხიდთან უნდა მომხდარიყო. სოხუმშიდან ნამოსულ აფხაზ დედას თან იქაური უმისროების თანამშრომლები გამოჰყოლიან და გადაღებაზე უარი გვითხრეს. ხეცნა-მუდარამ ვერ გაჭრა მათთან. ვიფიქრე, ჯანდაბას გადალ-

ვეულმემატიკეობით. ამიტომაც ჩვენი და მაყურებლის რეაქცია თითქმის არაფრით განსხვავდება ერთმანეთისაგან. ჩვენც მათთან ერთად გვისარია და ვტირით.

მაყურებლის რეაქცია ბოლო დროს ამკარად მეტყველებს ერთზე, — ხალხი დაღალა პოლიტიკურმა შოუმ. მას სიყვარული, ადამიანური სიბოძო მოსწაყრდა.

— განსაკუთრებით მტკივნეული იყო „არ იდარდოს“ აფხაზეთის თემაზე.

— იცით, ეს გადაცემა სწორედ აფხაზეთის პრობლემამ შთამაგონა. მთელი ბავშვობა აფხაზეთში გავატარე, მაგრამ როგორც ჯარისკაცს, ომში მონაწილეობა არ მიმიღია. ვერ შეველო, რადგან აფხაზს მტრად არ ვთვლიდი, თუმცა შემინა დღეს ჩემმა შვილმა არ მკითხოს, შენ

გაზარდა. რამდენიმე წლის შემდეგ ნამდვილმა დედამ, რომელიც სოხუმში აფხაზური სახელით და გვარით ჩავიდა, იპოვა შვილი. ბავშვს არ ახსოვდა ნამდვილი დედა, არც ქართული იცოდა. ახსოვდა მხოლოდ მამის სიკვდილის სუნა. ბიჭი ქართველ დედას შვილის მონატრება ტანჯავს. ახლა მხოლოდ ორი დედას შორის მიმონერა რჩება უკეთესი მომავლის იმედი. ჩვენ გადაწყვიტეთ ორივე დედა და ბავშვი ერთმანეთისთვის შეგვეხვედრებინა. შეხვედრა გასულ ზაფხულს, ენგურის ხიდთან უნდა მომხდარიყო. სოხუმშიდან ნამოსულ აფხაზ დედას თან იქაური უმისროების თანამშრომლები გამოჰყოლიან და გადაღებაზე უარი გვითხრეს. ხეცნა-მუდარამ ვერ გაჭრა მათთან. ვიფიქრე, ჯანდაბას გადალ-

ბა-მეთქი. გადაწყვიტე, დევნილი დედა-შვილი გადაიყვანა ენგურის იქით და უბრალოდ შექმნე ვედრებინა ერთმანეთთან. ამასობაში დამირეკეს, ტყვილად ნუ გაირჯები, ქალს უკან ვაბრუნებთ, შეხვედრის უფლებას არ მოგცემთ. ხომ წარმოგიდგინათ, რა ჯოჯოხეთი ტრიალებს ორივე ქალის გულში, როგორ სურთ მათ მშვიდობა. ასე რომ, ეს სიუჟეტი მხოლოდ და მხოლოდ ადამიანური თანაგრძნობის გამო არ გავიდა ეთერში.

— ამბობენ, „არ იდარდოს“ შემოქმედებითა და გეგმვა ერთი აფხაზი ბიჭიც მონათლავ.

— ჩვენ არა, მაგრამ მისი მონათლავა „არ იდარდოს“ მართლა უკავშირდება. ოთხი წლის წინ სოხუმში ერთი აფხაზი ჩვილი ექიმმა ოთარ მარმაზამ გადაარჩინა. ექიმი თბილისიდან ნაიყვანეს. მადლიერების ნიშნად მშობლებმა ბავშვს ოთარი დაარქვეს... „არ იდარდოს“ ექიმი და მისი პატარა პაციენტი ჩვენს ეთერში შეხვედრა ერთმანეთს. გადაცემის შემდეგ კი პატარა ოთარი დედა ოთარმა მონათლავა. ასე რომ, მტრობას მირონმა სძლია.

— ალბათ უამრავი ადამიანი გირეკავთ, დაკარგულ ახლობლებზე გივებთ, მათ შორის უჩვეულო ამბებიც იქნება.

— ერთი ქალბატონი თითქმის ყოველდღე გვირეკავდა და გვითხოვდა, — 40 წლის უნახავ მას შემსხვედრეთო. ვეითხოვოდით ასე სანგრძლივი უნახაობის მიზეზს, მაგრამ ცოცხალი თავი არ გვიმთელდა საიდუმლოს. ბოლოს დავადგიინეთ, რომ მის მას 40 წელია, საქართველოს არ გამოუხედავს, ირვუსტსკში ცხოვრობს ოჯახთან ერთად. მის დას მსა კი არ ენატრებოდა, ერთი გასაჭირი ჰქონდა — მამისეული სახლის გადაფორმებას ვერ ასერხებდა მის გარეშე.

— გადაცემის ნამდვილი გვი ბერკაშვილი რატომ შეარჩიეთ?

— მასზე არჩევანი პიროვნული თვისებების გამო შევქმენით... დიდ სიბოძოს ასხივებს ბატონი გივი, ეს სიბოძო შესანიშნავად მუსტავს და ათბობს აუღტორიას. რაც უნდა ნიჭური ყოფილიყო, ამ გადაცემას ახალგაზრდა ნამყვანი ვერ გაუძლებოდა. „არ იდარდოს“ სწორედ ბატონი გივისნაირი დარბაისელი და ცხოვრებისეული გამოცდილებით სავსე ნამყვანი სჭირებოდა.

— ირაკლი, ბევრს ენატრება თვის პირველ სიყვარულთან შეხვედრა... და „არ იდარდოს“ თხოვნითაც მიმართავენ... ხომ არ მოუტყვით პირველ სიყვარულს ერთ-ერთ გადაცემას?

— მართლაც, ბევრმა გვითხოვა თვის პირველ სიყვარულთან შეხვედრა. მალე ერთ ცნობილ მსახიობს ვუმზადებთ სიურპრიზს, ეს თუ შევეძლით, მამინ ნახეთ ცრემლებს ღვრა.

ეკა ლომიძე

მშრალი პროდუქტების განაწილების პროგრამა დასრულდა

2004 წლის 9 თებერვლიდან, „ხსნის არმია“ ამერიკის შეერთებული შტატების საერთაშორისო განვითარების სააგენტოს (USAID)-ის ხელშეწყობით ახორციელებდა 5-თვიან მშრალი პროდუქტების განაწილების პროგრამას. აღნიშნული პროექტის გახსნას დაესწრო ამერიკის შეერთებული შტატების ელჩი საქართველოში, ბატონი რიჩარდ მაილსი, განაწილების ცენტრის გახსნა მიმდინარეობდა გლდან-ნაძალადევის რაიონის გამგეობის შენობაში.

5 თვის განმავლობაში „ხსნის არმიის“ თანამშრომლებმა მოამზადეს მშრალი პროდუქტის 41 000 კომპლექტი. ამ პროდუქტების შესყიდვა ადგილობრივად მოხდა. თითოეული კომპლექტი შეიცავდა: ზეთს, ფქვილს, რძის ფხვნილს, შაქარს, ლობიოს, წიწიბურას, ბრინჯს, ჭერკულესს და მანანის ბურღულს. ადგილობრივი ხელისუფლების დახმარებით მომზადდა ბენეფიციართა სიები, გამოიყო განაწილების ცენტრი და დამმარე მუშახელი. პროექტი განხორციელდა: თბილისში, რუსთავეში, დუშეთში, თეთრიწყაროსა და მანგლისში.

მშრალი პროდუქტები ასევე განაწილდა „ხსნის არმიის“ ცენტრებში — თბილისსა და რუსთავეში. ბენეფიციარები კი გახლდნენ უმწეო და მრავალშვილიანი ოჯახები, მარტოხელა პენსიონერები, ინვალიდები და სოციალურად დაუცველი ფენა.

დუშეთის რაიონის ადგილობრივმა ხელისუფლებამ დიდი მადლიერება გამოხატა არა მარტო „ხსნის არმიისა“ და USAID-ის მიმართ, არამედ ამ პროექტში მომუშავე პირების გულისხმიერებისა და ერთგული სამსახურისთვის.

აღნიშნული პროექტით დასაქმდა 15 ადამიანი.

„ხსნის არმია“ მადლიერია, რომ ამ გზით შეძლო დახმარებოდა საქართველოს მოსახლეობას. განსაკუთრებით დიდ მადლობას ვუხდით USAID-ს, ადგილობრივ ხელისუფლებას, პროექტში მომუშავე პირებს, მოხალისეებს, რომლებიც თავიანთი სურვილით აწყობდნენ პროდუქტებს ცელოფანის პარკებში და ყველა იმ ადამიანს, ვინც მონაწილეობა მიიღო ამ პროექტში.

ორგანიზაცია „ხსნის არმია“ განლაგთ საერთაშორისო ქრისტიანული მოძრაობა, რომელიც წარმოადგენს მსოფლიო ევანგელური ეკლესიის ნაწილს. მისი სწავლების საფუძველია ბიბლია, ხოლო მსახურება კი მოტივირებულია უფლის სიყვარულით, მისი მისია იესო ქრისტეს სახარების ქადაგება და მისი სახელით გაჭირვებულთა დახმარება ყოველგვარი მიკერძობების გარეშე.

რ

თქვენთვის ქალბატონებო

— თქვენს გაზეთში ამას წინათ დაბეჭდილმა მკითხველი ქალბატონის წერილმა გამაბნევინა მისი... თუმცა, არც კი ვიცი, ამ აღსარებით რას მოვიპოვებ... მითხრა ქალბატონმა ნატომ, — თბილისში დავიბადე და გაიზარდე. მამა ექიმი იყო, ქირურგი, დედა — მასწავლებელი. მე და ჩემს უფროს ძმას არაფერი გვაკლდა. ტკბილი ოჯახი გვქონდა, მუდამ სტუმრიანი, ხალისიანი. მამაჩემის მამა საჩხერეიდან 16 წლისა წამოსულა, რუსეთში მიუღია განათლება და თბილისში დაუწყო სამსახური, ცოლად შეურთავს ერთი გაქართვებული გერმანელის ქალიშვილი. ბაბუა თავისიანებთან კავშირს არ წყვეტდა. ასე იყო მამაჩემიც. ჩვენი თანასოფლებელი, ვისაც კი რამე გაუჭირდებოდა, მამასთან მოდიოდნენ დასახმარებლად. ხშირად თვეობითაც რჩებოდნენ.

მერვე კლასში ვიყავი, მამის ბიძაშვილი და მისი ქალიშვილი რომ გვესტუმრნენ. ნანას ნაღვლის ბუშტი ანუხებდა. მამამ თვითონ გაუკეთა ოპერაცია და რადგან გოგონა იმ წელს სკოლას ამთავრებდა და სწავლის გაგრძელება სურდა, ჩემმა მშობლებმა ჩვენთან დატოვეს. ნანა კარგი გულის გოგო იყო და მალე დეზილით შევიყვარეთ ერთმანეთი. ისეთი ბეჯითი იყო, იმ წელსვე ჩააბარა სამედიცინოზე. ჩვენებმა საცხოვრებლად სხვაგან აღარ გაუშვეს. ნანასთან სამეცადინოდ მოდიოდნენ ჯგუფელები, ხშირად დადიოდა კოტეჯი, ზუგდიდელი ბიჭი. მას, რაღა თქმა უნდა, მეც დაუახლოვდი. მათვე დიდად უმცროსი არ ვიყავი, მაგრამ მაინც პატარად მთვლიდნენ და მანებირებდნენ, დაბადების დღეზე სუნამოს ან ყვავილს კი არ მშუქნიდნენ, არამედ თოჯინებსა და ტკბილეულებს. ერთხელ, ნანას მეგობრებს წყნით ვუთხარი, — როდემდე უნდა მიგანდეთ ბავშვად-მეთქი. მამინ კოტეჯში შემომხედა და მითხრა: — შენ ჩემთვის ყოველთვის საყვარელი ბავშვი იქნები.

გავიდა სამი წელი. მეც ექიმი მინდოდა გამოეყვლიყავი, მაგრამ პირველ წელიწადს ვერ მოვხვედი ინსტიტუტში. ძალიან დაეძვარა დაიანდი. დედამ მიჩინა: ისეთი გულწვილი ხარ, ავადმყოფების შემხედვარე დაიტანჯები. ენების სწავლა არ გიჭირს და უცხო ენების ინსტიტუტში ჩააბარეო. დაუფჯეო. მამას ეწყინა, მაგრამ აღარაფერი უთქვამს. ჩემი არჩევანით არც კოტეჯი დაჩრდილდა აღმართვებულს, თუმცა მეგობრობა კვლავ გავაგრძე-

ლეთ, მეტიც, კოტეჯი ყურადღება გააათქვამა ჩემ მიმართ. ლექციების მერე ინსტიტუტთან მხედვოდ და ხოლმე. მეორე კურსზე რომ გადავედი, თავის ჯგუფელებთან ერთად მეც დამპატივა ზუგდიდში. სწორედ თავის ეზოში ამისხნა სიყვარული. ცას ვწვი სისარულით.

გან ჩემი ცხოვრება ძირფსვიანად უეცვალა, გაგრა...

ვერ ვიტყვი, რომ ეს ამბავი ჩემს მშობლებს ძალიან გაუხარდათ-მეთქი, მაგრამ არც დაუშლიათ.

ერთხელ, ნანას ჯგუფელებმა გადაწყვიტეს, მოსკოვში ერთ-კვირიანი ექსკურსია მოეწყოთ. მეც დიდი ამბით ჩამსვეს თავიანთ ჯგუფში. გამგზავრებამდე რამდენიმე დღით ადრე ნანას სასწრაფო ოპერაცია დასჭირდა და ცხადია, ვეღარ წავიდოდა მოსკოვში, ამიტომ მეც უარი ვუთქვი წასვლაზე. ცალკე ნანა გადაიარა, ცალკე — მისი მეგობრები აბოხოქრდნენ. მათ ჩემმა მშობლებმაც შეანიეს ხმა. ალბათ მართლაც ბუდისწერა ადამიანის ცხოვრების მხარხავი. ნანას რომ ოპერაცია არ დასჭირვებოდა და ჩემ გვერდით ყოფილიყო, აღარაფერი მოხდებოდა. მოსკოვში დღეებმა ძირფსვიანად შეცვალა ჩემი ცხოვრება... შეიძლება დღემ მალე გაიბრძინა კოტეჯი უკვე ქრად ვთვლიდი, მაგრამ მოსკოვიდან ჩამოსვლის შემდეგ აღარ გავაკარებია, ნანასაც კი გაურბოდა. კარგა ხანს ვინახავდი „საიდუმლოს“, მაგრამ როცა ნანა შემიჩინა, რა მოხდაო, ვეღარ დავუმალო... მალე მიხვდი, ორსულად ვიყავი. კოტეჯი, მე კი არა, ნანასაც აღარ უჩერდებოდა სალაპარაკოდ. ბოლოს, ნანამ იგი მანაც დაიმართვინა და პკითხა გულგრილობის მიზეზი. იცით, რა უბასუხა?

მეგონა, პატიოსანი გოგო მიყვარდა, ის კი პირველსავე შეპატივებზე ჩამიგორდა ლოგინშიო. ეს რომ გავიგე, თავის მოკვლაც მინდოდა. მშობლები ჩემ გამო საშინელ დღეში ჩაცვიდნენ. ჩემთვის არაფერი უთქვამთ, თუმცა ვატყობდი, უსაშველოდ ვატყინე გული და მეც ეს მკვლავდა. ერთხანს ბავშვის მოცილებას ვაპირებდი, მაგრამ მერე გაჩენა გადავწყვიტე. კოტეჯი ინსტიტუტი დაამთავრა და გაქრა. აღარც მიკითხავს მისი ასავალ-დასავალი. გავაჩინე ბიჭი. მამაჩემს ადრეც ანუხებდა გული, მაგრამ ჩემმა დაუფიქრებელმა ნაბიჯმა სიც-

თალი გითხრათ, ყოველთვის მსიამოვნებდა მათთან შეხვედრა. არც ერთ თავგრილობაზე კოტეჯ არ გამოჩენილა. არავინ ახსენებდა ჩემთან მის სახელს და არც მე ვიკვლავდი თავს მისი ამბების გამოკითხვით.

შარშან, მაისის ბოლოს, ნანას ჯგუფის ინსტიტუტის დამთავრებიდან 20 წელი უსრულდებოდა. ცხადია, ბანკეტზე მეც მიმინვიეს. გულში ეჭვადაც არ გამოვივლი, რომ შეიძლება კოტეჯ გამოჩენილიყო. ლხინში მე და ნანა ერთად მივდიეთ. ყველა დიდი სისარულით შემხვდა. კუთხეში ნაცნობი სახე დავლანდე, მისასალმებლად მოვეშვადე და ღიმილი პირზე შემამრა. კოტეჯი იდგა და დაძაბული მომჩერებოდა. წლები დასტყობოდა, შეჭაღარავებულყო. იმდენად დავიბენი, თავი შექანიკურად დავუქნიე. ნანას უსაყვედურე, თუ იცოდი, რომ მოსვლას აპირებდა, მე რატომღა წამომიყვანე-მეთქი. შეილება დაიფიცა, — არ ვიცოდიო. ერთი ხანობა — ნასვლა მინდოდა, მაგრამ ბოლოს დარჩენა გადავწყვიტე და კოტეჯს ვიბრზე უსაზღვროდ მოვიხიხე. მისკენ ორჯერ გავაბარე თვალი. იჯდა მონყენილი, არც ჭამდა, არც სვამდა, ეწეოდა მხოლოდ და თვალს არ მამორებდა... მეორე დღეს დამირეკა — შენი და ბავშვის ნახვა მინდაო. სასტიკი უარი ვუთხარი, — მე უკვე მხანგ, ბავშვს კი წუ კითხულობ, „უპატიოსნო“ ქალმა არც ვიცი, ვინ არის მამამისი-მეთქი. მერე ნანამ გამომართვა ყურმილი და ცივად მიუგო, — აქ ნულარ დარეკავო.

მან აბუნად აიგო ჩემი წრფელი გრძობა. მივენდე, რადგან მეფეროდა, უყვარდი, მან კი უპატიოსნო მინოდა და მიმატოვა. ძალიან კარგად იცოდა, რომ ბავშვი გაეჩინე. ერთხელ როგორ არ მოუნდა შეიღაც ნახვა?

როცა მიხვდა, მისი დანახვაც არ მინდოდა, წერილი გამომიგზავნა. პატივებს მთხოვდა, მემუდარებოდა, შვილი მენახებინა. უიღბლო კაცი გამოვდევი, მარტოდმარტო დავრჩი, მხოლოდ შენ მიყვარხარ. ალბათ ეშმაკმა მიატულა იმის გაკეთება, რაც ჩავიფიხეო. იქნებ გამამტყუნოთ, მაგრამ ასეთი შეუვალი არასოდეს ვყოფილვარ. შეუვთვალე, — სიხალღეს არ გამეკარო, თორემ პასუსს არ ვაგებ საკუთარ საქციელზე-მეთქი. მართლაც, იმ დღის მერე აღარ გამოჩენილა. არც ვიცი, სად არის ან როგორ არის. დიდი ხანს ფიქრის მერე, გიგას ყველაფერი ეუბამე. იგი ჩემს გავრზე და ასე იცოდა, რომ მამამისი მის გაჩენამდე გარდაიცვალა. ბიჭმა ყურადღებით მომისმინა და ერთი თქვა მხოლოდ: უარი არ უნდა გეთქვა, უნდა ვენახე, კაცურად მაინტერესებს მასთან შეხვედრა და დალაპარაკებაო. არ ვიცი, რა იქნება ხვალ. ალბათ, გიგა ადრე თუ გვიან შეეცდება ერთხელ მაინც ნახოს მამამისი, მე კი არანაირი სურვილი აღარ მაქვს მასთან შეხვედრისა. მოდი და გამამტყუნეთ: კაცს, რომელმაც სულში ჩამაფურთხა და მეც და შვილიც „ფეხზე დაგვიკიდა“, როგორ შეიძლება შევერდო „ჭაბუკური შეცდომები“? ვიცი, რომ მიტევება საღვთო საქმეა, მაგრამ ვერ ვივინყებ მის გულქვაობას, რომელმაც ჩემი ცხოვრება ძირფსვიანად შეცვალა...

მარინა ბაბუნაშვილი

კასპა პითხრა — ნახეთ, ორსულად ხომ არ ვარო

ერთი მეგობარი მყავს, მაკა, სამშობიარო სახლის ექოსკოპიის კაბინეტში მუშაობს. ყოველდღე უამრავ ქალს იღებს, ამიტომაც მისგან სულ საშხარულო ამბებს ველოთ. ხანდახან, ასე მგონია, ანეკდოტებს გვიყვება. რამდენიმე დღის წინ ვილაც ცოლ-ქმარი მისულა მკასთან. ქალი რვა თვის ორსული ყოფილა. ჩემს მეგობარს კაცისთვის უთქვამს — გარეთ დაელოდეთ მუღლესო. არა, ვიქნებიო, — გაჯიუტებულა ქმარი. ცოლს კი ექიმისთვის ჩაუწერა რეცეპტი, — იყოს, ქალბატონო, მაგასაც აინტერესებს ბავშვის ნახვაო.

კაცი თორმე თვედააქტიური მისჩერებოდა მონიტორს. ბოლოს, ჩაუღებარაკებია — მაინც ვერაფერი გავიგეო. რისი გაგება გსურდათო, — გაოცებულა ექიმი. მინდოდა მენახა, ბავშვი მე მგავს თუ ჩემს სიდდერსო. თორმე სიდდერი, რომელიც სიცოცხლეს უშნარებდა, ყოველ დილ-ის აგორებდა სიძ-ის, — წუხელ თქვენი პანია და-მქიზნა, სულ მე მგავდაო. მართლა რომ დაემსგავსოს, მერე რა მოხდაო, — გამომცდელად უკითხავს მკას... მერე რა, და ერთი მაგინი დედაცო, — შეუგინებია დაბოღმის და გაგარდნა გარეთ.

ეგ რაა. ამას წინათ ერთი კაცი მისულა მკასთან: — ექიმო, მუცელი მტკივა, თანდათან მებრუნება კიდეც. თანაც სიმპტომებიც ისეთი მაქვს, როგორც ჩემს ცოლს ჰქონდა ორსულობისას. ნახეთ, რა მჭირს, მეც ორსულად ხომ არ ვარო. მკას პგონებია, მებრუნებო, მაგრამ ნამეტანი რომ დაუჭინია კაცს გასინჯვა და მუცელში მუცელეული ტანტუც დიდი ამბით გამოტილა, რალას იზამდა, გაუსინჯავს. რა თქმა უნდა, ორსულად არ იყო, მაგრამ ღვიძლის სერიოზული დაავადება კი აღმოჩენილა. — იმ დღეს კიდე ერთი კაცი მომადგა — მარტო ორსულდება სინჯავთო? არა-მეთქი. აბა, ნახე ერთი, ამ ოხერ მუცელში რა

გამეჭვდაო... ერთხელ მოხუცი ქალი მოვიდა — ორსულად უნდა ვიყოო. გავკვირდი, — რამდენი წლისა ბრძანდებით-მეთქი. 76-ის, მუღლეს კარგა ხანია მინას მივხარე, მაგრამ სიზმრებში არ მასვენებ... მოხუცს შარდის ბუშტი ანუხებდა და ეგონა, ფეხშიმედ იყო. ერთი გენახათ, როგორ მლოცა...

ის იყო, მკამ თხრობა დაასრულა, კარი კიდეც ერთმა ჩემმა მეგობარმა გინეკოლოგმა შემოაღო და ცხელ-ცხელი ამბები შემოგვამატა:

— ორი თვის წინ კაბინეტის კარი შევლივით გოგომ შემოაღო და წინ დამიკსუდა. იქნებოდა ასე, 17-18 წლის: — ფეხშიმედ არა ვარ, მაგრამ თქვენ უნდა თქვათ, რომ ვარ. თუ ამას არ გავკეთებ, ოჯახი დამენგრევასო. თორმე ბიჭის „შეზმა“ უნდაოდა და ვიდრე შევაბამდა, გინეკოლოგების „შესაბამელად“ დადიოდა კაბინეტ-კაბინეტსა და სამშობიარო-სამშობიაროში.

რატომღაც უთხარი, — თანახმა ვარ, ოღონდ ერთი პირობით — ჯერ ბიჭი უნდა მანახვო-მეთქი. ხუთ წუთში ბიჭიც მომგვარა. სახტად დავრჩი: ჩემი ნათესავი, 18 წლის ცოტნე შემჩნა ხელში. გაფითრდა, რომ დამინახა. არც ვაცვი, არც ვაცხელე და გოგოს მივხალე: — ეს ბიჭი ჩემს ხელში გაჩნდა, დედამისი მე ვამშობიარე. მას დაბადებიდან ისეთი დეფექტი დაჰყვა, რომ შეიღი არ ყვოლება და აბა, ამისგან როგორ იქნები ორსულად-მეთქი. არა, ვარო, — დაიჭინა ურცხვად. პოდა, ნამოდი და ცოტნეს თვალწინ გაგსინჯავ-მეთქი. მდულარეგადსმულივით გავარდა გარეთ, — დაასრულა ლეღამ.

მერე ამ მთისა და იმ მთისაც ვთქვით, რომელსაც სხვა დროს მოგვიყვებოდა და გაგართობოთ...

ეკა ლომიძე

ოცხლე მოუსწრაფა — ერთ წელიწადში ინფარქტით დაიღუპა. სიცოცხლე აღარ მინდოდა. დედაჩემი მამშვიდებდა, — გამაგრდი, ბავშვი გვავს გასაზრდელიო. არც ნანა იყო ნაკლებ დღეში. იგი დამინახავდ თვლიდა თავს ჩემი ოჯახის წინაშე. გავიდა დრო და ნანა საჩხერეში დაბრუნდა, მე და ჩემმა შვილმა გავაგრძელეთ ცხოვრება. დედამ მუშაობას თავი დაანება და გიგას ზრდიდა, ყველაწინადად მსარში მედგა. ჩემი მძა დაოჯახდა და ცალკე გადავიდა საცხოვრებლად. მე ერთ ხნით ქვრივ კაცს გავყვი ცოლად... ნათქვამი: ზოგს უიღბლობა და მარტოობა დაეუბნებო. მეც უიღბლობა მეწერა ალბათ. მეუღლე სამ წელიწადში გარდაეცვალა. მას ერთი ქალიშვილი ჰყავდა, ისიც რუსეთში გათხოვილი; მთელი ავლადიდედა მე და გიგას დაგვრჩა...

ახლა კი მთავარი უნდა გითხრათ, რამაც თქვენთან მომიყვანა.

ნანას ჯგუფელები ინსტიტუტის დამთავრების მრგვალ თარიღებს აღნიშნავდნენ ხოლმე. მეც მუპატივებოდნენ — მთელი სტუდენტობა თქვენს ოჯახში გავატარეთ და შეცვ ჩვენი ჯგუფის სრულფუნქციონირი წევრი ხარო. მარ-

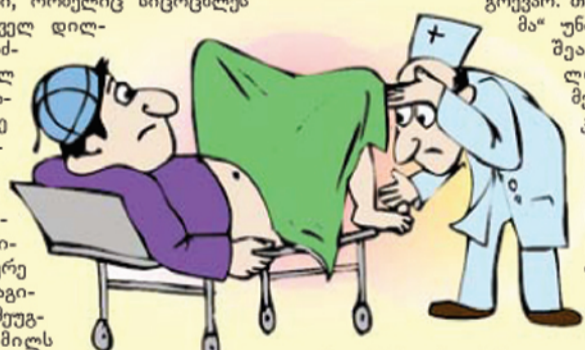
გაუმსაუკავა არ მინდა იგივე დაგეგაროს, რაც „ღელის წერილები“ მოთხრობილი

მინდა გამოვეხმაურო თქვენს რუბრიკაში გამომქვეყნებულ „ღელის წერილებს“. დარწმუნებულად ვარ, რომ ნანას შვილების მონატრებამ და დარდმა გაუჩინა სიმძინე... ორი წლის წინ ჩემი მუღლეს ოჯახიდან წავიდა და ჩემზე 10 წლით უმცროსი ქალი შვირთო ცოლად. 15 წელი ვიცხოვრეთ ერთად. გვეყვს ორი გოგონა, 16 და 12 წლის. ამ 15 წელიწადში მისგან ათასნაირი შეურაცხყოფა ავიტანე, რადგან არ მინდოდა შვილები უშამოდ დარჩენილიყვნენ, ვიზარებდი ქართული ქალების შეხედულებას — ოჯახს როგორ დავაგრევე... ბავშვებს დედანთან ერთად მამაც უნდათო და ა.შ. დიან, მამაც უნდათ, მაგრამ მამასაც გააჩნია. უნდათო ისეთი მამა, რომელიც დღეშიადაგ ნასვამია და ცოლ-შვილს აყვდრის, — მე გარჩენთო! ამ გაჭირვებაში ჩემი ქმარი არც შემიკითხებოდა, სტუმრისთვის მქონდა თუ არა რამე დაზოგილი, ისე მომყვებოდა კარზე ამფსონებს. თვითონ გაღვნილს მაგიდაზე ჩამოქინებოდა, მე და ჩემ შვილებს კი იმ უცხო ხალხს შეგვარკებდა. მერე გაიღვიძებდა და აღარ ვიცოდი, სად დავმალვოდით მის რისხვას. ამდენმა შიმშილმა და წერვიულობამ სიმძინე გამიჩინა. ოპერაციისთვის 500 დოლარი მომთხოვეს. სად მქონდა? ამა-სობაში ქმარი ოჯახიდან წავიდა და ბინის გაყიდვა მომთხოვა. ნავართხა ფული და დაგვკარა ქუჩაში. თვითონ კი ერთ კვირამი ცოლი მოვიყვანა. ჩემიანები დამეხმარნენ, თავშესაფარი მიმოკვეს. სიცოცხლე აღარ მინდოდა, მაგრამ რომ შეხედავდი ჩემი ორი ანგელოზის შიმშილს გაფართოებულ თვალებს, გამახსენებოდა ჩემი ქმრის სისასტიკე ან წარმოვიდგენდი, რა მოუვიდოდათ ბავშვებს ჩემი სიკვდილის შემდეგ, სისხლი მყვირებო-

და. როგორც იქნა, ვისესხე ფული და გავკეთე ოპერაცია. დღეს ცოტა არა მიშავს, მაგრამ ხომ იცით, დღევანდელი ცხოვრება ვინ რას მოგცემს, თუ ხელი არ გაანძრე? იძულებული ვარ, ვიმუშაო, თუმცა ძალიან მიჭირს, მაღე ვიღებო. შვილების მამა ორი წელია ერთი თეთრითაც არ დაგვხმარებია... არც აინტერესებს, ბავშვები რას ჭამენ, რას სვამენ... ის კი არა, როცა ვაიგო, სასამართლოში აღიმეწის დანიშნის თაობაზე განცხადების შეტანას ვაპირებდი, დამირეკა და გამომალანძლა. ეს ბავშვები ჩემი შვილები არ არიან და სასამართლო ფეხებს ვერ მომჭამსო, — ბრძანა. არადა რა ვქნა, აღიმეწი მე ხომ არ მომიგონია, ჩემთვის არაფერს ვითხოვ, მის შვილებს აღარაფერი სჭირდებათ?

ჯანმრთელობა ხელს არ მიწყობს, რომ ფიზიკურადაც ვიმუშაო, თორემ არც ამაზე დავიხედვი უკან. რასაც ვიღებ, იმასაც ბინის ქირაში ვიხდი... ამას წინათ გადავწყვიტე უცხოეთში საშუალოდ წასვლა, მაგრამ „ღელის წერილების“ ნაკითხვამ გადაამოქიქრინა — ვაითუ, იქ რამე დამემართოს და შვილების ნახვას ვეღარც ვეღირსო-მეთქი. აღარც იმ ხნისა ვარ, ახალ პროფესიას დავეუფლო... მოგესხენებო, ყველგან ახალგაზრდა კადრები სჭირდებათ, იმ ადამიანებმა რა დაამავეს, რომლებსაც გამოცდილება და მუშაობის უნარი აქვთ? ბუღალატერი ვარ, თითქოს საჭირო სპეციალობა მაქვს, მაგრამ... აღარ ვიცი, როგორ მოვიქცე. ორ ისეთ ქართველ ქალს უზრდო საქართველოს, რომ მათ მსგავსთ ბევრი ოჯახი ინახებდა. იქნებ მიჩნით რამე, არ ვიცი, რა გზას დავადგე...

თქვენი ერთგული მკითხველი, მ. ხაჩიძე

Y
C

1 სახელმწიფო სამხრეთ ამერიკაში

2 „შუამავალი“ აღმინება და სულს შორის

3 სელაპის სახეობა

4 ჭარაკის ფიგურა

5 ინდოელ ქალთა სამოსი

6 ქართველი მხატვარი, პრინციპისტი

7 მკერფის ლითონი

8 ჩუკურთ-მინი ქვა ან ნივთი

9 აშშ-ის შტატი

10 ქალის პირბაღე

11 მთვარის ფორმა

12 სახროლე-თი

13 ალმაცერი

14 საზაფხულო ფენსაცმე-ლი

15 ავტო-მობილის კორპუსი

16 პარამხ-ანის მხატვრი ქაი

17 დაღბ-ითაღ-ღამუხტუ-ლი ელექტროლი

18 ციტრუსი

19 ბოქაროს ნაწარმოე-ბი

20 სახელმწიფოს შეარაღბუ-ლი ძალები

21 სახ-ეფშ-ე-ფიფო აზიაში

22 მდინარე აზიაში

23 საჭრელი იარაღი

24 ეხპანური წვეღელთა ცეკვა

25 ჭიდაობის სახეობა

26 მხელარ-თითეარი

27 კრილობა

28 კრება ძვ. საბერძ-ნეთში

29 სახობო ლექსი

30 ქარისგან მოტანილი სილის ბორცვი

31 სააღდგო-მო ნამცხვარი

32 ჩრდილ-ოატლან-ტიკური ალიანსი

33 ძლიერი, შეუპოვარ-ი

34 ჩაცმა-ღანურ-გას გაღაფ-ოლილი მამაკაცი

35 ეირაფის იშვიათი სახეობა

36 პარიკმახ-ერი

37 სუფრის ხელმძღვ-ანელი

38 ბიბლიის ათი მცნება

39 ზანღუკი

40 ... შერფი

41 ტულ-ტურის ღაქვეთე-ბა

42 ღორბ-ის ჯოჯი

43 თოფის სამიზნე

44 ალბანე-ფიფის ეფეფიქი

45 შერეულ-თა მებსახე-ლი

46 პერსონ-ალური შეცდომა კალა-ბურთში

47 საფოს-ტო ნიშანი

48 ბარათმ-ვილის ერთ-ერთი ლექსი

49 საზოგა-დოების ეკონომიკური წვობა

50 ერთ-ე-ვარი ნარკოტი-კი

51 გემის მზარეული

52 კვირის ღრე

53 გამომ-ნიჭი

54 ქუნების ბეჭადი

55 პარკოსი მცენარე

56 საბერძნე-თის დელაქლაქი

57 მინერ-ალური მტკიცე-სტრუქტუ-რა

58 მტკიცე-სტრუქტუ-რა

59 ნაბიჯი ბალეტში

60 ზრდი-ლობიანი მიმართვა იპონიაში

61 ორცი-ლიანი-ბა ან თრქმრი-ანობა

62 ბრედ ...

63 ქალაქი ფრანგეთ-ში

64 შხამი-ანი გველი

წინა სკანოვრდის პასუხები: 1. ტრიბუნა; 2. ქირომანტიკა; 3. ბატალიონი; 4. ულისე; 5. აკინი; 6. ტროტილი; 7. ლონდონი; 8. თინა; 9. ნადირაშვილი; 10. ბიზონი; 11. ნაბათი; 12. მასონი; 13. იგუნა; 14. დიკონი; 15. ალენი; 16. ჩირი; 17. ოპაკი; 18. ინდივიდი; 19. მადია; 20. ტოტი; 21. ბანანი; 22. კახინი; 23. კიურე; 24. პაროლი; 25. ლავა; 26. დაიმი; 27. ბრასლეთი; 28. შივა; 29. სარდინია; 30. ვანდალი; 31. ფსადი; 32. როსი; 33. მარალი; 34. სიონი; 35. ბალადა; 36. აიდა; 37. ტენორო; 38. რანდა; 39. ბაბილონი; 40. რინა; 41. ლიტრი; 42. სენერი; 43. ოლუ; 44. გნუ; 45. რაცია; 46. დილოგი; 47. ლიმა; 48. განა; 49. ცედრა; 50. ზაქი; 51. აბე; 52. შუ; 53. ეირი; 54. დრო; 55. ჯვარი; 56. იშტა; 57. მთვარე; 58. რთელი; 59. რომი; 60. ლიბერი; 61. მენი; 62. რემა; 63. ბორჯომი; 64. მანგანუმი; 65. სიდრი; 66. ატოლი.

1. ტიტანიკი; 2. ჩარლის ანგელოზები; 3. ტროა; 4. ჯამუსთა თამაშები.

პასუხები მოცემულია სკანოვრდში მითითებული ნუმერაციის მიხედვით, ქვედა ხაზზე მოცემულია ფოტოების პასუხები

მედიცინა

ზაკითხვა აქიხს

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი წერილი მოდის, რისთვისაც უღრმეს მადლობას მოგახსენებთ — ჩვენი რუბრიკის და მთლიანად გაზეთის მასულდგმულელები ხომ თქვენი გამოსმაურება და თანადგომაა. რაც შეეხება თქვენს შეკითხვებს, გვერდზე, თითოეულ მათგანს დიდი გულისყურით ვეცნობით და მასზე პასუხს უსათუოდ მიიღებთ, მაგრამ რადგან შეკითხვების რიცხვი საკმაოდ დიდია, ნუ დაგვემდურებით, თუ პასუხის ლოდინი გინევთ.

რა განსხვავებაა ვენების ვარიკოზულ გაგანგრეობასა და თრომბოფლებიტს შორის?

ერთგული მკითხველი
ვარიკოზა და თრომბოფლებიტს შორის პრინციპული განსხვავებაა. ვარიკოზული გაგანგრეობა ფეხების კანქვეშა ვენების დაავადებაა, რომლის დროსაც დაზიანებული ვენა გაფართოებას იწყებს და მისი კედლები იმდენად თხელდება, რომ მცირე ტრავმამაც კი შეიძლება სისხლდენა გამოიწვიოს.

თრომბოფლებიტი უფურადღებოდ დატოვებული ვარიკოზული დაავადების გართულება გახლავთ. ვენის კედლებში ვითარდება ანთება და წარმოიქმნება თრომბები. თრომბოფლებიტს ყოველთვის თან სდევს ტემპერატურის მცირე მატება (37,5°-მდე), ვენის გასწვრივ კანის განთოლება და ტკივილი, შემდგომ კი შეშუპდება. თრომბი იმითაა საშიში, რომ ნებისმიერ დროს შეიძლება მოწყდეს და დეცოს სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან სისხლძარღვს.

მაქეს ნალვლის ბუშტის ქრონიკული ანთება. ექოსკოპური გამოკვლევისას კენჭები აღმოაჩნდა. ექიმმა მითხრა, ოპერაცია გესაჭიროებაო. გამიჯონია, რომ არსებობს კენჭების სხვადასხვა მეთოდი. რა შემთხვევაშია შესაძლებელი ამ მეთოდის გამოყენება?

პატყისცემით ა. ლაბაძე
ნალვლის ბუშტის ამოკვეთის საკითხი მაშინ ისმება, როცა ქრონიკული პათოლოგიის შედეგად ბუშტის კედლები მეტისმეტად სქელდება, ხდება მისი დილატირება (გაფართოება) და ბუშტი ნალვლის რუხერფურის ფუნქციას კარგავს, სანალვლე გზებში ვითარდება შეგუბებითი პროცესები, რაც ნალვლეკენჭოვან დაავადებას კიდევ უფრო აღრმავებს და ართულებს. სხივებით ნალვლის კენჭების დამლა ყოველთვის არ შეიძლება. ამისთვის მნიშვნელოვანია აქვს კენჭის შემადგენლობა და ზომის. დიდი ზომის კენჭის დამლას შეიძლება წარმოიქმნას ნამსხრევები, რომლებიც სანალვლე გზებში გადავა და სანალვლე სადინარებს დაეცობა, რასაც მექანიკური სიყვილის განვითარება მოჰყვება. ეს კი გადაუდებელ ოპერაციას საჭიროებს, თუმცა ასეთ მდგომარეობაში ქირურგიული ჩარევა გარკვეულწილად სარისკოა, ამიტომ უკეთესი იქნება, თავიდანვე გვემურო ოპერაცია ჩატარდეს. თუმცა ეს იმას არ ნიშნავს, რომ როცა სხივური თერაპიით შეიძლება პრობლემის გადაჭრა, მაინცდამაინც ოპერაცია გავიკეთოთ.

ვარ 29 წლის ქალიშვილი. გადატანილი მაქეს ლიმფური ჯირკვლების ტუმბერკულოზი. მანუხებს ქალისშიდა წნევა. მექნება თუ არა რაიმე გართულება ორსულობის ან მშობიარობის დროს?

ლალი მ.
თუ მკურნალობის შედეგად მოხდა ტუმბერკულოზური პროცესის კუპირება, მაშინ იგი ორსულობისა და მშობიარობის მიმდინარეობას ხელს არ შეუშლის. მომატებული ქალისშიდა წნევა მშობიარობის დროს ზოგიერთ პრობლემას მართლაც ქმნის, თუმცა მდგომარეობა გამოუვალი არც ამ შემთხვევაში გახლავთ.

გირჩევთ, დაორსულებამდე ჩაიტაროთ საჭირო გამოკვლევები და გაიაროთ კონსულტაცია გინეკოლოგთან, რომელიც ინდივიდუალური მონაცემების საფუძველზე განსაზღვრავს თქვენი ორსულობა-მშობიარობის შესაძლებლობას.

ვარ წვევანი და მაქეს მალალი ქოლესტერინი. ექიმმა დამინა ასპირინი, მაგრამ კუჭს მატკივებს და მწვავს. რა შეიძლება მივიღო მის ნაცვლად?

კონსტანტინე გოგავა
ჰიპერტონიული დაავადების დროს საჭიროა სისხლის რეოლოგიური თვისებების კონტროლი, რათა არ განვითარდეს თრომბოემბოლია და დაავადება არ გართულდეს. ასეთი გართულებების (ინსულტის, ინფარქტის) განვითარებას ხელს უწყობს ცხიმოვანი ცვლის დარღვევა — ჰიპერქოლესტერინემია (სისხლში ქოლესტერინის დონის მატება). ამიტომ კარგი იქნება, თუ პროფილაქტიკურ ღონისძიებებს ჩაიტარებთ. პროფილაქტიკა გულისხმობს ჰიპოტენზიურ (წნევის დამწვე) თერაპიას, სტატინების მიღებას (ქოლესტერინის დონის მოსაზღვრებლად) და სისხლის შედეგების ფუნქციის მონიტორინგს — ამ მიზნით ნიშნავენ ასპირინს, რომელიც სისხლძარღვებში თრომბინარეგულაციის საშუალებას აქვითებს. ასპირინი მართლაც აზიანებს კუჭის ლორწოვან გარსს და ზოგიერთ შემთხვევაში წყლულსაც კი აჩენს. ამიტომ მისი მიღებისას სიფრთხილეა საჭირო — პრეპარატი უნდა მიიღოთ მხოლოდ და მხოლოდ ჭამის შემდეგ, დაყოლოთ ბევრი წყალი (უმჯობესია რძე). ამის მიუხედავად თუ კუჭის არემი წვის შეგრძნება მაინც გაქვთ, ხოლო ასპირინის მიღება აუცილებელია, მოგიწევთ, წამლის დაღვევამდე კუჭის ლორწოვანის დამცავი საშუალებების მიღება. ასეთ პრეპარატს ექიმი შეგიჩვენებთ.

კარაბადინი

ახალგაზრდაობაში ძალიან მანუხებდა კუჭი. გამოკვლევისას დამიდგინეს გასტრიტი დაქვეითებული მჟავანობით. მხოლოდ მცენარეული საშუალებებით ვეკურნალობდი: ვაგროვები მრავალძარღვას ფოთლებს და მელისკუდას ვვაილებს, ვაზობიდი მზეზე შემდეგ ამ მცენარეთა ნარევის ნაყენს ვხარხარავდი. ნაყენს მოზაადების წესი ასეთია: 0,5 ჭიქა მდულარე წყალი დაასხით 1 ჩკ მცენარეთა ნარევი, ნაშაადუღეთ და დადგით თავდასურული. 30 წუთის შემდეგ გადაწურეთ და მიიღეთ ერთ დაღვევაზე ჩაის მაგივრად. ასე ვაკეთებდი 2-3 წლის განმავლობაში. ახლა 65 წლის ვარ და კუჭი სად მაქეს, არ ვიცი. მინდა ჩემი გამოცდილება თქვენც გაგიზაროთ.

ოლია კალანდარიშვილი
მედიკოსი კომპონენტს — მრავალძარღვასა და მელისკუდას შეიცავს. მრავალძარღვას შემადგენლობაში შედის დიდი რაოდენობით ლორწო, ცხიმოვანი მჟავა, ცილები, მინერალური მარილები და გლიკოზიდები. მცენარეულ საშუალოდ ეფექტიანია კუჭ-ნაწლავის პათოლოგიების დროს. გამოიყენება ჰიპოაკიდური და ანაკიდური (დაბალი მჟავიანობით მიმდინარე) გასტრიტების, ქრონიკული კოლიტების, აგრეთვე წყლულების სამკურნალოდ (თუ მჟავიანობა არ არის მომატებული). ახალგაზრდა ბალახის წვენი ანტიბიოტიკებთან და სულფანილამიდებთან ერთად დიზენტერიის დროსაც იხმარება.

მელისკუდაც მდიდარია ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებებით: ალკალოიდებით, ეთერზეთებით, გლიკოზიდებით, ამინომჟავებით, ორგანული მჟავებით, კაროტინით, ვიტამინით, ასკორბინის მჟავით. ამიტომაც აქვს მრავალმხრივი ფარმაცოლოგიური ეფექტი. მას ახასიათებს სპაზმოლიზური მოქმედება ნაწლავის, საშარდე და სანალვლე გზების გულვ კუნთებზე. შესაბამისად, არის ნალვლმდენი, შარდმდენი, ტკივილგამაყუჩებელი საშუალება. მცენარეს აქვს აგრეთვე ანტიანთებითი, ბაქტერიციდული, ანტიალერგიული და ჭრილობის შემახორცხელი თვისებები.

მელისკუდას ნაყენი ზრდის სისხლის შემდეგებლობის უნარს — მოქმედებს ჰემოკოაგულაციურ პროცესებზე და აქვს სისხლდენის შემამკრებელი მოქმედება. მცენარე გამოიყენება დაბალი მჟავიანობით მიმდინარე გასტრიტის, წყლულოვანი დაავადების, საზმური კოლიტის, მეტეორიზმის და ბუასილის დროს.

ამდენად, მკითხველის მიერ მონოდეტული რეცეპტი, კუჭის დაბალი მჟავიანობით მიმდინარე გასტრიტის დროს, მართლაც ეფექტიანი იქნება.

მოამზადა თამარ მამაცაშვილმა

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი შეკითხვა მოდის. ყველა მათგანს ჩვენი რუბრიკა ვერ დაიტევს. ამიტომ გადაწყვიტეთ ზოგიერთზე პასუხი „კვირის პალიტიკის“ დამატებაში — სამედიცინო ჟურნალ „ოჯახის მკურნალობა“ მოგანდობთ. უფრო მეტი უკვე შეიძინა უამრავი მკითხველი და საკმაოდ ფართო გამოხმაურებას სთავაზობდა. გავითვალისწინეთ მკითხველის ინტერესები და უფრო მრავალფეროვანი ინფორმაციის მიწოდების მიზნით ჟურნალის მოცულობა გავზარდეთ — ახლა იგი 60-გვერდიანია.

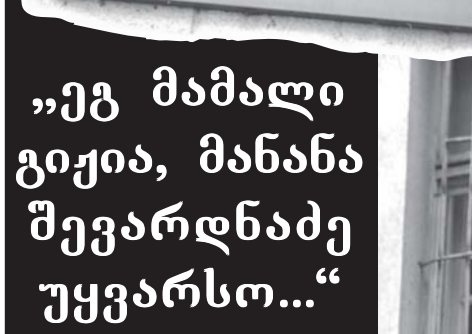
მას შემდეგ, რაც თბილისის ყოფილმა პროკურორმა ვალერი გრიგალაშვილმა ფსიქიატრიული ექსპერტიზის გაყალბების ფაქტზე თერთმეტი დამოუკიდებელი ექსპერტ-ფსიქიატრის მიმართ სისხლის სამართლის საქმე აღძრა, ზუსტად ექვსი თვე გავიდა. თერთმეტი ფსიქიატრის ბრალეულობის საკითხი ჯერ კიდევ ბუნდოვანია. გამოძიების ინტერესებიდან გამომდინარე, ქალაქის საგამომიბეო სამსახურში ფსიქიატრების საქმეზე საუბარი არ სურთ. სამაგიეროდ, უკვე გავრცელდა ინფორმაცია, რომ სისხლის სამართლის საქმეს მალე შეწყვეტენ.

ატეხილმა აჟიოტაჟმა ჯერჯერობით მხოლოდ ის შედეგი გამოიღო, რომ კორუფციასა და გაყალბებაში ეჭვმიტანილი ექსპერტ-ფსიქიატრის სამსახურებიდან დაითხოვეს. საკუთარი განცხადების საფუძველზე დატოვა თანამდებობა ქართული ექსპერტ-ფსიქიატრიის მამამთავარმა აბელ მამარდაშვილ-

ქართული ფსიქიატრიული ექსპერტიზის „მარგალიტები“

ზაბდი №1
ვინმე დიასამიძე 1996 წელს მკვლელობისა და ცეცხლსასროლი იარაღის უკანონო შენახვა-ტარების ბრალდებით მესხეთ საპრობოლიტო მოათავსეს. ატარებდა დანას, რომლითაც ემუქრებოდა პატიმრებს. გამოძიების მსვლელობისას „შეამჩნიეს“, რომ დიასამიძე აგრესიული იყო, ჰქონდა ჰალუცინაციები. ამიტომ იგი პატიმართა სამკურნალო დაწესებულებაში მოათავსეს. 2000 წლის 31 მაისს ჩატარდა ამბულატორიული სასამართლო-ფსიქიატრიული ექსპერტიზა. ექსპერტების: მამარდაშვილის, სურგულაძისა და ხარეზავას დასკვნით, დიასამიძე დანის ტარებისა და შენახვისთვის შეურაცხადად ჩაითვალა. ექსპერტების აზრით, დიასამიძე საჭიროებდა იძულებით მკურნალობას ფოთის მკაცრი მეთვალყურეო-

„პაპალი“ ბიუჯეტი და დიპლომატი „პეკილი“ ქართულ ფსიქიატრიაში

„ეგ მამალი გიყია, მანანა შევარდნაძე უყვარსო...“

მაც. „ალტერნატიული ექსპერტიზის ჩატარებას (რომელმაც 11 ექსპერტ-ფსიქიატრის ბრალეულობის საკითხი საბოლოოდ უნდა გადაწყვიტოს) ექვს თვეზე მეტია, არ დაადა საშველი. პროკურატურაში დღესაც ამ დასკვნას ელოდებიან(?)“. უკანასკნელი სამი წლის განმავლობაში განსაკუთრებით მძიმე კატეგორიის საქმეებზე შეუ-

ბის ფსიქიატრიულ კლინიკაში. ექსპერტ-ფსიქიატრების დასკვნის საფუძველზე, 2000 წლის 14 ივნისს კრწანისი-მთაწმინდის სასამართლომ დიასამიძე ქუტირის გაძლიერებული რეჟიმის ფსიქიატრიულ საავადმყოფოში გაამწესა. ორი დღის შემდეგ, 2000 წლის 16 ივნისს, საავადმყოფოს მენეჯერსონამა და განყოფილების გამგემ „პაციენტი“ შინ, ბათუმში გაუშვეს(?) აქ დიასამიძე ერთ-ერთ რესტორანში ქვიფისას მოკლულის მამა შეამჩნია და ეს ფაქტი გახმაურდა. პასუხად, 2000 წლის 20 ივნისს სასამართლომ მიიღო გადაწყვეტილება დიასამიძის ფოთის მკაცრი რეჟიმის ფსიქიატრიულ საავადმყოფოში გადაყვანის შესახებ. დიასამიძე ქუტირის საავადმყოფოში ბადრავს ფოთში უნდა გადაეყვანა. ფსიქიატრების თხოვნით, საავადმყოფოში დაბრუნებულა დიასამიძემ გადაყვანის დროს ბადრავს სროლა აუტყბა, რომლის დროსაც დაიღუპა პოლიციის თანამშრომელი, ორი შვილის მამა რ. კინწურაშვილი. დიასამიძეს ხელმოწერა ჩატარდა სტაციონარული სასამართლო-ფსიქიატრიული ექსპერტიზა, რომელმაც დაასკვნა, რომ იგი ქრონიკული ფსიქიკური ავადმყოფობით, — ფსიქიკის დროებითი ამოღობობითა და ჭკუასუსტობით დაავადებული არ ყოფილი(?)

საინტერესოა, რომ დიასამიძის ფსიქიკური მდგომარეობის შესახებ ურთიერთგამომრიცხავი ცნობები სამი კვირის შუალედით გაიცა. დიასამიძე მესხეთე საპრობოლიტო დაბრუნდეს. მოგვიანებით, ციხის თანამშრომლებმა იგი საკანში თავმოყრილი იპოვეს.

ზაბდი №2

მოქალაქე გ. ტ-მემ ეღუარდ შევარდნაძის ქალიშვილი მანანა შევარდნაძე მოსკოვში გაიწვო და დაუმეგობრდა. როცა შევარდნაძეები საქართველოში დაბრუნდნენ, მან მანანა შევარდნაძის ნახვა მოისურვა და თავიგულით მას კრწანისის რუხიდენციაში მიავიჭა. დაცვამ მანანა შევარდნაძისთან იგი არ შეუშვა, რის გამოც გტს-ს დაცვის წევრებთან ჩხუბი მოუვიდა. ტ-მე სასტიკად სცემეს, მალე კი ექსპერტ-ფსიქიატრებმა მას შეურაცხადობა დაუდგინეს.

თეიმურაზ კობახიძე, ექსპერტიზის დეპარტამენტის სამედიცინო და სოციალური ექსპერტიზის პოლიტიკის სამმართველოს ყოფილი უფროსი: „დევინარე თემურ სილაგაძე (ექსპერტ-ფსიქიატრი) და ვკითხე: გააგებინეთ, ტ-მეს სიგიჟე რა კრიტერიუმით დაუდგინეთ-მეთქი. მითხრა: ოო, ეგ მამალი გიყია, მანანა შევარდნაძე უყვარსო... გადავირიე კაცი, სიყვარული თუ სიგიჟის მამყენებელი იყო, არ მეგონა. ბოლოს სილაგაძე გამოტყდა, რომ დავწერო ტ-მე ნორმალურია, სამსახურიდან მომხსნიან.“

ზაბდი №3

გ. ც. წლების განმავლობაში მუშობდა გოგებაშვილის სახელობის თელავის პედაგოგიური ინსტიტუტში. 1991 წელს ჩამოაყალიბა დამოუკიდებელი უმაღლესი სასწავლებელი „ახეთი“ და მისი რექტორიც გახდა.

ცხოვრებისეული კურიოზები

1. თურქული „ხირაქლემა“

70-იანი წლების ბოლოს, ზესტაფონის მეფრინველობის ფაბრიკაში თურქეთიდან შემოტანილი 50 000 ცალი კვერცხი ჩაიდო გამოსაწვად.

გამოჩევა რომ დაინყო, ფაბრიკის ბუღალტერმა ამირან ნაქაძემ, — რომელსაც მთელი რაიონი იცნობს როგორც ენაკვიმასა და ლაზღანდარობის მოყვარულს, — ფაბრიკის დირექტორს, ნოდარ ედიბერიძეს კაბინეტში უცნაური „არსება“ შეუყვანა:

— ა, ბატონო ნოდარ, თურქული კვერცხიდან იჩეკებიან ასეთები!

მაგიდაზე მახინჯი, დიდთავა წინილი საცოდავად წინევივდა.

დირექტორს ელდა ეცა:

— რა არის ეს? რისი კვერცხი შემოგვატყუეს აფერისიტებმა? ახლავ დედაჩემი ყველას!

დირექტორის კაბინეტში თითქმის მთელი ფაბრიკის ტექნერსონალი შეიკრიბა. ატრი-ალბენ აქეთ-იქით უსუსურ არსებას და იჩეკნ მხრებს... რომელიღაცამ გამადიდებელი შუშაც კი მოიტანა და ახლა ამ შუშით უვლიან გარშემო.

— შეიძლება სირაქლემა... თურქეთში არის ასეთი სირაქლემა... — ისევ ამირან ნაქაძემ შეაშველა „ვერსია“.

დიდი ჯახირის შემდეგ, ძლივს მისვდნენ ამირანის მზაკვრობას: სამსახურში მომავალს გზაში ბუდიდან გადმოვარდნილი ჭოტის ბახალა უნახავს და თურქე ის მოუყვანია დირექტორის კაბინეტში.

დემურ ცერცვაძე, ზესტაფონი

2. მეორე იქნებაო!..

თიანეთის ტყეში არაქათამ ფეხი გაიჭრა. სახლში დაბრუნებულმა ცოლს შესჩივლა, დღეს შეშის ჭრიტაც დავიღალე და ფეხიც გავიჭერი ცულითო... ცოლმა, აბა, მანვე-ნეო და წინდა გაახდევინა. ხან აქეთ უტრიალა, ხან იქით, მაგრამ ჭრილობა ვერ უშოვია!

— ქალო, რით ვერ მისვდი, მეორე ფეხი იქნებაო!.. — გაუბრაზდა ცოლს.

ლიანა მარსაგიშვილი, თიანეთი

3. „მელია და მეელი“ ნარჩეში

არაერთი ზღაპრის გმირია მელია, რომელიც ჩვეული მოხერხებულობით აოგნებს მასზე ბევრად ძლიერ მგელს.

დაახლოებით ასეთი შედარება შეიძლება ჩემს ნათესავეებზე, ბოჩია საჯაიასა და გივი ალანიაზე, რომელთაც ასეთი რამ შეემთხვათ:

სოფელში, ბოჩიასთან ქეიფობენ ორივენი. ბოჩია მთელი სერიოზულობით ეუბნება გივის: — ხომ ხედავ, მე შენზე რამდენად პატარა ვარ, მაგრამ აი, იმ ბოძს, რომლის თავზეც ბეტონის ჩასასხმელი კარკასებია (სახლის ზედა

სართულის დასაშენებლად გაემზადებინათ), თავით დავებტყვი და გამოვადრობო.

ამის თქმა იყო და გაიქცა. ბოჩი ძირს დავარდა, ბოჩია კი სალ-სალამათი დარჩა. გივი გაოგნდა, თუმცა ცდილობდა, არ შეემჩნია. არადა, თავს „დამარცხებულად“ გრძნობდა. მასპინძელმა გივის თავისი ძალის დემონსტრირების საშუალება მისცა — მომდევნო ბოძი შესთავაზა, რომელიც ასევე მომდევნო კარკასს ედგა ბურჯად.

გივიმ გასაშხნეველად (ბოჩიას რჩევით) ნახევარლიტრიანი ბოკალით სავსე ღვინო მოიყუდა და ბოლომდე გამოცალა, ხოლო შემდეგ სტარტი დაახლოებით 20 მეტრიდან აიღო, გამორბენით პირდაპირ... თავი ატაკა რკინის ბოძს და იქვე გონწასული გაიშხლართა. ბოჩიამ სასწრაფოდ დაასხა ერთი ვედრო წყალი და დანანებით გადახედა ბოძს, რომელიც „ამაყად“ იდგა თავის ადგილას.

როცა გივი გონს მოვიდა, ბოჩიას გაოგნებულმა ჰკითხა: — ეგ როგორ მოხდა, კაცო, ბოძი შენ გამოაძრე, მე კი ვერა!

— მაგას მულამი უნდა! — მშვიდად მიუგო ბოჩიამ.

„მულამი“ ის იყო, რომ ბოძი, რომელსაც გივი ვერ მოერია, ბოჩიას წინადლით ჩაუბეტონებია!

გია ალანია, ზესტაფონი

ყურადღება! ეუჩიოზების ეონ ეუხისი

„ქვირის პალიტრა“ მკითხველის პრემია კურიოზების გვერდისთვისაც დააწესა. კონკურსში მონაწილეობის მისაღებად აუტორებმა უნდა გამოგზავნონ რედაქციაში კურიოზები, ახალი სასაცილო ამბები, ანეკდოტები. საუკეთესოები გამოქვეყნდება.

მიანიჭეთ პრემია საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ავტორს. თუ რომელიმე კურიოზმა ან ანეკდოტმა თქვენი მოწონება დაიმსახურა (ყველაზე მეტად), აღნიშნეთ მისი ნომერი ქვეთარში და გამოგვიგზავნეთ. თქვენი ხმა არ დაიკარგება და თვის ბოლოს გადაწყვეტს გამარჯვებულის ვინაობას.

ხმები დაითვლება და თვის განმავლობაში ყველაზე მეტი ხმის მფლობელი კურიოზის/ანეკდოტის ავტორი მიიღებს პრემიალურ — 50 ლარს, მომდევნო — 30-ს, ადგილზე გასული ავტორი კი — 20 ლარს.

ეს ქვეთარი „ქვირის პალიტრის“ („სიტყვა და საქმის“) საფოსტო ყუთში უნდა მოათავსოთ რაიონებში ოთხშაბათის, 10 ნოემბრის 11 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 11 ნოემბრის 13 საათამდე.

კურიოზების კონკურსი

საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ნომერი _____

თქვენი სახელი, გვარი _____

ქვირის პალიტრა №45

4. ხიციების ხაგი

ერთი ძველი მეგობარი მყავს, ამირანი, ზემო იმერეთის ერთ-ერთი სოფლიდან. ამავე სოფლის დასაწყისში გათხოვილია მისი ბიძამ-ვილი, სასმელზე შეყვარებულ კაცზე. ასე რომ, როცა ამირანი ქალაქიდან სოფელში ჩადიოდა, მის ჭიშკართან უნდა აევიღო. ერთ შაბათ დილით, ბიძამ-ვილის ჭიშკართან ავიღისას სიძემ მიაძახა:

— რა უნდა გააკეთო, მოხმარება ხო არ გინდაო. ჰოდა, ეს ჩემი მეგობარი ისეთი ალალი კაცია, პირდაპირ უთხრა: — ღვინო მაქვს გადასალეპო.

... ჭურის თავი ნესიერად არ ჰქონდა მოხდილი, რომ სიძე უკვე მარანში იყო. ამირანმა, როგორც იმერეთში იცინა, ჭურვიდან ხაბით ღვინო ამოიღო და ის იყო, ჭიქაში უნდა ჩაესხა და მიენოდებინა, რომ ბიძამ-ვილის ქმარმა მიაძახა: — არ დამლუპო, მაგამი არ ჩამისხაო და იქვე მარნის თაროზე „დეკორატიული მიზნით“ გამოფენილ 2-ლიტრიან თხის თასზე მიუთითა: — თუ ძმა ხარ, იმაში ჩამისხი, ცოლს შეპირდი, ერთის მეტს არ დავლევო!..

ვიტალი თვალაბეიშვილი, თბილისი

5. ტახტზე წამოგორბული კახელი მიტუა მსოფლიო ჩემპიონატს უყურებს ყინულზე ფიგურულ ციგურაობაში.

ტელეწამყვანმა რუსულად გამოაცხადა, რომ თავისუფალი (პროიზვოლ-ნაია) პროგრამით გამოდის კანადელი მოციგურავეო. ევრანზე გამოჩნდა ანგელოზივით ლამაზი, ნახევრად შიშველი ქალიშვილი.

— ერთი, ე გოგო მამცა ახლა ამ ტახტზე თავისი „პროიზვოლნი“ პროგრამითა!.. — ინატრა მიტუამ.

იქვე გვერდით, მარო დგას.

— ე-ე-ე, მუხი კი დაგაყარე მაგ გასივებულ თავზედა! მითომ „აბუზატელნი“ შესრულებულნი გაქვს და ახლა „პროიზვოლნი“ მოგინდა, არა?!

იურა ცუცქერიძე, თბილისი

6. მიხომ დააცემინა.

— ათასი დოლარი! — მიაძახა მარომ.

— რას ძუნწობ, დედაკაცო! მილიონი მაინც გეტქვა!

— აბა, რას ამბობ, კაცო, მაგდენ ფულს დათვლი არ უნდა?!

— იი, პირდაპირ ბანკში შევიტანდი!..

გივი ბარბაქაძე, ხაშური

7. სვანს ცოლი თავს აბანინებდა. წყალი ცხელი მოუვიდა. გაგიჟდა სვანი, — რას მიშვრები, ქალო, აქ რომ არ ვყოფილიყავი, თავს დამინვაავდი!

ლ.მ., თბილისი

8. მიხომ მივიდა მეზობლის ქალთან.

— ქვაბი მათხოვე, თინა!

— ვაიმე, მიხომ, გათხოვდები მაგრამა, ყურები არა აქვს!

— ქალო, განა ზღაპრები უნდა მოვუყვე, რად უნდა ყურები ქვაბსა?!

„თიანეთელი“

ნათია დანელიას მონატრება
ჩვენი ლამაზი დიკო! რომელი ცრემლიანი, ტკივილიანი და გვიანდელი შვილი გააძაგებდა...

საფლავიანი მოიყარა თავი. გაჯკერო, იმედანი, ცხვასასეთის თავგამბებელი და უაღალო იყავი. უსამლოდ გვანატრე...

რატომ მოკვდი შენ ცხრა დღე-მამიშვილიან ოჯახს? შენ ხომ ძალიან გვიყვარდი... რატომ არ შეპირდი შენი მიზნები შვილებს? უმჯობეს არ იქნებოდა...

დღემინ ნათელიამ გამოყოფილი ორივე დედა და დისშვილი იპარადი იყოს დაფარული თქვენი საფლავები.

გიორგი ციკლიაშვილის ორი წლის მონატრება
გია, შენზე ცრემლბარბულებს ხშირად ეხვევა დედის შენსად, არ მინახავს შენ ტრიული და ცრემლის ღერა ამისთანა...

ზურაბ ცერცვაძის გახსენება
40 დღე გავიდა იმის შემდეგ, რაც ჩვენთან აღარ ხარ. ძალიან ძლიერ ჩემთვის შენი წარსული გახსენება, ზურაბ შენ სიყვარულს წინ თქვი, - იმედიანი დღე-მადღე, თბილისში ვიკისოფრე და საძვრე...

მონატრებულ მამას და მეუღლეს რომან კუჭუბუძეს!
...სიყვარული უმშინო ცრემლიანი მონატრებად ათვის შენი ნაფრეს ოჯახს. 11 წელია, უსახლკაროდ გვეტრები, მამა... გაჯკერო ნათელიანი ვაწულებ შენი ცხოვრების გზა ვაჭყლებ უფლებას, თამაშად ვიქცეო; ჩვენი სამაგი მამა ხარ...

ნანული გოგოლაძის მონატრება
7 წელია, შენი სიცოცხლე შემოვლომის ფილილებით ვაფრინდ და მარად-ისობაში ვადაიანცვლა. 1 ნოემბერს შენი დაბადების დღეა - ძალიან გვეტრები, ძალიან დაჯდვი შენი მეგობრებს, საიუ-სავებს, სკოლას. შენი სურათი დღესაც კვლავ შენი კანონიერი, რაც დრო გადის, ტკივილი უფრო გვიძაბვება.

გიორგი ციკლიაშვილის გახსენება
13 ნოემბერი შენი დაბადების დღეა. გილოცავ, ჩემი ძვირფასო დედა. 6 წელია, უმჯობეს ვხვდები ამ დღეს. რა სიყვარული და ტკივილიანი უმშინოა. საიუკრად თბილი, მოწყალე და სხვათა შემზარდე იყავი. მთელი შენი ცხოვრება შენ შემოპირე ჩვენ მარტივ დედა-შვილი...

დათო ნიკოლაურის გახსენება
ერთი წელი გავიდა, რაც მთავარზე ჩვენი შვილი. ერთთვის ჩვენა აფრინდა, ჩვენი თვის სიკეთის ტრიალი ადამიანა. ამბობენ, დრო ცვლის ადამიანს. ტკივილი ყოფილა. ერთი აწიწებელი ის ტკივილი, რაც უმშინოდ მოვიტანა. დაბადების დღე მეგობრებს და ახლობლებს აღვინიშნავ. ცვლიდა შენი...

ავთანდილ კაცარავას მონატრება
ტკივილიანმა ერთმა წელმა უკვე გაიზარდა, ავთანდილ კაცარავა. რატომ დატოვე შენი უსამლო ცხოვრება და გვიანდელი შვილებს მისი სიყვარული და უაღალო თანხა დაუტოვე...

დათო ბურჯიაშვილის
10 თებერვლს 27 წელი შეგისრულდა. შენი დაბადების დღე საუკუნეთა ადრინდელი, ჩემი საყვარელი. ახლა კი, 8 ნოემბერს ჩვენი ქორწინების 8 წლისთავია. შენ კი როგორ მიმტოვე...

გია ტალიაშვილის (ტყარასანი) მონატრება
სახლეოთი სიციხეებზე უტბესი და ხიბლიანი სიკვდილები შენთან შესაძლო 7 ნოემბერი - შენი დაბადების დღე მიღის. 38 წლის უნდა გახდებოდეთ, რომ არ ყოფილიყო ავადმოსხრებული 28 სექტემბერი.

ნათია დანელიას მონატრება
რატომ მოკვდი შენ ცხრა დღე-მამიშვილიან ოჯახს? შენ ხომ ძალიან გვიყვარდი... რატომ არ შეპირდი შენი მიზნები შვილებს? უმჯობეს არ იქნებოდა...

მონატრებულ მამას და მეუღლეს რომან კუჭუბუძეს!
...სიყვარული უმშინო ცრემლიანი მონატრებად ათვის შენი ნაფრეს ოჯახს. 11 წელია, უსახლკაროდ გვეტრები, მამა... გაჯკერო ნათელიანი ვაწულებ შენი ცხოვრების გზა ვაჭყლებ უფლებას, თამაშად ვიქცეო; ჩვენი სამაგი მამა ხარ...

ნანული გოგოლაძის მონატრება
7 წელია, შენი სიცოცხლე შემოვლომის ფილილებით ვაფრინდ და მარად-ისობაში ვადაიანცვლა. 1 ნოემბერს შენი დაბადების დღეა - ძალიან გვეტრები, ძალიან დაჯდვი შენი მეგობრებს, საიუ-სავებს, სკოლას. შენი სურათი დღესაც კვლავ შენი კანონიერი, რაც დრო გადის, ტკივილი უფრო გვიძაბვება.

დათო ნიკოლაურის გახსენება
ერთი წელი გავიდა, რაც მთავარზე ჩვენი შვილი. ერთთვის ჩვენა აფრინდა, ჩვენი თვის სიკეთის ტრიალი ადამიანა. ამბობენ, დრო ცვლის ადამიანს. ტკივილი ყოფილა. ერთი აწიწებელი ის ტკივილი, რაც უმშინოდ მოვიტანა. დაბადების დღე მეგობრებს და ახლობლებს აღვინიშნავ. ცვლიდა შენი...

დათო ნიკოლაურის გახსენება
ერთი წელი გავიდა, რაც მთავარზე ჩვენი შვილი. ერთთვის ჩვენა აფრინდა, ჩვენი თვის სიკეთის ტრიალი ადამიანა. ამბობენ, დრო ცვლის ადამიანს. ტკივილი ყოფილა. ერთი აწიწებელი ის ტკივილი, რაც უმშინოდ მოვიტანა. დაბადების დღე მეგობრებს და ახლობლებს აღვინიშნავ. ცვლიდა შენი...

თამუნა და თიკო ლომინაძეების მონატრება
ჩემი საყვარელი შვილი-თამუნა, მერვედ მოვიდა გულსახიანი, ტკივილიანი, ცრემლიანი თქვენი დაბადების დღე თქვენ ხომ ეს დღე ძალიან გვიყვარდა. ჩვენ კი ისე დაგვყარა...

თიკოსა და თამუნას ხსენება
ჩვენი ლამაზი თიკო და თამა, ისევ მოვიდა 12 ნოემბერი, თქვენი დაბადების დღე რომელიც ასე ძალიან გვიყვარდა. გილოცავ ზეკურ სისუვენელმა დღებით ერთად გავიწინად...

ნატო შიშინაშვილის აღდგაშვილის მონატრება
ჩვენი პირველი დიდი ხიბლიანი და ტკივილიანი პირველი გვიყვარდა შენი დაბადების დღეს 9 ნოემბერს შენი საფლავიანი მონატრება შენ გულსახიანი და სიყვარულიანი მონატრება შენი ლამაზი სახე დაღვრე...

ნატო შიშინაშვილის აღდგაშვილის მონატრება
ჩვენი პირველი დიდი ხიბლიანი და ტკივილიანი პირველი გვიყვარდა შენი დაბადების დღეს 9 ნოემბერს შენი საფლავიანი მონატრება შენ გულსახიანი და სიყვარულიანი მონატრება შენი ლამაზი სახე დაღვრე...

ნატო შიშინაშვილის აღდგაშვილის მონატრება
ჩვენი პირველი დიდი ხიბლიანი და ტკივილიანი პირველი გვიყვარდა შენი დაბადების დღეს 9 ნოემბერს შენი საფლავიანი მონატრება შენ გულსახიანი და სიყვარულიანი მონატრება შენი ლამაზი სახე დაღვრე...

ნატო შიშინაშვილის აღდგაშვილის მონატრება
ჩვენი პირველი დიდი ხიბლიანი და ტკივილიანი პირველი გვიყვარდა შენი დაბადების დღეს 9 ნოემბერს შენი საფლავიანი მონატრება შენ გულსახიანი და სიყვარულიანი მონატრება შენი ლამაზი სახე დაღვრე...

ნატო შიშინაშვილის აღდგაშვილის მონატრება
ჩვენი პირველი დიდი ხიბლიანი და ტკივილიანი პირველი გვიყვარდა შენი დაბადების დღეს 9 ნოემბერს შენი საფლავიანი მონატრება შენ გულსახიანი და სიყვარულიანი მონატრება შენი ლამაზი სახე დაღვრე...

ნატო შიშინაშვილის აღდგაშვილის მონატრება
ჩვენი პირველი დიდი ხიბლიანი და ტკივილიანი პირველი გვიყვარდა შენი დაბადების დღეს 9 ნოემბერს შენი საფლავიანი მონატრება შენ გულსახიანი და სიყვარულიანი მონატრება შენი ლამაზი სახე დაღვრე...

ნატო შიშინაშვილის აღდგაშვილის მონატრება
ჩვენი პირველი დიდი ხიბლიანი და ტკივილიანი პირველი გვიყვარდა შენი დაბადების დღეს 9 ნოემბერს შენი საფლავიანი მონატრება შენ გულსახიანი და სიყვარულიანი მონატრება შენი ლამაზი სახე დაღვრე...

ნატო შიშინაშვილის აღდგაშვილის მონატრება
ჩვენი პირველი დიდი ხიბლიანი და ტკივილიანი პირველი გვიყვარდა შენი დაბადების დღეს 9 ნოემბერს შენი საფლავიანი მონატრება შენ გულსახიანი და სიყვარულიანი მონატრება შენი ლამაზი სახე დაღვრე...

რომ შენ ჩვენთან აღარ ხარ. შენ ფერი იყავო შენ და შენთან დავტყურო შენი ტანულ მობრუნება და ერთადერთი მას, რომელიც ძალიან ენატრება შენ მოვიყვანე...

ბაბუნია ბახტაძის ხსენება
ჩვენი ჩვენთან მოვიდა 9 ნოემბერი უმჯობესი ბოლო დაბადების დღე პატარა ბავშვითი გიხარავდა აღმა გრძობდა, რომ შენთვის უკანასკნელი იყო ძალიან გვეტრებოდა და დათრევილები ერთი უმჯობესი შენი ღვიძლი უფროსი შვილების საფლავთან ერთად დაღვრებად. შეუცვლით, რომ ღრისული პატრე მეთვით შენი ხსენება.

გიორგი ციკლიაშვილის ორი წლის მონატრება
გია, შენზე ცრემლბარბულებს ხშირად ეხვევა დედის შენსად, არ მინახავს შენ ტრიული და ცრემლის ღერა ამისთანა...

გიორგი ციკლიაშვილის ორი წლის მონატრება
გია, შენზე ცრემლბარბულებს ხშირად ეხვევა დედის შენსად, არ მინახავს შენ ტრიული და ცრემლის ღერა ამისთანა...

ნათია დანელიას მონატრება
ჩვენი ლამაზი დიკო! რომელი ცრემლიანი, ტკივილიანი და გვიანდელი შვილი გააძაგებდა...

ნათია დანელიას მონატრება
ჩვენი ლამაზი დიკო! რომელი ცრემლიანი, ტკივილიანი და გვიანდელი შვილი გააძაგებდა...

ნათია დანელიას მონატრება
ჩვენი ლამაზი დიკო! რომელი ცრემლიანი, ტკივილიანი და გვიანდელი შვილი გააძაგებდა...

ნათია დანელიას მონატრება
ჩვენი ლამაზი დიკო! რომელი ცრემლიანი, ტკივილიანი და გვიანდელი შვილი გააძაგებდა...

ნათია დანელიას მონატრება
ჩვენი ლამაზი დიკო! რომელი ცრემლიანი, ტკივილიანი და გვიანდელი შვილი გააძაგებდა...

ნათია დანელიას მონატრება
ჩვენი ლამაზი დიკო! რომელი ცრემლიანი, ტკივილიანი და გვიანდელი შვილი გააძაგებდა...

№44 (422) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

№44 რეიტინგის კითხვას — „პრეზიდენტის როლი რაოდენად მნიშვნელოვანია/სამსახური რაოდენად მნიშვნელოვანია“ — 549 რესპონდენტი გამოესმაურა. 6 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. კონკურსში 200 ქალისა და 343 მამაკაცის მიერ შევსებული ბარათი მონაწილეობდა.

როგორც შედეგებმა გვიჩვენა, პრეზიდენტი სააკაშვილი ყველაზე მეტად ლევენ ვარშალომიძის მიმართ კეთილგანწყობილი — ეს არც ისე მოულოდნელი იყო, რადგანაც სააკაშვილმა ახალგაზრდა კადრის მიმართ კარგი განწყობა ღიად ორჯერ დააფიქსირა: ერთხელ — როცა რეიტინგის დეპარტამენტი, ხოლო მეორედ — როცა აჭარა ჩააბარა.

6,58 საშუალო ქულით ლევენ ვარშალომიძე პირველ ადგილზეა. მაქსიმალური ქულა მას რესპონდენტთა 50%-მა მიაკუთვნა.

შემდეგ ადგილებზე პრეზიდენტისგან ასევე ორგზის „დაფასებული“ გიგი უგულავაა, რომელსაც მკითხველთა 16%-მა მისცა მაქსიმალური შეფასება. თუმცა, უნდა აღინიშნოს, რომ ყველაზე მცირე რაოდენობის მინიმალური ქულა სწორედ მას ხვდა წილად — მხოლოდ შეიძმა მკითხველმა (1,3%) მიაკუთვნა მას 1 ქულა. საშუალო ქულაა 5,91.

მიხეილ ქარელის მიმართ პრეზიდენტის კეთილგანწყობა რეიტინგში 5,45 საშუალო ქულით გამოიხატა.

ჩვენი მკითხველების აზრით, აქ ჩამოთვლილ პერსონათა შორის, მიხეილ სააკაშვილი არცთუ დიდი სიმპათიითაა განწყობილი სოსო მახვიშვილისა და გოგა ხაჩიძის მიმართ. ყველაზე მეტი რაოდენობის მინიმალური ქულით ლევენ მამალაძის „ცვლა“ — მაზმიშვილი შეფასდა. მკითხველთა 38%-მა დაუწერა მას მინიმალური 1 ქულა. მაქსიმალურ ქულათა სიმცირით კი პოლიტიკაში შოუბიზნესიდან მოსული სამხარეო რწმუნებული გამოირჩევა — რესპონდენტთა მხოლოდ 0,6%-მა მიაკუთვნა მას მაქსიმალური ქულა.

№45 (423) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

„ქვირის პალიზრა“ თავისი მკითხველებს-სთვის აწვობს გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ), გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ. გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპრიზო, საპრიზო ფონდით —

100 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „ქვირის პალიზრაში“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად.

პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაემთხვევა საშუალოს.

საპრიზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დანერგილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას.

რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპრიზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი.

იმ შემთხვევაში, თუკი მიახლოებული ვარიანტიც არ იქნება, თანხა ემატება შემდეგი რეიტინგის საპრიზო ფონდს.

* საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათის შევსებისას ნუ დაბავიწყდებათ, მონაწილეობა მიიღოთ გამოკითხვების რეიტინგსა და «მკითხველის პრემიაში».

№45 (423) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებულ „ქვირის პალიზრის“ საფოსტო ყუთებში მოათავსეთ ოთხშაბათის, 10 ნოემბრის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 11 ნოემბრის 13 საათამდე.

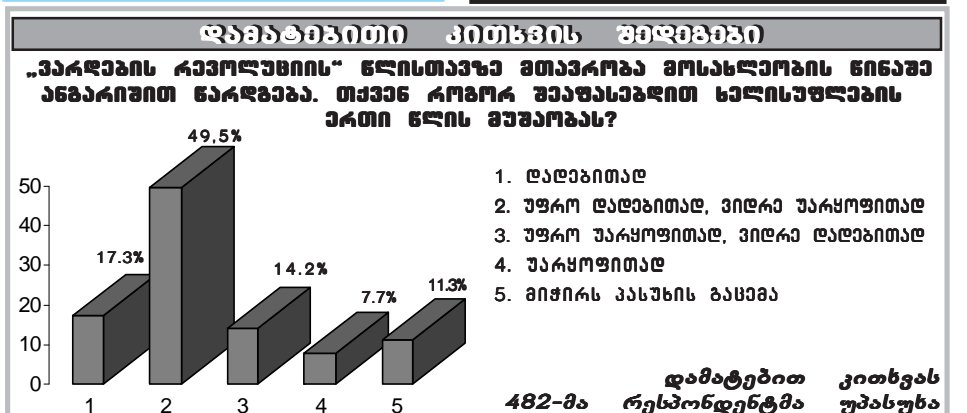

საპრიზოს ზუსტად ორი ბარათი-რეიტინგი დაემთხვა. ჩვენი გამარჯვებულები არიან თბილისელები — 20 წლის ლევან კახიძე და 46 წლის ვიქტორ ბაგაძე.

საპრიზო ფონდი — 100 ლარი მათ შორის თანაბრად განაწილდება. გამარჯვებულებს ვულოცავთ და პრიზის მისაღებად ველით რედაქციაში ოთხშაბათს, 10 ნოემბერს, 17 საათზე.

დავატებითი კითხვის შედეგები

„პარკების რეკონსტრუქციის“ წინსაარსებო მთავრობა მოსახლეობის წინაშე ანგარიშით ნარკებაა. თქვენ როგორ შეაფასებდით სპონსორების ერთი წლის ვაჟაშვილის...

უმცხენესიკვირი

Large advertisement for TAM insurance featuring a cartoon character, a child on a horse, and text about insurance services.

